

Repercussions del sentit en la volició i les seves aplicacions en teràpia ocupacional: el cas de l'activitat de teixir per un mateix/a o per a altres.

Judit Rusiñol i Rodriguez

Directora de tesi: María Rodríguez Bailón

Directora de tesi: Anna Ramon Aribau

Programa de doctorat: Salut, Benestar i Qualitat de vida

2017

Agraïments

L'elaboració d'aquesta tesi doctoral és el resultat d'un llarg trajecte del que han format part diferents persones, en diferents moments i amb aportacions molt diverses. A totes elles els vull agrair el seu suport i la seva ajuda, perquè sense elles aquest treball no hagués estat possible.

Primerament agrair la paciència i el suport que m'han donat i han tingut, en Jordi i la Maria, sense el seu saber fer i el seu saber estar no me n'hagués en sortit!
Gràcies de veritat!

Als meus pares, en especial a la meva mare per ajudar-me amb l'organització familiar. Això m'ha permès poder dedicar més temps a l'elaboració de la tesi i poder-ho fer amb tranquil·litat, el que és de molt agrair.

En segon lloc, i no per això menys important, agrair la tasca realitzada per les meves dues directores de tesi, la Maria i l'Anna. Gràcies a elles he tirat endavant. La seva eficàcia, la seva expertesa, la seva ràpida resposta davant els meus dubtes i bloqueigs, els seus ànims per seguir endavant i un munt de coses més que no sabia com expressar en paraules. Ha sigut un plaer treballar amb vosaltres i, espero i desitjo que aquesta tesi sigui l'inici d'una llarga col·laboració!

Agrair, evidentment, la col·laboració del grup d'*Urban knitting Osona*, dels estudiants de primer curs de TO de la promoció 2016/17 i d'un munt de persones anònimes que han participat al qüestionari online, i que han fet possible els tres estudis dels que es compon aquesta tesi.

A la Laia Aguilar del talleret del Clot per facilitar-me les llanes per poder fer el sorteig.

Gràcies a la Laia i la Marcel·la, les seves observacions van ser claus per poder recollir informació de qualitat, i posteriorment la clarividència de la mateixa Marcel·la i de l'Eli va ser de gran ajuda per poder organitzar el "cacao" de dades recollides! I al Pedro Moruno que amb la seva mirada experta va acabar de donar el toc final a l'anàlisi qualitatiu.

A les meves amigues, perquè malgrat que porto una llarga temporada en què he passat d'elles "olímpicament", com se sol dir col·loquialment, no m'han oblidat, m'han tingut present i continuen estan aquí, ara i espero que per sempre! Gràcies a totes elles! Gràcies Laura Vila i Cristina Soldevila pels vostres missatges d'ànim que m'han proporcionat petits moments de respir; no sabeu pas com m'han arribat a ajudar els vostres whatsapps!

A tots els companys de feina i en especial a les meves companyes de despatx que han suportat alguna que altra crisi. A la Laura per compartir aventures i desventures de doctorandes. I a la Blanca i a l'Anna V. per les seves aportacions en la revisió. Gràcies Paquita per convertir els dinars en espais de desconexió.

Al Raimon i a l'Eva, que segurament, sense ser-ne conscients, van ajudar-me a no abandonar i encaminar la meva tesi. Els seus consells van generar un canvi de rumb que m'ha portat a molt bon port: la finalització de la meva tesi doctoral!

Gràcies a tots i totes!

ÍNDEX DE CONTINGUTS

ÍNDEX DE TAULES	5
ÍNDEX DE FIGURES	6
ACRÒNIMS	7
RESUM	9
INTRODUCCIÓ	11
MARC TEÒRIC	17
1. L'ACTIVITAT DE TEIXIR	19
2. MOTIUS PELS QUALS ES TEIXEIX	27
3. EFECTES DE L'ACTIVITAT DE TEIXIR	31
3.1. BENEFICIS PERSONALS DE TEIXIR	31
3.2. BENEFICIS SOCIALS	33
4. POTENCIAL TERAPÈUTIC DE TEIXIR	35
5. LA VOLICIÓ	37
5.1. CAUSALITAT PERSONAL	38
5.2. VALORS	39
5.3. INTERESSOS	40
6. INFLUÈNCIES SOBRE LA VOLICIÓ	43
6.1. EL GRUP	43
6.2. LA IMPORTÀNCIA DE FER PER ALS/LES ALTRES. ACTIVITAT SIGNIFICATIVA I SENTIT DE VIDA	48
JUSTIFICACIÓ I OBJECTIUS	55
METODOLOGIA	61
ESTUDI 1. GRUP DE TEIXIDORS/ES PRESENCIALS	67
1. MÈTODE	70
2. ASPECTES ÈTICS	71
3. PARTICIPANTS	72
4. TÈCNiques DE RECOLLIDA DE DADES	73

4.1. QÜESTIONARI INICIAL	74
4.2. QÜESTIONARI VOLICIONAL	75
4.3. DIARIS PERSONALS	76
4.4. ENTREVISTA SEMIESTRUCTURADA	77
5. PROCEDIMENT /TREBALL DE CAMP	78
6. ANÀLISI DE LES DADES	81
6.1. FASE I	82
6.2. FASE II	82
7. RESULTATS	84
7.1. RESULTATS QUANTITATIUS	85
7.2. RESULTATS QUALITATIUS	87
8. DISCUSSIÓ	113

ESTUDI 2. GRUP DE TEIXIDORS/ES VIRTUALS **121**

1. MÈTODE	124
2. ASPECTES ÈTICS	125
3. PARTICIPANTS	126
4. TÈCNICA DE RECOLLIDA DE DADES	126
5. PROCEDIMENT	127
5.1. OPERATIVITZACIÓ DE VARIABLES I ANÀLISI DE LES DADES	129
5.2. FASE I	133
5.3. FASE II	135
6. RESULTATS	136
6.1. L'ACTIVITAT DE TEIXIR	138
6.2. TEIXIR EN GRUP VERSUS TEIXIR SOL.	143
6.3. TEIXIR PER UN MATEIX VERSUS TEIXIR PER ALGÚ ALTRE.	145
7. DISCUSSIÓ	151

ESTUDI 3. ESTUDIANTS **159**

1. MÈTODE	162
2. ASPECTES ÈTICS	163
3. PARTICIPANTS	164
4. TÈNIQUES DE RECOLLIDA DE DADES	165
4.1. ENTREVISTA INICIAL	166
4.2. QÜESTIONARI VOLICIONAL	166
4.3. DIARIS PERSONALS	167
4.4. ENTREVISTA SEMIESTRUCTURADA	168
5. PROCEDIMENT /TREBALL DE CAMP	168
6. ANÀLISI DE LES DADES	172
7. RESULTATS	173

7.1. APORTACIONS DE L'ACTIVITAT DE TEIXIR	174
7.2. TEIXIR EN GRUP	182
7.3. TEIXIR PER A ALTRES PERSONES	186
8. Discussió	192
<u>DISCUSSIÓ GENERAL</u>	197
1. BENESTAR AL TEIXIR	199
2. INCREMENT DE LA CAUSALITAT PERSONAL	200
3. EL TEMPS PASSA MÉS RÀPID TEIXINT	201
4. L'ACTIVITAT DE TEIXIR I LA CREATIVITAT	203
5. LA MOTIVACIÓ PEL PROCÉS DE TEIXIR I EL RESULTAT FINAL	204
6. BENESTAR AL TEIXIR EN GRUP	206
7. INSPIRACIÓ EN GRUP I APRENTATGE	207
8. DESCONCENTRACIÓ EN LA TASCA I FRUSTRACIÓ AL TEIXIR EN GRUP	208
9. INCREMENT DE LA VOLICIÓ TEIXINT PER A ALTRES	209
10. TEIXIR PER ALTRES COM UNA ACTIVITAT SIGNIFICATIVA	211
11. IMPACTE NEGATIU EN LA VOLICIÓ AL TEIXIR PER A ALTRES.	214
<u>LIMITACIONS DE LA TESI</u>	217
<u>IMPLICACIONS PER A LA PRÀCTICA DE LA TERÀPIA OCUPACIONAL</u>	221
1. APLICACIONS DE LA FORMA OCUPACIONAL DE TEIXIR	223
2. APLICACIONS DE LA FORMA OCUPACIONAL DE TEIXIR EN GRUP	224
3. APLICACIONS DE LA FINALITAT EN LA FORMA OCUPACIONAL DE TEIXIR	225
<u>CONCLUSIONS</u>	227
1. ELS EFECTES DE L'ACTIVITAT DE TEIXIR	229
2. LES REPERCUSSIONS DE TEIXIR EN GRUP SOBRE LA VOLICIÓ	229
3. DIFERÈNCIES EN LA VOLICIÓ EN FUNCIÓ DE LA FINALITAT PER A LA QUE ES TEIXEIX	231
<u>REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES</u>	233
<u>ANNEXES</u>	245
ANNEX A. DICTAMEN COMITÈ D'ÈTICA. ESTUDI 1	247
ANNEX B. QÜESTIONARI INICIAL. ESTUDI 1	249
ANNEX C. QÜESTIONARI VOLICIONAL	251
ANNEX D. PREGUNTES PER ORIENTAR EL DIARI PERSONAL. ESTUDI 1	253
ANNEX E. ENTREVISTA SEMIESTRUCTURADA. ESTUDI 1	255

ANNEX F. CONSENTIMENT INFORMAT I INFORMACIÓ LLIURADA. ESTUDI 1	257
ANNEX G. DICTAMEN COMITÈ D'ÈTICA. ESTUDI 2	261
ANNEX H. CONSENTIMENT INFORMAT I INFORMACIÓ LLIURADA. ESTUDI 2	263
ANNEX I. QÜESTIONARI ONLINE. L'ESTUDI 2	265
ANNEX J. PROVA PILOT. L'ESTUDI 2	275
ANNEX K. DICTAMEN COMITÈ D'ÈTICA. ESTUDI 3	285
ANNEX L. ENTREVISTA INICIAL. ESTUDI 3	287
ANNEX M. PREGUNTES PER GUIAR EL DIARI PERSONAL. ESTUDI 3	289
ANNEX N. ENTREVISTA SEMIESTRUCTURADA. ESTUDI 3	291
ANNEX O. CONSENTIMENT INFORMAT I INFORMACIÓ LLIURADA. ESTUDI 3	293

ÍNDEX DE TAULES

Taula 1. Relació de participants entrevistat/des.	81
Taula 2. Detalls de mostra.	84
Taula 3. Puntuació per a cada indicador volitiu en cada condició: teixir per un mateix, teixir per altres.	86
Taula 4. Operativització de les variables de qüestionari.	130
Taula 5. Caracterització dels participants.	137
Taula 6. Determinació dels motius per teixir.	138
Taula 7. Projecte difícil versus projecte fàcil.	143
Taula 8. Aspectes relacionats a teixir en grup.	144
Taula 9. Conseqüències de teixir en relació a teixir sol/a o teixir sol/a i en grup.	145
Taula 10. Teixir per a altres, per a un mateix i per a ningú en concret.	146
Taula 11. Percentatges de que qui són els altres.	146
Taula 12. Correlació de les puntuacions per a cada indicador volitiu en cada condició: teixir per un mateix, teixir per altres.	149
Taula 13. Indicadors volicionals plantejats en el qüestionari entre teixir per un mateix o teixir per a altres.	150

ÍNDEX DE FIGURES

Figura 1. Teler circular.	22
Figura 2. Ganxet.	22
Figura 3. Agulles de fer mitja rectes.	23
Figura 4. Agulles de fer mitja circulars.	23
Figura 5. Característiques de l'activitat significativa.	50
Figura 6. Diagrama del procés de l'estudi1.	79
Figura 7. Comparació entre la condició de teixir per un amb la condició de teixir per un altre per a cada indicador del qüestionari volicional.	86
Figura 8. Anàlisi qualitatiu en relació a l'activitat de teixir.	88
Figura 9. Anàlisi qualitatiu sobre la motivació de teixir per un altre.	107
Figura 10. Procés d'implementació del qüestionari.	128
Figura 11. Anàlisi qualitatiu dels motius per teixir.	139
Figura 12. Anàlisi qualitatiu dels motius per alternar projectes.	141
Figura 13. Anàlisi qualitatiu de la motivació al teixir per a una altra persona.	147
Figura 14. Comparació entre la condició de teixir per un amb la condició de teixir per un altre.	150
Figura 15. Diagrama de flux del procediment de l'estudi 3.	170
Figura 16. Anàlisi qualitatiu sobre les aportacions de l'activitat de teixir.	174
Figura 17. Anàlisi qualitatiu sobre el teixir en grup.	182
Figura 18. Anàlisi qualitatiu sobre el tema de teixir pels altres.	187

ACRÒNIMS

AC: Completa l'activitat

AF: millora estat d'ànim i la felicitat

AS: Mostra que l'activitat és significativa/ Activitat significativa

B: Aporta benestar

BR: Busca reptes

C1: Condició 1 (teixir per a un mateix)

C2: Condició 2 (teixir per a una altra persona)

CE: Correcció d'errors

CN: Intenta coses noves

CU: Mostra curiositat

D: Distracció i entreteniment

DE: Desafiament

DP: Desconnectar dels problemes

GT: Gaudir teixint

IA: Inicia l'activitat

IN: Està involucrat

InA: Intenció d'acabar

ME: Major esforç

MO: Mostra orgull

MOHO: Model d'Ocupació Humana

MP: Mostra preferències

OB: Indica objectius

OC: Objectius clars

OR: Orgull del resultat

P: Participant

PR: Preocupació pel resultat

QV: Qüestionari volicional

R: Relaxació i disminució de l'estrès

RA: Responsabilitat addicional

RP: Resolució del problema

SA: Sentit d'autoeficàcia

TR: El temps passa molt ràpid

VE: Vital i energètic

RESUM

Aquesta tesi pretén descriure els efectes que l'activitat de teixir té sobre les persones, identificar i comprendre les repercussions que té teixir en grup sobre la volició així com analitzar les diferències en la volició en funció de la finalitat (per un mateix o per algú altre) que tenen les peces elaborades de l'activitat de teixir.

Metodologia.

La metodologia segueix un enfocament mixt (qualitatiu i quantitatiu), portat a terme mitjançant tres estudis, els participants van ser teixidors/es que dominaven la tècnica de teixir i estudiants que no havien teixit mai. Les tècniques de recollida de dades tant qualitatives com quantitatives van ser: Observació no-participant (qüestionari volicional), entrevistes semiestructurada i diaris personals.

Resultats

Els participants van manifestar que l'activitat de teixir els va aportar benestar, relaxació i els va permetre desenvolupar la seva creativitat, elaborant una peça artesanal. Realitzar aquesta activitat en grup, a més va permetre, socialitzar-se i activar-se, a més de tenir la possibilitat d'aprendre d'altres i ensenyar. Però la dificultat per concentrar-se i la frustració al comparar la pròpia capacitat amb la dels altres, van actuar com a barreres per teixir en grup. En relació amb la finalitat, els participants van mostrar que teixir per a altres va augmentar l'involucració, l'esforç i la concentració, diferents aspectes claus de la volició. Així mateix els va permetre estar connectat amb la persona estimada. No obstant això, teixir per a altres, els va generar més pressió, de tal manera que els participants van manifestar en menys intensitat el fet de provar tècniques noves o arriscar-se d'alguna altra manera.

Conclusions

L'activitat de teixir pot ser una bona eina per a la pràctica de la teràpia ocupacional ja que proporciona benestar i relaxació. El fet de teixir en grup i teixir per a altres a més, pot convertir aquesta activitat en una activitat significativa per a la persona perquè permet incrementar la causalitat personal, reflectir els seus valors i connectar amb altres persones estimades. No obstant això, teixir en grup pot limitar la concentració i teixir per a altres pot donar lloc a major pressió el que no és recomanable quan no hi ha un bon domini de la tècnica i / o baixa causalitat personal.

INTRODUCCIÓ

INTRODUCCIÓ

Les activitats artesanals s'han utilitzat des del propi origen de la teràpia ocupacional com a mètode de tractament (Harris, 2007). A mitjans del segle XIX va sorgir al Regne Unit el *Settlement Movement*, un dels moviments socials contemporanis que van tenir més influència en els fundadors de la teràpia ocupacional (Moruno, 2002; Quiroga, 1995; Romero, Moruno, i Àvila, 2006). Entre el *Settlements* cal destacar la *Hull House Labour Museum*, institució en la que es va formar Eleonor Clark Slagle, on la labor tèxtil va constituir un dels eixos principals de treball amb la població femenina immigrant. En aquell temps, l'activitat tèxtil tradicional es contemplava en la seva vessant educativa i laboral, amb l'objectiu de vertebrar el procés d'integració social i el desenvolupament de sentiments de pertinença cultural els quals estan íntimament associats amb la salut de la població (Moruno Miralles, n.d.).

L'activitat de teixir és una de les activitats més antigues executades per l'home (Ginsburg, 1993) tot i que ha anat experimentant canvis al llarg de la història, tant des dels materials utilitzats, com les tècniques i també dels usos o aplicacions que se n'ha fet (Horghagen, Josephsson, i Alsaker, 2007). La falta de teorització, per una banda, i el qüestionament del valor terapèutic de les activitats artesanals, per l'altra, han generat una ambivalència sobre l'ús d'aquest tipus d'activitats com a una modalitat valuosa de tractament (Pöllänen, 2009). Sumant a això, la falta de reconeixement de les artesanies en la societat (Gauer, 2011) ha limitat també el seu ús.

Les activitats artesanals s'han vinculat tradicionalment amb el gènere (Gauer, 2011; Kelly, 2014; Myzelev, 2009). Concretament, les activitats que utilitzen les fibres tèxtils (ganxet, teler, cosir, brodar) han estat més relacionades amb el gènere femení ja que són tasques fàcilment compatibles amb la cura del fills; i, les dones podien cosir i teixir, mentre vigilaven els fills, i podien deixar de fer l'activitat en qualsevol moment i reprendre-la més tard sense que aquest fet repercutís sobre l'activitat (Brown, 1970). El seu ús els ha servit com a forma d'activisme social i polític (Pentney, 2008), permetent a més a més, la possibilitat de la construcció d'una identitat pròpia (Wallace, 2012).

Des de teràpia ocupacional, durant la última dècada, ha ressorgit la utilització terapèutica de l'artesanaria i, especialment, de totes les activitats relacionades amb el fer punt. Aquest renaixement, coincideix amb el fenomen del *do it yourself* (DIY) (Pöllänen, 2013a, 2013b) o d'elaborar productes amb les mans com a conseqüència del rebuig de la cultura del consum i l'acceleració i immediatesa de la vida moderna, trobant en el fer punt una fórmula per vèncer l'avorriment i la desafecció que genera aquest estil de vida, en la mesura en que tals activitats proporcionen calma, concentració i satisfacció pel fet de crear objectes artesanals amb les pròpies mans.

Com a valor afegit, i des de la mirada d'una atenció centrada en la persona, l'activitat de fer punt pot ser una activitat significativa, en el cas que per una determinada persona aquesta activitat sigui satisfactòria i plaent, així com congruent amb el seu sistema de valors i necessitats, generant un fort sentit d'eficàcia i finalitat (Reed, 2005) i podent ser un mitjà per vincular-se a la seva cultura i a la seva comunitat (Moruno Miralles, 2010). L'ús d'activitats

significatives és crucial en teràpia ocupacional ja que repercuteix de manera positiva sobre la salut i el benestar, tant a nivell físic, psicològic com social.

Tot aquest ressorgiment de l'activitat de fer punt, a més a més, s'ha vist potenciat per l'impacte de les noves tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) i de l'accessibilitat al món d'Internet, afavorint la creació i l'expansió de comunitats de teixidors/es, tant virtuals com presencials (Corkhill, Hemmings, Maddock, i Riley, 2014). Aquests grups han experimentat un gran creixement en els últims anys, arribant tan sols a Espanya a 104 grups, amb 4690 membres comptabilitzats.

Aquesta tesi aborda l'activitat de teixir examinant-ne les seves característiques, així com l'impacte que té sobre la volició el teixir en grup, i a més a més s'indaga en la finalitat de l'activitat de teixir: si el producte elaborat serà per un mateix o per a algú altre.

El treball s'estructura en set parts diferenciades. En la primera part, corresponent al marc teòric, es fa una revisió sobre les característiques de la forma ocupacional de teixir, així com els motius que els estudis mostren de perquè es teixeix, els efectes que produeix i el potencial terapèutic. Ja que aquest treball de tesi avalua l'impacte de certs aspectes de l'activitat de teixir sobre el subsistema de la volició del Model d'Ocupació Humana (MOHO), se li dedica un capítol. Es descriuen els efectes del grup a l'hora de realitzar l'activitat de teixir i l'impacte que pot tenir sobre la volició. Finalment, però no menys important, s'examinen les característiques de l'activitat significativa i com la implicació en la mateixa pot donar sentit a la vida. En aquest apartat es mostrarà la importància de com relacionar-se i fer per als altres (referint-se a altres persones diferents d'un

mateix) pot proporcionar significat a l'activitat i al sentit de la vida. En concret, amb l'activitat de teixir, s'explorarà com el fet de plantejar diferents finalitats de la peça confeccionada pot permetre la connexió amb altres persones importants pel propi o pròpia teixidor/ra.

Posteriorment, es descriurà la justificació, els objectius, la metodologia, així com els tres estudis dels que es compona aquesta tesi; el primer estudi es va portar a terme en un grup de teixidors i teixidores que es reunien presencialment un dia a la setmana per teixir; el segon estudi, va consistir en passar un qüestionari online a teixidors i teixidores que utilitzen les xarxes socials per aspectes relacionats amb la seva afició per teixir; i el tercer estudi, es va portar a terme amb un grup d'estudiants que realitzaven un taller de teixir en el marc d'una assignatura del grau de teràpia ocupacional de la Universitat de Vic.

Finalment, es presentarà una discussió general i unes conclusions del treball.

MARC TEÒRIC

MARC TEÒRIC

1. L'ACTIVITAT DE TEIXIR.

El teixir és una forma ocupacional, entesa com la manera de fer alguna cosa que es genera i s'emmagatzema en el col·lectiu cultural (De las Heras, 2004). Per tant, segons Kielhofner (Kielhofner, 1995, 2011), pot ser transmesa a nous membres, se li posa un nom, i és fàcilment reconeguda pels membres de la cultura com una cosa que fan els seus membres. La cultura proporciona les pautes de les formes ocupacionals, ja que especifica els procediments, els resultats i els estàndards per al seu desenvolupament.

El teixir pot tenir diferents finalitats (socials, personals) i objectius que són els que garanteixen la seva permanència dins de la pròpia cultura. Per exemple, trobem tribus com la comunitat Papayo, ubicada a la zona geogràfica de les selves humides del departament del Chocó de Colòmbia, on les dones teixeixen cistells per fer-los servir com a contenidors pel transport i l'emmagatzematge (Quiñones, 2004). Forma part de la seva cultura ancestral, i el teixir té un valor cultural i funcional. D'altra banda, a les societats industrialitzades, el teixir ha deixat de tenir un valor funcional de cobrir la necessitat de confeccionar peces de roba per vestir-se, per passar a ser una activitat artesanal per ocupar el temps de lleure, en alguns casos per recuperar el valor cultural que en altres moments de la història s'havia atribuït a l'activitat de teixir (Larrea, 2007).

Les formes ocupacionals (Kielhofner, 1995, 2011) representen un tot que pot estar conformat per una quantitat de **seqüències d'acció**, amb un grau de complexitat determinat pel nivell d'habilitats i nombre d'etapes requerides per

complementar l'activitat. En aquesta tesi entenem per teixir, l'acte d'entrellaçar un o més fils, mitjançant diferents tècniques amb la finalitat de crear una peça de vestir, d'ús domèstic o decoratiu. Concretament, i en el marc d'aquest treball, ens centrarem en les tècniques de teixir de fer mitja, ganxet i teler circular. Així que utilitzarem el terme "teixir" per englobar les tècniques abans esmentades, i quan parlem d'una d'elles de manera específica l'anomenarem pel seu nom concret: fer mitja, ganxet o teler circular.

Teixir és un procés que implica dedicació i temps, i consta d'un seguit d'etapes, començant pel disseny i la planificació del projecte que es vol realitzar, el propi procés de teixir i finalment, l'etapa dels acabats. L'etapa del disseny i planificació, implica primerament escollir la peça que es vol fer, seguidament escollir les llanes i finalment l'eina.

L'activitat de teixir es considera una activitat artesanal (Kenning, 2015) , pel fet de ser realitzada mitjançant les mans, abstenint-se de qualsevol ús de maquinària, obtenint d'aquesta manera peces úniques. L'activitat de teixir, com a activitat artesanal que és, porta implícita la creació d'una peça o producte final, fruit del procés. Aquesta característica és fonamental a l'hora d'analitzar aquesta forma ocupacional, ja que la peça elaborada pot tenir diferents finalitats, que poden estar influïdes tant per la societat, com la cultura com per les pròpies preferències o necessitats de la persona.

En el moment de decidir què es vol teixir, hi ha dues opcions, o bé es replica un patró ja existent o bé s'opta per un disseny propi. Cada una de les opcions requereix d'un nivell de domini de la tècnica específic i d'unes habilitats concretes. La rèplica exacte d'un patró només implicarà escollir el color de la

llana, i es manté el tipus de llana i les mides; si es pretenen fer modificacions sobre un patró original, cal tenir present que implicarà un nivell superior de coneixement de la tècnica per poder calcular els punts i files necessàries per aconseguir les mides del patró original (Pöllänen, 2013b) . Aquest aspecte requereix de certes habilitats matemàtiques per poder realitzar les equivalències corresponents.

Un cop decidida, la peça que es vol realitzar i el tipus de llana en relació a la seva composició, el gruix i el color; caldrà escollir la mida adequada de l'eina en funció del gruix de la llana i del projecte escollit, aquestes poden ser: agulles de fer mitja, ganxet o teler circular; tot dependrà de la tècnica que es vulgui utilitzar.

Cada una de les tècniques requereix d'unes **habilitats** concretes, i de diferents nivells de dificultats. Per exemple, el teler circular permet teixir amb molt poques habilitats, el punt bàsic és molt senzill i es manté sempre enganxat al teler, per tant, difícilment es desfarà la peça de manera espontània. Tot i que s'utilitza una mena de ganxet per a passar el fil, aquest és relativament fàcil d'utilitzar. A la figura 1, es pot veure el tipus de teler, el ganxet utilitzat i com s'agafa per treballar. En aquest sentit, és important destacar que en el teler circular el treball de les extremitats superiors és més asimètric, és a dir, una mà actua de suport aguantant el teler i l'altra és la que va fent el punt. És una tècnica ideal per a principiants, ja que el punt és molt senzill i s'avança molt ràpidament, pel que el resultat es bastant immediat.

Figura 1. Teler circular. Imatge extreta de www.xianna.net

Tant amb la mitja com amb el ganxet, a diferència del teler circular, cal ajustar el gruix de la llana amb la mida de l'eina. Aquest aspecte, tot i que les llanes ja especifiquen la mida d'eina que es necessita, a vegades s'ha de variar una mica, perquè hi ha persones que teixeixen més tens i d'altres més flonjo, per tant, cal ajustar-les també a l'estil de cada teixidor/a. Per dominar aquest encaix cal tenir una llarga experiència teixint.

En el ganxet, al igual que el teler circular, el treball de les mans és asimètric, on una mà aguanta el fil i l'altra fa l'acció de teixir. Cal coordinació fina per poder entrar el ganxet dins del punt corresponent, agafar llana i tancar el punt. A la figura 2 es pot veure un exemple de l'ús del ganxet.

Figura 2. Ganxet. Imatge extreta de <http://canalnostalgia.blogspot.com.es>

Al contrari, la mitja requereix un treball més simètric de les dues extremitats superior, sobretot si s'utilitzen agulles de fer mitja circulars. No obstant, tot i que es faci mitja amb agulles rectes, de les tres tècniques que s'exposen en aquest treball aquesta és la que requereix més coordinació bimanual. En la figura 3 i 4, es poden veure tant les agulles circulars com les agulles rectes.

Figura 3. Agulles de fer mitja rectes. Imatge extreta de <http://canalnostalgia.blogspot.com.es>

Figura 4. Agulles de fer mitja circulars. Imatge extreta de <http://misperendengues.blogspot.com.es>

Un cop escollit el patró, les llanes, la tècnica i les eines, comença el procés de teixir. Aquest s'inicia amb una primera part que consisteix en el muntatge de punt sobre l'eina escollida, excepte en el ganxet que només cal fer una vaga i començar a teixir, en la resta cal fer el muntatge; aquest pot ser més o menys

complicat en funció de l'habilitat i domini del teixidor/a. Acte seguit, ja es procedeix a seguir el patró escollit, en aquest sentit, es requerirà de més o menys coordinació bimanual en funció de la tècnica escollida; i depenent del patró escollit caldrà estar més atent i més concentrat, per exemple, si s'ha escollit un patró amb canvis de color o punts, o bé s'ha de seguir una seqüència específica caldrà estar més atent per evitar equivocar-se. D'altra banda, quan es realitza un punt complex, com per exemple algun calat, inicialment la persona ha d'estar molt concentrada, però un cop l'ha après, si aquest es repeteix durant moltes passades, s'acaba automatitzant.

Un aspecte a tenir present durant el procés de teixir, sobretot si es treballa amb eines petites, és la sobrecàrrega muscular de les petites articulacions de mà, conseqüència de mantenir una posició de premsió continuada durant un llarg període de temps.

I finalment, el procés conclou amb l'acabat de la peça, el qual implica tancar la peça, per tant, caldrà calcular la quantitat de llana necessària que s'ha de deixar sense teixir per tenir-ne suficient per poder fer el tancament final. Un cop la peça està tancada, caldrà rematar aquells trossos de llana de les unions entre troques. En el cas que el projecte consti de diferents peces, ara és el moment de planxar-les per donar-los la forma, i acte seguit cosir-les entre elles. Per fer aquests passos cal tenir coordinació bimanual fina per agafar l'agulla de cosir i fer-la passar per la vaga corresponent per anar unint les peces.

Com s'ha pogut veure en els paràgrafs anteriors calen diferents tipus d'habilitats per poder teixir. En relació a les habilitats físiques, sobretot cal coordinació bimanual fina i premsió; a nivell d'habilitats cognitives, cal atenció i concentració, i

memòria per recordar els passos que calen per fer un punt. Si bé és cert, que cada una de les tècniques disposa d'un ampli ventall de possibilitats per adaptar-se a diferents nivells de domini de la tècnica i de diferents habilitats.

El teixir requereix, així mateix d'una organització interna, és a dir d'una sèrie de **regles o estructura**. En el cas de teixir, les regles estan relacionades per un costat amb encaixar correctament la llana amb la mida de l'eina, i per l'altra amb seguir els passos que calen per fer el punt. No obstant, al tractar-se d'una activitat amb unes grans possibilitats creatives, aquestes regles es van flexibilitzant a mesura que la persona va agafant habilitat. En una fase d'aprenentatge el seguir les regles i fer els punts com toca és imprescindible per aprendre la tècnica i fer una peça, però en nivells més avançats, la persona pot incorporar variacions i trencar algunes regles.

Pel que fa al **temps**, el teixir pot ser una activitat puntual o repetitiva, i pot lligar-se a certs moments del dia o en certes estacions de l'any o per pròpia decisió personal. La seva dedicació pot tenir diferents durades, depenent d'altres factors com l'interès per l'activitat o si, per exemple, consisteix en un mitjà per tenir una feina remunerada. Segons la finalitat de l'activitat de teixir, aquesta pot tenir una dimensió que pot oscil·lar entre la **serietat i la diversió**.

Finalment, les formes ocupacionals tenen una **dimensió social** que pot ser **pública o privada**. Les persones poden teixir a casa, sense repercussions socials o pertànyer a un grup de teixir, on teixeixen per a la comunitat o altres persones, o senzillament teixeixen dins un grup.

Afegit a això, el teixir es pot viure com una **competició** entre diferents membres o per contra requerir d'un grau de **cooperació** entre dues o més persones per aconseguir l'objectiu compartit.

Un cop exposades les característiques generals d'una forma ocupacional, es procedeix a exposar els motius que porten a les persones a participar, en la forma ocupacional de teixir.

2. MOTIUS PELS QUALS ES TEIXEIX

Alguns autors (Collier i Claire, 2011; Kenning, 2015; Myzelev, 2009; Riley, Corkhill, i Morris, 2013) posen de manifest els motius que impulsen a realitzar l'activitat de teixir, des de la perspectiva de les pròpies persones que la practiquen, els qual s'exposen a continuació.

Alguns motius estan relacionats amb el significat de l'activitat, entès com aquella representació mental de l'activitat, fortament influïda per la cultura i les tradicions, Riley (2008; 2013) i Kenning (2015) evidencien que l'activitat de fer punt simbolitza una continuïtat del passat que permet mantenir vives les tradicions. En aquesta línia, fer punt és percebut com un medi d'expressió creativa i cultural (Corkhill et al., 2012; Kenning, 2015).

Un altre aspecte rellevant del significat de l'activitat de fer punt és el paper que juga en la formació de la identitat personal, social i femenina (Myzelev, 2009). Les persones que fan punt desitgen que se les identifiqui com a teixidors i teixidores, ja que el fet de realitzar aquesta activitat configura d'una manera important la seva identitat personal. Manifesten sentir-se orgullosos de ser qui són en relació a l'artesanía (Kenning, 2015).

Altres motius estan vinculats amb una sèrie d'elements que estimulen a la participació i/o realització de l'activitat de fer punt (Collier i Claire, 2011; Myzelev, 2009; Riley, 2008). En aquest sentit, fer punt és una activitat de lleure que permet a les persones que la realitzen disposar d'un espai propi i d'un temps dedicat a si mateixos/es (Pöllänen, 2013b, 2015b), en el qual poden

experimentar una sensació de relaxació després d'un llarg i estressant dia (Stannard i Sanders, 2015).

Les persones que fan punt manifesten sentir-se productives (Burt i Atkinson, 2012; A. F. Collier i Claire, 2011; Myzelev, 2009; Riley, 2008, 2011), ocupant el temps en una activitat que els permet crear un producte útil (Boerema, Russell, i Aguilar, 2010). Així mateix, fer punt és un bon mitjà per oferir un regal a altres persones (Riley et al., 2013), el qual es un reclam molt atractiu per involucrar-se en l'activitat.

Stannard (2015) va posar de manifest que per a les teixidores joves, era un gran incentiu el fet de que l'activitat permetés crear una gran varietat d'objectes o peces (jerseis, bufandes, gorres, guants) degut a la possibilitat de portar a terme múltiples variacions dels patrons, oferint al mateix temps, l'exclusivitat d'haver creat una peça única (Kenning, 2015).

La majoria d'autors (Riley et al., 2013; Stannard i Sanders, 2015), recullen el concepte de multitasca, és a dir, les característiques de l'activitat de fer punt permeten realitzar-la combinada amb altres activitats passives com mirar la televisió.

Un dels motius per fer l'activitat, que les generacions més joves de teixidors/es manifesten, és el fet d'involucrar-se en una comunitat virtual (Stannard i Sanders, 2015) construïda al voltant de compartir interessos relacionats amb l'activitat de fer punt. Internet ha propiciat l'expansió de xarxes socials vinculades amb l'activitat de teixir (Pentney, 2008).

No obstant això, Stannard (2015) evidencia que tot i que són molts els motius que impulsen a les dones a fer punt, també apareixen algunes barreres per realitzar l'activitat. En el seu article registra tres barreres, la primera està relacionada amb el preu elevat dels materials, de fet Pentney (2008) ja comentava en el seu article sobre feminisme, activisme i fer punt, que l'activitat de fer punt estava estretament relacionada tant amb el gènere, com amb la classe social i econòmica. La segona, les bromes associades a l'activitat de fer punt, que desconeguts, amics i familiars els hi han fet en algun moment, i finalment, la tercera amb la frustració que experimenten al cometre errors per falta de domini de la tècnica o quan el resultat no respon a les seves expectatives.

3. EFECTES DE L'ACTIVITAT DE TEIXIR

Cal destacar que per demostrar els beneficis associats a l'activitat de teixir, no existeixen assaigs clínics aleatoritzats ni estudis experimentals que demostrin l'eficàcia d'aquesta activitat. No obstant existeixen nombrosos estudis (Collier i Claire, 2011; Corkhill et al., 2014; Stannard i Sanders, 2015; Utsch, 2007; Walters et al., 2014) que descriuen els beneficis des de la perspectiva del propi/a participant de l'activitat, els quals han anat en augment en els últims anys.

Tot i que cal tractar-ho amb cura, es pot entreveure que l'activitat de teixir pot aportar beneficis físics, cognitius, psicològics, emocionals i socials que repercuteixen sobre el benestar personal i social dels que la practiquen.

Tot i que són més els beneficis detectats, Corkhill (2014), evidencia que l'estat d'ànim de les persones que teixeixen, es veu clarament afectat per la complexitat dels projectes o per les dificultats a les que la persona es va enfrontant, apareixent en algunes ocasions frustració durant el transcurs de l'acció (Kenning, 2015).

3.1. BENEFICIS PERSONALS DE TEIXIR

Teixir redueix l'ansietat i facilita la relaxació a través de l'experimentació d'un estat de flux, entès com la pèrdua de la noció del temps (Burt i Atkinson, 2012; Collier i Claire, 2011; Dickie, 2011), tal i com també pot produir la pràctica del ioga (Croghan, 2013).

En aquest mateix sentit, l'estudi liderat per Utsch (2007), exposa que algunes persones que teixeixen, manifesten que les ajuda a disminuir l'estrès, reduint els símptomes emocionals i cognitius associats al mateix.

El color de la llana i la seva textura tenen una important repercussió sobre l'estat d'ànim, sobretot en les estacions més fredes de l'any o en aquells moments en els que es manifesta un estat més depressiu (Burt i Atkinson, 2012; Dickie, 2011; Riley et al., 2013).

Crear peces amb les pròpies mans pot produir sensació d'èxit (Pöllänen, 2013b; Riley et al., 2013), el què pot actuar de trampolí per a realitzar altres activitats del mateix patró d'interessos personals (Corkhill et al., 2014). De la mateixa manera, el simple fet de crear un producte tangible amb les mans és vist com una demostració del talent, l'esforç i l'habilitat del seu creador/a, aportant satisfacció i augment de l'autoestima. Diversos estudis mostren com l'activitat de teixir implica la superació de reptes degut a la gran variabilitat de graus de dificultat i compromís (Burt i Atkinson, 2012; Collier i Claire, 2011; Corkhill et al., 2014; Dickie, 2011; Kenning, 2015), ajudant al desenvolupament i la millora de la confiança personal (Griffiths, 2008).

Un altre factor important pel benestar personal derivat de l'activitat de teixir és el d'oferir de manera altruista allò que un ha creat amb les seves mans, ja que l'activitat comporta un propòsit que mereix el temps que s'hi ha dedicat (Burt i Atkinson, 2012). El reconeixement de la tasca feta després de regalar alguna peça (Kenning, 2015) i el compartir el què un elabora, s'ha demostrat que contribueix al benestar personal (Mayne, 2016).

No obstant això, s'ha de destacar que les repercussions sobre el benestar estan regulades pel temps destinat a l'activitat de teixir. A més temps dedicat a tal activitat, més satisfacció, domini i confiança (Burt i Atkinson, 2012; Corkhill et al., 2014).

3.2. BENEFICIS SOCIALS

L'activitat de teixir pot exercir de vehicle per a la socialització virtual i presencial, proporcionant la possibilitat de fer noves amistats (Pöllänen, 2015a) fora dels cercles laborals i possibilitant l'accés a les xarxes socials. El fet d'unir-se a comunitats obre la porta a relacionar-se amb persones de diferents contextos socials i culturals.

Segons la percepció dels/les participants de diferents grups, teixir dins un grup, ajuda en moments difícils, tot i que no sigui per tractar específicament els problemes, sinó pel simple fet de realitzar una activitat que permetí desconnectar dels assumptes personals (Kenning, 2015; Potter, 2016). L'afirmació positiva dels altres millora l'autoestima, aporta confiança (Riley et al., 2013) i augmenta la motivació per desenvolupar habilitats (Burt i Atkinson, 2012). Les reaccions positives d'altres persones derivades tant del producte final com de les que passen mentre s'està en el procés de realització (alabances dels companys) genera un sentiment d'orgull (Stannard i Sanders, 2015).

Aprendre i ensenyar noves tècniques (Corkhill et al., 2014; Stannard i Sanders, 2015) apareix al llarg de diferents estudis. Una gran part dels/les teixidors/es han après a teixir per Internet i s'han nodrit de les comunitats, tant virtuals com presencials, per a solucionar problemes relacionats amb tal activitat (Stannard i

Sanders, 2015). El fet que moltes comunitats de teixidors/es comparteixin patrons i tècniques mitjançant les xarxes socials (facebook, blogger, ravelry, lions), té una repercussió en la millora de les habilitats de comunicació i de l'ús d'Internet (Corkhill et al., 2014). L'acte de poder compartir, tant les fases del procés d'elaboració com el propi resultat, a través de les xarxes socials (Facebook i Twitter), contribueix a la sensació de benestar social (Mayne, 2016).

Alguns autors (Corkhill et al., 2014; Kenning, 2015; Riley, 2008; Riley et al., 2013) afirmen que el sentit de col·lectivitat i de pertinença que es desenvolupa al formar part d'un gremi o comunitat millora la qualitat de vida i la percepció de benestar.

4. POTENCIAL TERAPÈUTIC DE TEIXIR.

Al no trobar assaigs clínics que demostrin l'eficàcia terapèutica de l'activitat de teixir, parlarem del possible potencial terapèutic de tal activitat que alguns autors han recollit en els seus articles. Després de la recopilació d'aquest potencial, s'han establert els següents subtemes: habilitats físiques, habilitats cognitives, habilitats psicològiques i emocionals i habilitats socials.

Pel què fa a les habilitats físiques, Corkhill (2014) i Dickie (2011) recalquen que al tractar-se d'una activitat que proporciona una sèrie de tasques repetitives que requereixen d'habilitats tant físiques com cognitives, pot exercir d'estimulador o potenciador d'aquestes habilitats. Teixir és una activitat que proporciona mobilitat i tacte a les mans (Riley et al., 2013), i implica un treball bilateral que involucra més capacitat cerebral que els moviments unilaterals (Corkhill et al., 2014).

En relació a les habilitats cognitives, Collier (2011) apunta que teixir estimula la cognició i manté l'agilitat mental, millora la memòria, la concentració i l'organització i claredat dels pensaments (Corkhill et al., 2014). Cal destacar que aquest compromís cognitiu serà menor o major depenent del grau de dificultat del projecte a realitzar (Kenning, 2015).

Respecte a les habilitats psicològiques i emocionals, la naturalesa rítmica i sensorial de teixir pot tenir efectes relaxants (Kenning, 2015) i aquest fet li confereix un gran potencial meditatiu i terapèutic (Corkhill et al., 2014; Croghan, 2013; Riley, 2008; Riley et al., 2013). Teixir pot ajudar a superar moments difícils, com una malaltia o la d'un familiar o amic proper o inclòs la pèrdua d'un ésser estimat (Corkhill et al., 2014; Kenning, 2015), perquè pot actuar com a mitjà per a

expressar sentiments (Collier i Claire, 2011) o bé crear una zona de confort (Pöllänen, 2009) que ajudi a distreure els pensaments dels símptomes i o l'ansietat d'una malaltia (Creek, 2008; Kelly, Cudney, i Weinert, 2012; Walters et al., 2014). Alguns autors, exposen que el fet de teixir, a diferència d'altres labors, com l'encoixinar (Dickie, 2011), és una activitat que requereix d'una preparació senzilla i fàcilment portable i aquest fet li confereix un gran potencial terapèutic per gestionar el dolor i la pèrdua (Reynolds, Vivat, i Prior, 2008), el pànic i l'ansietat (Corkhill et al., 2014).

L'activitat de teixir pot contribuir a l'augment de l'autoestima a través de l'orgull que mostren les persones i del sentit d'eficàcia que experimenten (Harris, 2007), pels seus treballs, per l'aprenentatge de noves tècniques i en particular per la lluita contra patrons desafiants (Kenning, 2015).

I finalment, pel què fa a les habilitats socials, teixir en grup i/o dins d'un grup potencia les relacions socials i la comunicació amb els altres (Riley et al., 2013; Smith, Stephenson, i Gibson-Satterthwaite, 2013). En aquest sentit, pertànyer a una comunitat de teixidors/es virtuals o presencials contribueix a la creació d'identitat i genera un sentiment de pertinença.

Corkhill (2014) planteja que al tractar-se d'una activitat relaxant que al mateix temps permet a la persona poder estar concentrada en altres activitats com el mantenir una conversa, seria una molt bona opció aplicar-la als grups de recolzament, ja que permetria parlar de temes complexos i delicats des d'una situació de relaxació.

5. LA VOLICIÓ

Segons Burke (1977) “les teories clàssiques sobre la motivació no ens serveixen per explicar la desmotivació de les persones per participar en activitats”; pel fet que aquestes es basen en impulsos interns per desencadenar la motivació, ja que conceptualitzen la motivació com un acte inconscient. No obstant això, tant la mateixa autora, com més tard Kielhofner (2011), defensen l’existència d’una motivació conscient, perquè el decidir participar en activitats respon a una elecció conscient; d’aquí que el mateix Kielhofner decideixi utilitzar el terme *volició* per conceptualitzar la voluntat per a l’acció, la voluntat per participar en ocupacions.

En el marc d’aquesta tesi ens basarem en la definició que Kielhofner (2011) va fer sobre la volició, bàsicament pel fet que està dissenyada des d’una perspectiva de teràpia ocupacional, disciplina on s’emmarca aquesta tesi doctoral.

L’autor va conceptualitzar la volició com un sistema de disposicions i autoconeixement que predisposa i permet a la persona anticipar, escollir, experimentar i interpretar el comportament ocupacional (Kielhofner, 1995, 2011). Si bé és cert que les persones tenen maneres úniques de motivar-se, i és a través d’una sèrie de sentiments i pensaments volitius que es desenvolupa una forma exclusiva de motivar-se i participar en certes activitats. La volició és un procés continu, mitjançant el qual la persona experimenta certes activitats, les interpreta i això li permet anticipar unes sensacions i percepcions que generen que torni o no a participar en la mateixa activitat, en similars o en diferents.

Aquests pensaments i sentiments volitius són identificats com a causalitat personal, valors i interessos; corresponen al grau d'efectivitat d'un mateix, allò que hom considera important i al que un troba plaent i satisfactori. A continuació s'entrarà en més profunditat en cada una de les disposicions volitives.

5.1. CAUSALITAT PERSONAL

La causalitat personal es refereix al propi sentit de competència i experiència, és el sentir-se competent en el fer; es podria definir com un coneixement subjectiu sobre el que hom sap i sent que és capaç de fer. És a través de l'acció que la persona s'adona que pot produir canvis en l'ambient, pot ser la causa i l'efecte. No obstant això, cal fer la distinció entre la percepció que un té de les seves habilitats o aptituds específiques i la convicció de que un pot produir o obtenir els resultats que desitja (De las Heras, 2004). En aquest sentit Kielhofner (2011), estableix que la causalitat personal té dues dimensions, el sentit de capacitat personal i l'autoeficàcia.

El sentit de capacitat personal es podria definir com la consideració de les pròpies habilitats presents i potencials (De las Heras, 2004; Kielhofner, 2011); es refereix a la valoració que un/a mateix/a fa de les seves capacitats físiques, intel·lectuals i cognitives. A mesura que un va vivint, va acumulant experiències que el fan ser conscient de les seves habilitats, inclús pot arribar a modificar l'opinió sobre alguna d'elles; descobrint algun talent amagat o no descobert fins el moment; o bé recordant-li aquelles en les que un no és hàbil. També cal tenir present que cada cultura marca quines habilitats són importants i el perquè ho són, en conseqüència, el sentit de capacitat personal no és únicament ser

conscient del les pròpies habilitats sinó també del propi potencial per arribar a ser allò que un vol ser, per viure la vida que un vol viure.

El sentit de capacitat ens enfoca cap a ocupacions que hom sap que pot fer i en les que se sent confiat i segur en relació a les pròpies habilitats, i pel contrari, ens fa evitar aquelles ocupacions en les que no se sent capaç.

Per altra banda, l'autoeficàcia o el sentit d'eficàcia es pot definir com la percepció de control sobre el propi comportament, i dels pensaments i emocions que aquest porta associat, així com un sentit de control en l'assoliment dels resultats desitjats per aquest (Kielhofner, 2011). No obstant això, aquesta percepció d'eficàcia depèn de l'autocontrol dels propis pensaments i emocions que poden enterbolir la ment i generar dubtes i inseguretat, i dificultar o inclús impossibilitar l'assoliment d'aquelles fites marcades o desitjades malgrat tenir les habilitats necessàries per portar-les a terme.

El sentit d'eficàcia és un gran agent motivador, tenint present que les persones realitzen coses que saben que tindran èxit i eviten aquelles que creuen que poden generar un fracàs. Ara bé, quan aquestes possibilitats d'èxit o fracàs estan allunyades del control intern, no hi ha sentit de l'eficàcia (Kielhofner, 1995).

5.2. VALORS

Els valors correspon a allò important i significatiu per a la persona, Kielhofner (2011) afirma que els éssers humans necessiten fer coses que valoren. Si bé és cert que els valors es van forjant al llarg de la vida, i van canviant al llarg de la

vida per les influències culturals de cada un i de les vivències i experiències vitals. Per tant, les ocupacions que hom escull estan fortament influenciades pels propis valors, per allò que és correcte i que val la pena fer.

La cultura es defineix com les creences i les percepcions, els valors i les normes, les costums i els comportaments compartits per un grup o societat que són transmesos d'una generació a una altra a través de l'educació formal i informal (Kielhofner, 2011). Per tant, la cultura exerceix una forta influència sobre els valors, d'aquí se'n deriven les conviccions personals i el sentit d'obligació.

Les conviccions personals són visions de la vida fortament sostingudes que defineixen el que importa i el que no importa, i per tant, des d'aquesta perspectiva la persona assigna significació i valor a les diferents ocupacions.

D'altra banda, el sentit d'obligació ens empeny a seguir formes d'actuar que es perceben com a correctes, i que vénen molt condicionades per sentiments relacionats amb la importància, la seguretat, la dignitat, la pertinença i el propòsit. En aquesta línia, el sentit d'obligació pot incloure conviccions respecte a com s'ha d'utilitzar el temps, quins aspectes de desenvolupament són importants, què és el que determina que un esforç o un resultat sigui l'adequat i quin tipus de persona un ha de ser o arribar a ser (De las Heras, 2004).

5.3. INTERESSOS

Els interessos fan referència a tot allò que un fa per gaudir, perquè li agrada i perquè li aporta satisfacció; i a més a més, reconeix el plaer que li aporta aquella ocupació.

L'experimentar una ocupació i percebre-la com a plaent genera una disposició o anticipació de plaer futur, és a dir, els propis interessos fan que les persones desitgin participar en certes ocupacions en detriment d'altres.

Kielhofner (1995), exposa la presència de dues dimensions dels interessos: l'atracció i la preferència.

L'atracció és la tendència a gaudir de certes ocupacions o certs aspectes del desenvolupament (De las Heras, 2004, p. 53). La sensació de gaudir pot provenir de la confluència de varis dels següents factors: plaer corporal associat a l'exercici físic, manipulació de certs materials i objectes, satisfacció de la curiositat intel·lectual, satisfacció estètica, satisfacció per utilitzar les pròpies habilitats per afrontar un repte, la creació d'un producte que agradi i companyonia amb els altres. Per tant, els interessos estan estretament relacionats amb la causalitat personal. A les persones els hi agraden aquelles ocupacions que són capaços de fer amb èxit, aquelles en què el repte és adequat a les capacitats de la persona.

D'altra banda, la preferència és la tendència a gaudir de certes modalitats de desenvolupament o de certes activitats més que d'altres, en altres paraules, les persones desenvolupen preferències per unes ocupacions més que per unes altres. En aquest sentit, les preferències es poden agrupar en un patró d'interessos interrelacionat, com per exemple interessos artesanals o intel·lectuals; aquest aspecte facilita l'elecció. No obstant, algunes persones poden tenir unes preferències molt variades que semblen no seguir cap patró.

En definitiva, aquests tres aspectes (causalitat personal, valors i interessos) aniran madurant i canviant a mesura que les persones interactuen amb el món, ja que aquesta interacció els hi permet experimentar, interpretar, anticipar-se i escollir certes ocupacions en detriment d'altres. Aquesta vivència alimenta els sentiments i pensaments que té la persona sobre les ocupacions que ha fet, les ocupacions que esta fent actualment i les ocupacions que podria fer.

6. INFLUÈNCIES SOBRE LA VOLICIÓ

Des del Model d'Ocupació Humana, tots els subsistemes que aquest model planteja poden impactar d'alguna manera en la volició de la persona. Pel plantejament d'aquesta tesi, s'ha centrat l'atenció especialment en dos d'ells. Un és el grup, que deriva del subsistema de l'ambient (social), i un altre la finalitat que es tingui amb el producte final generat pel procés de l'activitat de teixir. Per això, s'ha volgut descriure com una activitat o forma ocupacional arriba a ser significativa, destacant especialment la rellevància que té el fet que permeti connectar o aportar a altres persones. Des d'aquí es planteja com pot ser modificada la finalitat de la peça perquè l'activitat permeti aportar o connectar-se amb altres, i per tant que adquireixi nivells més elevats de significació i incrementi la volició en les persones que la realitzen.

6.1. EL GRUP

Segons el diccionari de psicologia social i de la personalitat "Formen un grup dues o més persones que interactuen entre sí, comparteixen un conjunt de fites i normes comunes que dirigeixen llurs activitats, i desenvolupen un conjunt de rols i una xarxa de relacions afectives" (Harré i Lamb, 1992).

A continuació es conceptualitzaran els grups de teixir en base a la classificació que va proposar Alcover (1999) sobre les característiques que tenen els grups.

6.1.1. La interdependència dels membres del grup.

La interdependència entre els membres d'un grup és una característica imprescindible per considerar un col·lectiu de persones com a grup.

Els grups de teixir es poden classificar en els dos tipus de interdependència que planteja Alcover (1999): la interdependència pot ser en les habilitats o coneixements per portar a terme una tasca, en els objectius compartits o en la satisfacció d'algun tipus de necessitat o motivació.

Trobem aquells grups creats per una interdependència de motivació, els uneix la seva passió pel teixir, on les persones busquen satisfer una necessitat de tipus individual. Són grups amb una gran diversitat atès que el teixir té la capacitat d'arribar a tot tipus de gent amb agendes molt diverses i es pot afirmar que el teixir esdevé un vincle comú dins d'un grup molt divers (Wills, 2007). Poden ser grups tant macros (més de 20 o 30 membres) com micros (entre 2 i 20 membres), i solen ser grups que perduren mentre el grup satisfà les seves necessitats i aquest aspecte genera que hi hagi entrades i sortides de persones que volen formar o deixar de formar part del grup. Evidentment, la seva afiliació és voluntària.

De grups de teixir en trobem de moltes mides, sent els grups virtuals els que compten amb una major quantitat de persones. Dels macrogrups de la xarxa virtual, se'n generen subgrups més petits que organitzen trobades presencials per teixir junts.

D'altra banda, trobem grups de teixir que es formen a partir d'una interdependència relacionada amb un objectiu o una fita que s'uneixen per assolir una tasca concreta. Poden ser grups tan micros com macros, depenent de la magnitud de la tasca, i solen ser temporals, un cop finalitzada la tasca es solen dissoldre. Tot i que, inicialment els membres s'uneixen al grup de manera voluntària perquè els motiva aquella tasca o fita que es vol assolir, això no

implica que un cop finalitzada la tasca o assolida la fita comporti una satisfacció de la persona. Un bon exemple d'això és quan es creen grups per fer una intervenció d'*Urban Knitting*, cal dir que després d'una intervenció d'aquest tipus s'ha generat un grup o un subgrup permanent units per una interdependència motivacional.

6.1.2. La identitat o consideració dels aspectes perceptivo-cognitius.

Wei (2004) va estudiar la col·lectivitat i construcció de la comunitat de teixir online, i va concloure que s'establia un sentit de comunitat per les dones, ja sigui com a lectores, bloggeres o comentaristes, reforçat pel fet que uns blogs s'enllacen amb altres blogs, creant comunitat. Aquest aspecte es relaciona amb l'autocategorització (Shaw, 1980), on en aquest cas els membres de la comunitat es consideren membres d'una mateixa categoria social, teixidors/res, fet que fa que es generi una consciència de grup que ajuda a la construcció d'una identitat comuna.

6.1.3. La interacció dels membres i l'estructura social del grup.

La interacció social és determinant per definir el grup. Aquesta interacció social pot ser verbal, emocional o física, i no necessàriament ha de ser cara a cara evitant qualsevol intermediari, sigui una altra persona o un mitjà tecnològic. D'aquesta manera, no només es considera que un grup és aquell que es reuneix

físicament per interactuar sinó que poden interactuar per altres mitjans com Internet.

Un aspecte que cal destacar per la seva importància, com a mitjà de socialització i expressió, és la creació de comunitats de dones a través del teixir (Abrams, 2006). De fet alguns autors com Baym i In (2000), recalquen que els grups de teixir es poden considerar comunitats de pràctica, on les pàgines de facebook i els blogs tenen un públic i un sistema de diàleg.

Internet ha promogut que les comunitats i els grups de teixir s'estenguin per la xarxa, creant comunitats virtuals i tot un enxarxat de comunitats relacionades entre si.

6.1.4. Els efectes de teixir en grup sobre la volició.

El grup té un impacte directe sobre la volició, en aquest sentit, les expectatives dels altres i les normes socials poden afectar a les accions de la persona, als seus patrons d'activitat i sobretot a la volició.

Els membres d'un grup poden oferir recolzament emocional o animar a una persona perquè assoleixi els objectius marcats, a més a més, poden ajudar proporcionant eines, instruccions i guiant perquè hom pugui desenvolupar-se.

Segons el Model d'Ocupació Humana (Kielhofner, 1995, 2011), els grups socials, formen part de l'ambient on una persona es mou o realitza ocupacions. Els grups socials faciliten oportunitats per desenvolupar-se, per actuar, però alhora també demanden diferents comportaments ocupacionals, assignen rols als seus membres i creen un context ocupacional o espai social per desenvolupar-los.

Aquestes demandes que l'ambient exigeix a l'individu poden generar reaccions positives o negatives en funció de si estan ajustades a les capacitats d'aquest (De las Heras, 2004; Kielhofner, 2011). Quan les demandes són més elevades o massa exigents poden generar ansietat; pel contrari si són massa baixes poden generar avorriment, en canvi si les demandes són equilibrades és quan la persona és i se sent eficaç, aportant benestar i una sensació de fluir (Csikszentmihalyi, 1997, 2012).

El que podem afirmar és que els grups de teixir presencials es poden considerar llocs ocupacionals (Kielhofner, 2011), on hi trobem espai, objectes relacionats o no amb l'activitat, tasques o formes ocupacionals i grups socials que acaben construint un context significatiu pel desenvolupament.

S'ha posat de manifest que l'ambient també actua com un element motivador de l'ocupació (Kielhofner, 2011), no obstant això, seria interessant aprofundir en si el grup actua només com un element motivador, o també pot ser que actuï com un element desmotivador, i en els dos casos, pot resultar rellevant conèixer quins elements o aspectes de teixir en grup poden facilitar o entorpir diferents indicadors volicionals.

6.2. LA IMPORTÀNCIA DE FER PER ALS/LES ALTRES. ACTIVITAT

SIGNIFICATIVA I SENTIT DE VIDA.

6.2.1. Característiques d'una activitat significativa

Els aspectes volicionals juntament amb altres subsistemes plantejats pel MOHO expliquen gran part les característiques de per què una activitat arriba a ser significativa. Alguns autors (Eakman, 2013; Pöllänen, 2013b), posen de manifest la dificultat per definir el que s'entén per activitat significativa i quins factors són els que fan que aquesta ho sigui, malgrat que és un concepte àmpliament utilitzat en el camp de la teràpia ocupacional. No obstant això, els autors que han conceptualitzat el terme coincideixen en que l'activitat significativa es pot definir com una experiència subjectiva, les quals poden arribar a ser molt variades, gairebé com persones hi ha al món. Si bé és cert que la majoria dels autors coincideixen en els aspectes que la defineixen, els qual s'exposen en els paràgrafs següents.

L'activitat significativa es caracteritza per ser important per la persona (Kielhofner, 1995), reflecteix els **valors i les creences personals** (Bundgaard, 2005; Jackson, Carlson, Mandel, Zemke, i Clark, 1998), així com els propis **interessos**, per tant, és un activitat que aporta plaer i permet gaudir de la tasca (Persson, Erlandsson, Eklund, i Iwarsson, 2001). Aquest plaer moltes vegades s'associa a la motivació per una tasca amb propòsit (Eakman, Carlson, i Clark, 2010; Reed, 2011).

Per a què l'activitat sigui significativa ha de tenir un **propòsit** concret basat en objectius personals (Jackson et al., 1998) els quals s'han d'anar aconseguint.

Les persones són éssers intencionals (Husserl, 2011; Scheler, 2001, 2007), i aquesta característica humana els permet estar oberts a tot un món de valors i sentits. Ara bé, cal tenir present que no tota activitat amb propòsit és significativa o té un sentit per a la persona (Frankl, 2004; Romero Ayuso, 2010), però sí que com ja s'ha dit a l'inici d'aquest paràgraf tota activitat significativa té un propòsit, una finalitat.

La següent característica està relacionada amb la **percepció de competència** i la sensació de control de la persona. La persona s'ha de trobar segura realitzant l'activitat (Kielhofner, 1995), la persona ha de percebre que controla l'activitat i això assegura l'èxit i la progressió dels objectius marcats (Eakman et al., 2010; Reed, 2011), és a dir, la persona acaba les tasques de manera competent (Persson et al., 2001), i això dóna significat a l'activitat.

I finalment, però de destacada rellevància, l'activitat significativa es situa en un **entramat social i cultural** que li dóna significat (Moruno Miralles, 2010). En aquest sentit, cal tenir present que la **connexió social** esdevé un altre aspecte que proporciona significat a l'activitat (Persson et al., 2001). Aquesta es pot manifestar com la sensació de contribuir o tenir cura de l'altre, o facilitant interaccions agradables (Aguilar, Boerema, i Harrison, 2010; Ludwig, Hattjar, Russell, i Winston, 2007), però també té significat el que l'activitat vagi dirigida a tenir cura d'un mateix (Eakman, 2012).

L'activitat significativa no sempre estarà composta per totes aquestes característiques, sinó que pot ser que unes característiques prevalguin més que altres en determinats moments. La implicació en activitats significatives dóna sentit a la vida.

La importància d'implicar-se en activitats significatives és tal que alguns autors consideren que l'activitat significativa és una manera de donar sentit a la vida, és una font de sentit i significat (Kielhofner, 1995). En altres paraules, la participació intencional o amb propòsit (Battista i Almond, 1973; Baumeister, 1991), i la persistència en el progrés cap a fites valuoses per la persona (Yalom, 1980), són una part important del sentit de la vida, que encaixen amb la definició d'activitat significativa. La figura 5, intenta reproduir les característiques de l'activitat significativa i la seva interrelació amb el sentit de vida.

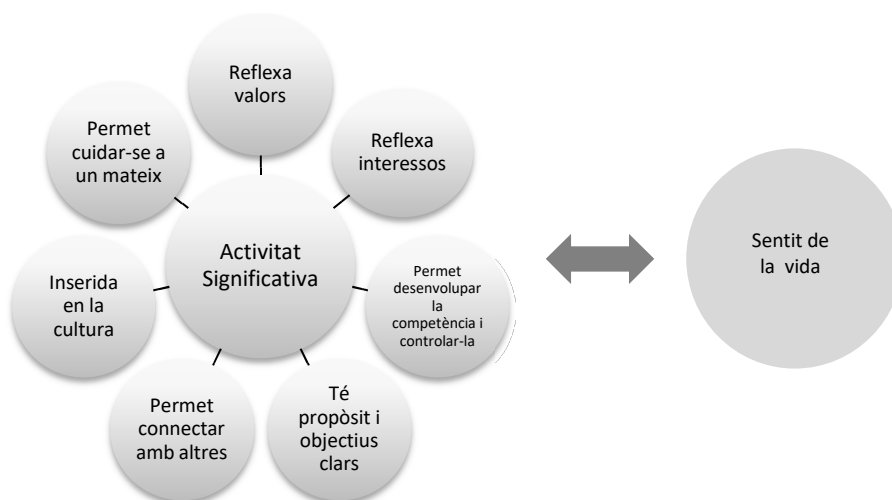

Figura 5. Característiques de l'activitat significativa. Font: elaboració pròpia.

King (2004), va més enllà i exposa que tant la participació en activitats significatives, com la pertinença (referint-se a les relacions) i la comprensió d'un mateix i del món, també són maneres de donar sentit a la vida. En aquesta línia va dissenyar un model que explica la relació entre ocupació i sentit de vida, el model del significat de les experiències de vida, on exposa que el fer i l'experiència personal són claus en el desenvolupament de les necessitats humanes, com l'autonomia, la competència i la relació, aspectes fonamentals per donar sentit a la vida.

D'altra banda, en un nivell similar, Persson (2001) mitjançant el seu propi model sobre el valor i significats de l'ocupació (ValMO), determina que la percepció del valor derivat de l'activitat, per exemple, la satisfacció de completar una tasca important, dóna sentit a la vida.

En conclusió, gran part del sentit de la nostra vida ve determinat per l'activitat significativa (Clark et al., 1991). De fet, el model de manteniment de significat (Heine, Proulx, i Vohs, 2006) sosté que les persones tenen la necessitat de buscar un sentit en l'experiència quotidiana, tenint present que aquest sentit s'identifica com un aspecte essencial del benestar psicològic, i per tant, amb conseqüències importants per a la salut física i mental (Keyes, Shmotkin, i Ryff, 2002; Klinger, 2012).

En aquest mateix sentit, des del model d'activitat significativa i significat de vida (Eakman, 2013) es planteja que l'activitat significativa repercuteix directament sobre el sentit de la vida, però també ho fa d'una manera indirecte a través de les necessitats psicològiques bàsiques, ja que l'activitat significativa influeix sobre aquestes, i aquestes al mateix temps impacten sobre el sentit de la vida.

En aquest punt, es considera oportú introduir el que Frankl (2004) anomena com la voluntat de sentit, entesa com la força motivant de l'home per trobar sentit a la seva pròpia vida. El mateix autor va postular que no només les obres i els actes personals donen sentit a la vida, sinó que les actituds adoptades en la vida quotidiana i la relació amb els altres també contribueixen de forma important a trobar el sentit. I és aquesta relació amb els altres i el seu sentit el que ens condueix al següent apartat.

6.2.2. El sentit de fer pels altres

Són varis els autors que posen de relleu que el fer pels altres pot donar sentit a la vida, alguns ho expressen en termes de relació amb els altres (Frankl, 2004), de pertinença (King, 2004), d'interaccions agradables i de tenir cura dels altres (Aguilar et al., 2010; Ludwig et al., 2007) i de connectar amb l'altre (Persson et al., 2001) .

La voluntat de sentit (Frankl, 2004) combinada amb el fet que l'ésser humà s'orienta més enllà d'un mateix, cap a alguna cosa o algú altre, aquest fet significa enfocar-se cap a la realització d'un sentit en la vida o cap a un altre ésser humà. Orientar-se cap als altres evita aïllar-se en un món interior que únicament desemboca en un egocentrisme, centrant i focalitzant l'atenció només en les mancances i necessitats d'un mateix, bloquejant les possibilitats de realització de valors. Per tant, per descobrir el sentit de la vida, de les coses, cal sortir d'un mateix, cal sortir al món. Frankl afirma que el sentit no es pot descobrir en l'interior d'un mateix, ja que el sentit és el que es descobreix com a valuós i important fora d'un mateix. Al igual que l'activitat significativa, quan es parla de sentit de la vida en termes d'individu en un moment determinat (Frankl, 2004), no es pot parlar en termes abstractes perquè el sentit de la vida és diferent per a cada persona i pot canviar al llarg de la vida d'una mateixa persona.

Segons Salomón i Díaz del Castillo (2015) el sentit es pot descobrir mitjançant l'aportació que un fa al món. Es pot trobar sentit a tota aquella acció que impliqui donar, això vol dir a través de la feina, l'art, els serveis, de l'ajuda i de l'esforç. Donar als altres es converteix en un valor, es converteix en valuós en la mesura que transcendeix a un mateix, al propi ésser.

Per tant, sembla que pren especial rellevància en les activitats significatives el fet d'aportar i estar amb altres perquè aquesta activitat doni sentit a la vida. Com s'ha comentat prèviament, en el marc teòric, l'activitat de teixir és una activitat artesanal de creació que comporta en sí l'elaboració d'un producte final (Boerema et al., 2010), de manera que un dels aspectes que poden impactar d'alguna manera en la volició o en que una activitat es consideri significativa, és la finalitat que aquest producte pugui tenir. Amb finalitat es fa referència a la persona o raó que rebrà l'esmentat producte, i que per tant pot tenir una dimensió social o més personal, depenent de si qui el rep és la mateixa persona o una altra, com regalar la peça elaborada (Riley et al., 2013) o fins i tot un projecte que s'emmarqui dins d'una ocupació o que responguin a aspectes solidaris. No obstant això, encara que s'han descrit les finalitats que les persones tenen per a les peces elaborades no s'ha estudiat com això podria impactar d'alguna forma en la volició i per tant, en que l'activitat de teixir es consideri significativa.

JUSTIFICACIÓ I OBJECTIUS

JUSTIFICACIÓ I OBJECTIUS

Tenint present els canvis que ha experimentat l'activitat de teixir, i per tant el gran ventall de possibilitats que aquesta pot aportar a la teràpia ocupacional, disciplina a la qual em dedico, crec que cal aprofundir en les possibles aplicacions que aquesta activitat pot suposar pel benestar i la salut de les persones.

Per tant, la present recerca es justifica des de dues dimensions, una més àmplia i una altra més concreta. Començant per la més àmplia i des del punt de vista professional, ampliar l'evidència científica en el camp de la teràpia ocupacional és cabdal per aportar rigor a la pràctica d'aquesta jove disciplina. Com a terapeuta ocupacional que sóc, crec que és el meu deure i, la meva devoció, fer créixer la disciplina, i aquesta és una de les intencions d'aquesta tesi.

D'altra banda, i des d'una dimensió més concreta, però sense deixar la relació amb la disciplina de la teràpia ocupacional, és rellevant aprofundir en una de les eines d'intervenció de la pròpia disciplina, l'activitat, i en el cas d'aquesta tesi, es pretén aprofundir en l'activitat de teixir. La recerca en l'ús de l'activitat de teixir com a activitat terapèutica és incipient, centrant-se bàsicament en els motius, efectes i beneficis que aquesta activitat pot tenir sobre les persones.

Tot i que alguns dels estudis publicats exposen que una de les modalitats de l'activitat actualment és grupal i que aquest aspecte aporta algunes diferències en relació a teixir sol, no s'aprofundeix en com el grup pot facilitar o entorpir diferents aspectes volicionals. Aspecte que entenem que cal abordar, tenint

present, per un costat, que és una tendència actual i a l'alça de l'activitat de teixir, i per l'altra que les activitats grupals són d'ús freqüent en teràpia ocupacional.

L'absència d'estudis en la literatura científica que focalitzin la seva atenció en les repercussions que la finalitat de la peça elaborada té, ha portat a plantejar com a objectiu principal d'aquesta tesi, explorar les relacions que es donen entre la finalitat i la volició; aprofundint en quines dimensions de la volició passen segons la finalitat que la peça elaborada té. En el cas d'aquest treball s'ha escollit l'activitat de teixir, per tant, quan parlem de finalitat pel que es fa un activitat, en referim a teixir per un mateix o teixir amb la finalitat/propòsit de donar la peça creada a algun familiar, amic o col·laborant en alguna comunitat o projecte solidari.

Per tant, i a mode de síntesi, els objectius generals d'aquesta tesi són:

1. Descriure els efectes que l'activitat de teixir té sobre les persones.
2. Identificar i comprendre les repercussions que té teixir en grup sobre els diferents aspectes de la volició.
3. Identificar i comprendre les diferències en els aspectes de la volició en funció de la finalitat (per un mateix o per algú altre) que tenen les peces artesanals elaborades de l'activitat de teixir.

Tots aquests objectius es pretenen observar i analitzar en tres grups de diferent naturalesa i amb diferents nivells d'expertesa en el teixir.

El primer grup, és un grup de persones que es reuneixen, des de fa aproximadament 3 anys, un dia a la setmana durant dues hores. El seu nivell de domini de la tècnica es pot considerar mig-alt. És un grup molt divers tant en relació a l'edat, com al gènere, com culturalment, per tant, s'ha considerat que podria aportar molta informació en relació als objectius d'aquesta tesi. D'altra banda, el fet que sigui un grup estable que es reuneix setmanalment permet poder portar a terme una observació en directe dels aspectes volitius.

El segon grup, tenint en compte l'abast que proporciona Internet, i en conseqüència el gran nombre de comunitats i grups de teixir ubicats a l'espai virtual, s'ha considerat oportú utilitzar aquesta avantatge per ampliar la massa crítica de participants. D'altra banda, se suposa que són persones que dominen la tècnica de teixir, i el fet d'utilitzar les xarxes socials per compartir la seva afició pot enriquir les dades obtingudes del primer grup.

I finalment, el tercer grup, està format per un grup d'estudiants que realitzen un taller de teixir en el marc d'una assignatura del grau de teràpia ocupacional de la Universitat de Vic. És un grup recent constituït i que no s'ha creat perquè comparteixen l'afició per teixir com els dos grups anterior, sinó que s'ha creat perquè coincideixen en els estudis que han decidit cursar. D'aquest grup, per tant, només es seleccionaran aquelles persones que no han teixit mai, amb la finalitat de poder observar els efectes de l'activitat de teixir en un grup de persones que ho han teixit mai ni han decidit teixir espontàniament.

METODOLOGIA

METODOLOGIA

La metodologia d'aquesta tesi seguirà un enfocament mixt (Johnson, Onwuegbuzie, Johnson, i Onwuegbuzie, 2014), de tal manera que ens permet combinar mètodes quantitativs i qualitativs durant el transcurs de la recerca, amb la finalitat d'obtenir una descripció més completa de la realitat estudiada, i per tant, una millor comprensió de les repercussions de l'activitat de teixir sobre la volició de les persones. Es va seguir una lògica de convivència integradora, que tal i com la descriu Bericat (1998), les possibilitats de cada metodologia són valorades per igual, respectant les seves respectives aportacions. Des de la mirada integradora, a part de reconèixer el mèrit de cada metodologia per separat, també es reconeix que la seva combinació complementària és una bona manera d'estudiar molts dels fenòmens socials.

Aquest enfocament és totalment coherent amb els objectius d'aquesta tesi que pretén identificar i comprendre les diferències en la volició en funció de la finalitat de les peces confeccionades (teixir per un mateix o teixir per algú altre); i entre dues realitats, teixir sol o teixir dins d'un grup. D'aquesta manera, la part quantitativa ens permetrà conèixer les diferències entre les dues condicions i les dues realitats; i la part qualitativa ens ajudarà a comprendre aquestes diferències, a través de l'anàlisi temàtic dels discursos i del comportament dels/les participants.

Aquesta tesi es va portar a terme en tres fases diferents, cada una d'elles corresponent a un estudi, els quals van permetre desenvolupar una seqüència lògica i coherent en la seva implementació per a l'acompliment dels objectius

proposats. En una primera fase, es va aprofundir en diferents aspectes de l'activitat de teixir, de teixir en grup i de la finalitat per a la que es teixeix en relació a la volició en un grup natural. Això va permetre, en una segona fase, dissenyar un qüestionari que va ser administrat via online, i que va complementar les dades obtingudes en el primer estudi. I en la tercera fase, es va decidir explorar els mateixos temes que en els dos estudis anteriors, però en un context diferent, on el grup no era natural, no dominaven la tècnica de teixir i no l'havien escollit espontàniament. Per tant, en general, els tres estudis ens van permetre estudiar la volició en tres contextos diferents: en un grup natural i presencial, en un grup natural i virtual i en un grup no natural i presencial.

El primer estudi es va realitzar amb un grup de teixidor/es experts/es que es reunien habitualment per teixir en un centre cívic de la població de Vic, se'ls hi va passar un qüestionari inicial i se'ls va observar durant un període de 18 setmanes, 9 d'elles teixint una peça per a elles mateixes i les altres 9 setmanes teixien una peça per a una altra persona. A part se'ls va demanar que portessin un diari personal i finalment se'ls hi va fer una entrevista semiestructurada.

El segon estudi, aprofitant les dades obtingudes en la primera fase, es va elaborar un qüestionari semiestructurat que va permetre complementar aquelles dades obtingudes en el primer estudi. Va ser administrat via online a teixidors/es experts/es que utilitzen les xarxes socials per qüestions relacionades amb la seva afició per teixir.

I finalment, el tercer estudi es va realitzar amb un grup d'estudiants que van portar a terme un taller de teixir dins una assignatura del grau de teràpia ocupacional. Per una banda, es volia saber què passava en un grup que no era

natural, és a dir, que ells no havien decidit formar part d'aquest grup sinó que era circumstancial pel fet d'estudiar el mateix grau. I per l'altra, els/les participants no tenien cap experiència en l'activitat de teixir, ni havien escollit realitzar-la espontàniament. Per tant, se'ls va ensenyar a teixir durant un període de tres setmanes i, acte seguit se'ls va demanar que durant les 3 setmanes següents teixissin una peça per a una persona que no fossin ells mateixos/es. Inicialment se'l va fer una entrevista, se'ls va observar durant tot el procés i al final se'ls va realitzar una entrevista semiestructurada.

A continuació s'exposen els tres estudis realitzats, especificant quin disseny s'ha utilitzat en cada un d'ells, com s'han obtingut les dades, com s'han analitzat i quins resultats s'han obtingut. Posteriorment es realitzarà una discussió conjunta en base als resultats obtinguts de cada un dels estudis.

ESTUDI 1

ESTUDI 1. GRUP DE TEIXIDORS/ES

PRESENCIALS

Aquest estudi perseguia diferents objectius específics vinculats amb els objectius generals de la tesi. A continuació s'exposa cada un d'aquests objectius generals i els objectius específics que se'n deriven.

En relació a l'objectiu de descriure els efectes que l'activitat de teixir té sobre les persones, aquest estudi pretenia aprofundir en els motius i els efectes percebuts de l'activitat de teixir en un grup de persones que teixeixen de manera habitual. D'altra banda, també es volia conèixer si hi havia diferències entre el procés de teixir i el resultat obtingut en relació a la volició de la persona, en el mateix perfil de teixidors/es abans esmentat.

Respecte a l'objectiu d'identificar i comprendre les repercussions de teixir en grup sobre la volició es pretenia examinar quin efecte té teixir en grup en un grup natural, és a dir, en un grup que ja, des dels seus inicis es va crear amb l'objectiu de compartir aspectes relacionats amb l'activitat de teixir.

I finalment, per identificar i comprendre les diferències en la volició en funció de la finalitat (per un mateix o per algú altre) que tenen les peces artesanals elaborades de l'activitat de teixir, es pretenia, aprofundir en les diferències que la finalitat per la qual es teixeix té sobre la volició en persones que teixeixen habitualment.

1. MÈTODE

Es va optar per escollir un disseny quasi-experimental amb un únic grup exposat a dues condicions diferents. Aquest disseny es va combinar amb la recollida de dades de caire qualitatiu a través d'entrevistes semiestructurades, observació no-participant i diaris personals, classificant l'estudi com un estudi de disseny mixt.

Per poder assolir els objectius plantejats inicialment, tenint present que es pretenia estudiar des de diferents perspectives com l'activitat de teixir repercutia en persones que teixeixen de manera habitual, i una d'aquestes perspectives era examinar quin efecte podia tenir teixir en grup en un grup natural, es va buscar un grup de persones que es reunissin setmanalment per teixir. Per poder assolir aquest objectiu es van plantejar diferents metodologies de recollida de dades, tenint en compte que les dades provinguessin de diferents mirades (investigador i investigat) amb la finalitat d'obtenir una visió més àmplia dels efectes que el grup pot produir en l'activitat de teixir. Per aquesta raó es va realitzar una observació del grup, se'ls va realitzar una entrevista semiestructurada individual i se'ls va demanar que portessin un diari personal de les sessions de teixir.

Per aprofundir en els motius i els efectes percebuts de l'activitat de teixir en un grup de persones que teixeixen de manera habitual es van plantejar dues estratègies, per una banda se'ls va preguntar directament sobre el perquè teixien i què els aportava teixir mitjançant un qüestionari inicial i una entrevista semiestructurada, i per altra banda se'ls va demanar que reflexionessin sobre l'activitat de teixir en un diari personal.

En relació a l'objectiu de conèixer si hi havia diferències entre el procés de teixir i el resultat obtingut en relació a la volició de la persona se'ls va preguntar explícitament sobre aquest aspecte i també es va enriquir amb l'observació dels/les participants mentre estaven teixint i un cop havien finalitzat la peça/projecte.

Referent a l'objectiu d'examinar quin efecte té teixir en grup en un grup natural, es van obtenir dades tant dels comentaris fets per l'observador/a no-participant, com de les preguntes relacionades directament amb el fet de teixir en grup que se'ls hi van fer en l'entrevista semiestructurada.

I finalment, per aprofundir en les diferències que la finalitat per la qual es teixeix té sobre la volició en persones que teixeixen habitualment, es va posar als i les participants a teixir sota dues condicions, una condició era teixir una peça per a un mateix i l'altra condició era teixir una peça per a una altra persona. Al llarg de les dues condicions se'ls va observar, se'ls va demanar que anotessin en un diari personal aspectes que consideressin importants, i al finalitzar l'estudi se'ls va preguntar explícitament sobre les diferències de fer una peça per ells mateixos o per a una altra persona.

2. ASPECTES ÈTICS

Aquest estudi segueix els estàndards ètics de la declaració de Helsinki (Manzini, 2000), obtenint un dictamen favorable pel comitè d'ètica de la Universitat de Vic-Universitat Central de Catalunya (expedient 4/2016), i garantint el compliment de la llei espanyola de protecció de dades personals (Ley 15, 1999). El dictamen es pot consultar a l'annex A.

Les accions que es van portar a terme per garantir els aspectes ètics relacionats amb la protecció de les dades dels/les participants i el seus drets: el dret a l'autonomia i el dret de participació; van ser informar-los que les dades recollides a través de les diferents eines eren anònimes i se'ls hi va sol·licitar permís per gravar les seves intervencions durant les entrevistes. Van ser informats/des d'aquests aspectes mitjançant un document d'informació que es va adjuntar en el consentiment informat, i que va ser lliurat als participants.

En relació als aspectes ètics metodològics i per garantir la veracitat de les dades recollides, aquestes es van triangular a dos nivells: a nivell de contingut/informació, contrastant la informació obtinguda entre els instruments utilitzats per la recollida de les dades; i a nivell de participants de l'estudi, contrastant que les dades recollides provenien de diferents persones, i que la mateixa informació va ser aportada per varies persones.

3. PARTICIPANTS

La selecció dels/les participants es va realitzar mitjançant mostreig intencional opinàtic (Patton, 2002; Pope i Mays, 2006) amb la finalitat d'aconseguir informació de qualitat en relació als objectius plantejats en aquest estudi. Es va buscar un grup de persones que dominessin la tècnica de teixir, i que es reunissin periòdicament i de manera constant, per tal de poder-los observar durant un temps determinat.

Per tant, es va optar per fer l'estudi amb un grup de persones que es reunien al centre cívic de Can Pau Raba de la població de Vic per teixir, un cop a la

setmana durant dues hores, des de feia uns dos anys previs a l'estudi. En aquest sentit, era un grup que reunia les condicions abans esmentades.

Es va seleccionar aquest grup perquè era un grup ja conegut per la doctoranda i per la dificultat de trobar grups que es reuneixin periòdicament per teixir, ja que no hi ha cap registre oficial d'aquest tipus de grups i en als quals sigui fàcil accedir.

Els criteris d'inclusió van ser que fossin persones que acudissin al grup de teixir del centre cívic de Can Pau Raba de forma periòdica, que comprenguessin la informació que se'ls proporcionava per participar a l'estudi i acceptessin el consentiment informat. Com a criteri d'exclusió es va proposar el fet que no acudissin regularment a les trobades de teixir, i que manifestessin alteracions cognitives o conductuals que impedissin portar a terme l'activitat.

4. TÈCNiques DE RECOLLIDA DE DADES

Per poder recollir dades de diferent naturalesa en relació als objectius plantejats en aquest estudi, i d'aquesta manera poder tenir una visió més ampla i profunda de l'activitat de teixir, de teixir en grup i de la finalitat per a la que s'elaboren les peces, es va utilitzar les següent eines: un qüestionari inicial, una observació no-participant guiada pel qüestionari volicional, diaris personals i una entrevista semiestructurada. A continuació s'exposen quines tècniques de recollida de dades es van utilitzar per assolir cada un dels objectius plantejats en aquest estudi.

Per assolir l'objectiu d'aprofundir en els motius i els efectes percebuts de l'activitat de teixir en un grup de persones que teixeixen de manera habitual es

van utilitzar les dades recollides en el qüestionari inicial, en el diari de camp i en l'entrevista semiestructurada.

Per conèixer si hi havia diferències entre el procés de teixir i el resultat obtingut en relació a la volició de la persona, es va utilitzar el qüestionari inicial, el diari de camp, l'observació no-participant a través del qüestionari volicional i l'entrevista semiestructurada.

Per examinar quin efecte podia tenir teixir en grup en un grup natural, es va utilitzar el qüestionari inicial, l'observació no-participant a través del qüestionari volicional i l'entrevista semiestructurada.

Per aprofundir en les diferències que la finalitat per la qual es teixeix té sobre la volició en persones que teixeixen habitualment, es va utilitzar l'observació no-participant mitjançant el qüestionari volicional, el diari personal i l'entrevista semiestructurada.

Un cop exposat quines eines s'han utilitzat per a cada objectiu, s'entrarà amb més detall en cada una de les tècniques i eines de recollida de dades.

4.1. QÜESTIONARI INICIAL.

L'objectiu del qüestionari inicial va ser realitzar una primera aproximació de la vinculació de la persona amb l'activitat de teixir i de teixir en grup. Al mateix temps que ens va permetre recollir dades sociodemogràfiques per poder relacionar-les amb la resta de les dades obtingudes.

El qüestionari inicial, constava de preguntes de diferents estils, on algunes preguntes eren tancades i d'altres eren obertes, proporcionant a la persona la

possibilitat de respondre lliurement i, per tant, obtenir informació més detallada. Es pot consultar el qüestionari inicial a l'annex B.

4.2. QÜESTIONARI VOLICIONAL.

Una de les eines seleccionades per avaluar la volició, en relació a l'activitat de teixir i la finalitat per a la que es teixeix, va ser el qüestionari volicional de Kielhofner (De las Heras, Geist, Kielhofner, i Li, 2003; Kielhofner, 2011) (annex C). El qüestionari volicional és una eina observacional que examina la motivació que presenten les persones al realitzar un tipus d'activitat en el seu context natural. Ens permet recollir tant dades quantitatives com qualitatives. L'escala de valoració dels diferents ítems es pot transformar en numèrica de tal manera que ens permet, posteriorment, analitzar les dades quantitativament. Si bé és cert que aquestes dades es complementen amb les anotacions del/la observador/a, aportant una visió qualitativa a la informació recollida.

Aquesta eina ens permet, mitjançant l'observació, registrar conductes i comportaments relacionats amb els tres components de la volició: la causalitat personal, els valors i els interessos. Però s'ha de tenir present que la mirada que ens aporta és només la del/la investigador/a.

El tipus d'observació que es realitza en aquest estudi és la observació no-participant. Aquesta tipologia d'observació com a procediment de recollida de dades, ens permet obtenir informació del fenomen estudiat tal i com es produeix, evitant la mínima interferència possible del/la observador/a en la dinàmica del grup.

A part de recollir la mirada de l'investigador, també cal recollir la mirada dels/les propis/es participants. A continuació s'exposen les eines que es van utilitzar per aquest fi.

4.3. DIARIS PERSONALS

El diari personal és una eina de recollida de dades des de la subjectivitat dels/les propis/es participants i exposada amb les seves pròpies paraules, aspecte a tenir en compte ja que ens permet connectar les vivències del/les propis/es participants de l'estudi amb la realitat estudiada, i contribueix a comprendre amb gran detall els fenòmens humans (Sicilia, 1999).

La informació recollida a través d'un diari personal, segons Sicilia (1999):

[...] aconseguix no només reflectir la visió subjectiva d'un moment particular, sinó comprendre, de forma global, el període de temps transcorregut durant la realització de tots els diaris. D'aquesta forma, els fragments emmagatzemats dia a dia aconseguixen formar una verdadera unitat de comprensió. (Sicilia, 1999,).

En aquest estudi, el diari personal va permetre recollir informacions qualitatives sobre els sentiments i pensaments relacionats amb la volició dels/les participants després de cada sessió. El registre de la informació, tenint en compte la possible variabilitat en relació al grau d'analfabetisme i idioma, es va realitzar mitjançant escriptura per el/la propi/a participant; escriptura assistida, és a dir, el/la participant explicava com s'havia sentit i el/la investigador/a anotava la informació; o mitjançant gravació en àudio.

El primer dia del treball de camp es va lliurar a cada participant una llibreta i un bolígraf, i al finalitzar cada sessió se'ls hi realitzaven unes preguntes (annex D) per guiar-los en la seva reflexió entorn la seva volició.

En alguns casos el diari personal es va registrar en un altre idioma, com l'anglès o l'àrab, i posteriorment es va realitzar la traducció. D'aquesta manera l'expressió dels sentiments i pensaments era més fidedigna.

4.4. ENTREVISTA SEMIESTRUCTURADA

Una altra tècnica de recollida de dades utilitzada va ser l'entrevista semiestructurada que es pot consultar a l'annex E, aquesta tècnica va permetre registrar els pensaments i sentiments que tenen els/les participants respecte a l'activitat de teixir d'una manera més guiada que el diari de camp. D'aquesta manera es va poder conèixer i aprofundir en la finalitat de les peces que s'elaboren teixint, en relació a quan es fan per a un mateix o per a una altra persona.

L'entrevista constava d'una primera part no estructurada on es va deixar total llibertat a la persona perquè exposés la seva relació amb el teixir, amb el teixir per a ella mateixa, amb el teixir per a altres, amb el teixir sola i amb el teixir en grup. I una segona part semiestructurada on es van realitzar preguntes dirigides a obtenir informació sobre la causalitat personal, els valors i els interessos vinculant-ho amb la finalitat per a la qual es teixeix i amb el fet de teixir sola o en grup.

5. PROCEDIMENT /TREBALL DE CAMP

La recollida de dades del treball de camp es va efectuar al centre cívic de Can Pau Raba, ubicat a la població de Vic (Barcelona).

L'accés al camp de la recerca va ser fluït perquè la doctoranda assisteix periòdicament al grup de teixir abans esmentat. Aquesta circumstància va condicionar metodològicament en dos aspectes, per una part va aportar un valor afegit en la fase de l'anàlisi de les dades, ajudant a comprendre la informació recollida dels/les participants. I d'altra banda, va suposar la incorporació d'una segona investigadora per a realitzar l'observació no-participant, i així aportar més rigor en l'obtenció de les dades. Cal dir, que la investigadora que va realitzar la observació no-participant va ser formada en l'ús i l'aplicació del qüestionari volicional com a eina observacional.

Prèviament al treball de camp es va realitzar una reunió amb els membres del grup on se'ls hi va explicar i donar per escrit en què consistia l'estudi i quin grau de participació se'ls hi demanava (figura 6). Se'ls va explicar que la primera setmana de l'estudi se'ls hi realitzaria un qüestionari inicial per conèixer aspectes sociodemogràfics i aspectes vinculats amb la seva experiència en relació a l'activitat de teixir. Així mateix se'ls va informar que al finalitzar cada sessió se'ls hi demanaria que anotessin la seva vivència en una llibreta que se'ls hi proporcionaria el primer dia d'inici de l'estudi.

En aquesta reunió, també se'ls hi va lliurar el consentiment informat i la informació sobre l'estudi (ambdós documents es poden consultar a l'annex F), on els/les participants podien acceptar o no participar en l'estudi.

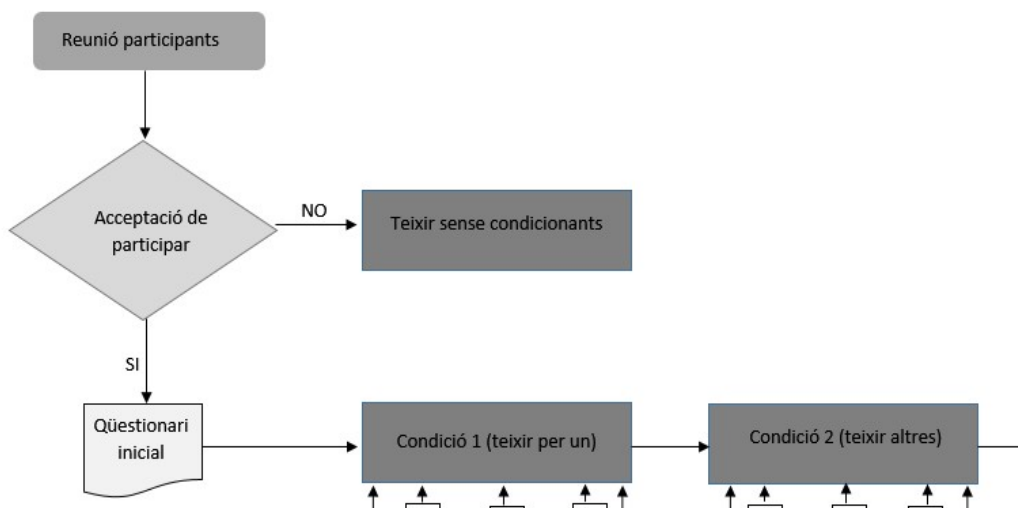

Figura 6. Diagrama del procés de l'estudi. (QV = Qüestionari volicional). Font: elaboració pròpia.

A continuació es va procedir a la implementació de l'estudi, on tots i totes els/les participants que van acceptar participar a l'estudi signant el consentiment informat, van teixir dues peces seqüenciades en el temps. Els/les participants que no van acceptar participar, van continuar anant al grup de teixir però no van seguir el procediment de teixir sota les condicions que marcava l'estudi.

La primera peça que s'havia de teixir, es va emmarcar dins la condició 1 (C1), en la que es va animar als i les participants a que elaboressin una peça per a un mateix, això significa, una peça que ells o elles desitgessin o necessitessin per a ús personal. A continuació, la segona peça es va elaborar en la segona condició (C2), on es va insistir en què elaboressin una peça per a una altra persona que no fossin ells o elles mateixos/es. En aquesta condició, els/les participants podien portar a terme peces per a familiars, per a amics o amigues, per a persones necessitades o per a realitzar alguna intervenció a la ciutat, com, per exemple, a través del moviment d'*Urban knitting*.

Cada condició es va portar a terme seguint els mateixos paràmetres de quantitat de sessions (9 per a cada condició), durada de la sessió (2 hores), mateix material i mateix entorn. Se'ls hi va oferir troques de llana de diferents colors i composicions, així com agulles de fer mitja, ganxets i telers. Tant la peça a realitzar com la tècnica de teixir va ser totalment de lliure elecció. La funció de la doctoranda va ser crear un ambient on els/les participants poguessin escollir lliurement el que volien fer, quin ritme de treball volien portar a terme, i generar un ambient de treball agradable, on es facilités el compartir i col·laborar entre ells.

Al llarg de cada condició es van realitzar tres observacions no-participants guiades pel qüestionari volicional a cada participant amb l'objectiu de garantir la fiabilitat de la recollida de dades, evitant d'aquesta manera el biaix d'una única observació, d'aquesta manera garantint una mesura estable. En el qüestionari volicional, a part d'anotar la puntuació obtinguda també s'hi anotaven aquells aspectes que es consideraven rellevants per a cada ítem. Al finalitzar cada sessió es contrastaven els resultats i les anotacions entre l'observadora i la doctoranda que participava activament en el grup.

Un cop finalitzades les dues condicions es van portar a terme les entrevistes semiestructurades. Aquestes van ser portades a terme per la doctoranda, i només es van entrevistar aquells/es participants que proporcionessin informació que permetés el seu posterior anàlisi. Des d'aquest punt de vista es van seleccionar aquelles persones que dominaven el castellà o el català, i per tant es podien expressar amb facilitat. Es van incloure aquelles persones que portaven més de 10 anys teixint, a excepció d'un participant que se'l va incloure pel fet de

ser l'únic home que va participar a l'estudi, i per tant, es va creure interessant recollir el seu punt de vista.

Un cop seleccionats els/les participants als que se'ls realitzaria l'entrevista semiestructurada, es va quedar amb el dia, l'hora i el lloc amb cada un dels/les participants mitjançant contacte telefònic. L'entrevista es va realitzar presencialment, de manera individual i va ser enregistrada en àudio per la seva posterior transcripció. Cal destacar que totes les entrevistes van ser portades a terme en un espai tranquil, on només hi eren la doctoranda i la persona entrevistada, i intentant que fos un espai amb pocs sorolls per garantir una bona gravació.

A la Taula 1, es poden veure les característiques dels/les participants als que es va realitzar l'entrevista semiestructurada.

Taula 1
Relació de participants entrevistats/des

Participant	Edat	Gènere	Nacionalitat
P1	77	Dona	Espanyola
P2	54	Dona	Espanyola
P3	64	Dona	Espanyola
P4	56	Dona	Espanyola
P5	58	Dona	Espanyola
P6	85	Home	Espanyola
P7	64	Dona	Espanyola

Nota: P=Participant

6. ANÀLISI DE LES DADES

L'anàlisi de les dades en va realitzar en dues fases consecutives. En la fase I, es va realitzar l'anàlisi quantitatiu de les puntuacions numèriques del qüestionari volicional. Seguidament, en la fase II, es va portar a terme l'anàlisi qualitatiu de les dades obtingudes dels qüestionaris exploratoris, de les anotacions de les

observacions del qüestionari volicional, dels diaris personals i de les entrevistes semiestructurades.

6.1. FASE I

Amb l'objectiu de conèixer les diferències en la repercussió de la finalitat per a la que s'elabora una peça teixida sobre la volició, es van analitzar les dades obtingudes en el qüestionari volicional, mitjançant l'equivalència de les opcions de resposta qualitativa transformant-les en una escala ordinal (Espontani=4; Involucrat=3; Dubtós=2; Passiu=1).

Primerament es van bolcar les puntuacions obtingudes dels sis qüestionaris volicionals, és a dir, tres per a cada condició, al software SPSS (IBM SPSS stadistics 23) per facilitar-ne l'anàlisi estadística.

Segonament, es va calcular la mitjana de cada ítem per cada participant en cada condició per posteriorment realitzar la mitjana total de cada ítem del qüestionari volicional per a cada condició.

Les diferències entre les dues condicions de cada ítem del qüestionari volicional van ser explorades amb testos no paramètrics (Wilcoxon Signed Ranks) ja que les dades no seguien una distribució normal.

6.2. FASE II

La fase II, corresponent a l'anàlisi qualitativa, va ser un mitjà per indagar més sobre els resultats obtinguts en l'anàlisi quantitativa, i d'aquesta manera aprofundir en les repercussions que la finalitat per la que es teixeix té sobre la

volició, amb la finalitat de comprendre les diferències que es puguin trobar entre les dues condicions, teixir per a un mateix o teixir per a una altra persona.

Les dades es van analitzar utilitzant una aproximació inductiva, seguint l'enfocament proposat per Taylor i Bogdan (1987), on es contempla una anàlisi progressiva en tres moments: descobriment, codificació i relativització.

En la fase de descobriment, es van llegir les dades repetidament i meticulosament per buscar temes emergents. Mitjançant la codificació oberta (Strauss i Corbin, 2002) es van identificar conceptes juntament amb les seves propietats i dimensions, realitzant una anàlisi minuciosa de les dades qualitatives.

Aquesta lectura en profunditat i minuciosa va ser portada a terme per tres investigadores de manera individual i independent. Posteriorment, es van posar en comú els temes emergent i es va arribar a un consens a l'hora de definir els codis i les categories, treballades a la fase de codificació que s'exposa a continuació.

En la fase de codificació axial (Strauss i Corbin, 2002) es van reunir i analitzar totes les dades referents als temes emergents i als conceptes volitius ubicats al qüestionari inicial, als diaris personals i a les entrevistes semiestructurades. Es van desenvolupar les categories de codificació mitjançant la identificació de connectors semàntics, es van codificar les dades obtingudes i es van separar per categories. Finalment es van examinar les dades obtingudes mitjançant l'observació no-participat guiada del qüestionari volicional per refinar i recolzar l'anàlisi de les narratives.

Finalment, abans d'entrar en la fase de relativització de les dades, es van discutir les categories seleccionades per les tres investigadores que van fer l'anàlisi, la classificació dels codis dins cada categoria i la relació entre elles i amb els temes emergents, amb un investigador extern expert en la matèria i en l'anàlisi qualitativa.

En la fase de relativització de les dades, es van interpretar les dades tenint en compte varis aspectes com: el context en el qual van ser recollides, la possible influència de la observadora i de la doctoranda com a membre del grup i la possible influència dels altres en el dir i el fer de la persona.

7. RESULTATS

Els resultats s'han estructurat en dues parts: primer, els resultats quantitatius obtinguts de l'escala de mesura del qüestionari volicional, i a partir d'aquí es presentaran els resultats de l'anàlisi qualitatiu de les anotacions de l'observació, dels diaris personals, del qüestionari inicial i de l'entrevista semiestructurada.

Primerament, esmentar que la mostra participant va quedar configurada per 13 participants, majors d'edat; els detalls de la mostra es poden veure a la Taula 2.

Taula 2
Detalls de mostra de l'estudi del grup de teixidors/es presencials

Variables	Participants (N=13)
Edat	
Mitjana	52.3
Mínim-Màxim	17-85
Gènere	
Home	1
Dona	12
Nacionalitat	
Espanyola	7
Marroquina	2
Colombiana	1
Nigeriana	1
Senegalesa	1
Ucrainiana	1

7.1. RESULTATS QUANTITATIUS

En relació a l'objectiu d'aprofundir en les diferències que la finalitat per la qual es teixeix té sobre la volició de persones que teixeixen habitualment, s'ha evidenciat que l'ítem *Mostra Curiositat* va obtenir puntuacions significativament més grans en la condició de teixir per a altres (condició 2) ($\bar{x}=3.79$; $p=.011$), en comparació amb teixir per a un (condició 1) ($\bar{x}=3.39$; $p=.011$). De la mateixa manera, succeeix amb l'ítem *Mostra que l'activitat és significativa* (\bar{x} condició 1= 3.46, \bar{x} condició 2= 4.00; $p=.005$).

En la condició de teixir per a altres, tot i que no va ser estadísticament significatiu, els següents ítems van ser més alts que en l'altra condició: *És vital i energètic* (\bar{x} condició 1= 3.37, \bar{x} condició 2= 3.59), *Corregeix errors* (\bar{x} condició 1= 2.56, \bar{x} condició 2= 2.82), *Completa l'activitat* (\bar{x} condició 1= 3.78, \bar{x} condició 2= 3.82), *Està involucrat* (\bar{x} condició 1= 3.73, \bar{x} condició 2= 3.84) i *Mostra preferències* (\bar{x} condició 1= 3.71, \bar{x} condició 2= 3.74).

Per contra, en la condició de teixir per a un mateix/a, la puntuació dels ítems *Buscar reptes* (\bar{x} condició 1= 2.87, \bar{x} condició 2= 2.49), i *Buscar Responsabilitat Addicional* (\bar{x} condició 1= 3.32, \bar{x} condició 2= 3.05) va ser més alta que en la condició teixir per a altres, sent les diferències marginalment significatives. (Taula 3 i figura 7).

Taula 3.

Mitjana (desviació estàndard) de les puntuacions per cada indicador volitiu en cada condició: teixir per a un mateix, teixir per a altres

Indicadors volitius	Condició per a un	Condició per altres	p-value
CU	3.39 (0.44)	3.79 (0.37)	.011*
IA	3.89 (0.21)	3.82 (0.32)	.458
CN	2.74 (0.67)	2.61 (0.54)	.582
OR	3.25 (0.54)	3.10 (0.24)	.348
DE	2.87 (0.61)	2.48 (0.61)	.138
RA	3.32 (0.55)	3.05 (0.55)	.105
CE	2.56 (1.34)	2.82 (1.40)	.722
RP	2.64 (1.02)	2.53 (0.86)	.969
MP	3.71 (0.32)	3.74 (0.36)	.666
AC	3.78 (0.30)	3.82 (0.32)	.618
IN	3.73 (0.28)	3.84 (0.29)	.121
VE	3.37 (0.51)	3.59 (0.45)	.180
OB	3.21 (0.53)	3.17 (0.32)	.653
AS	3.46 (0.47)	4.00 (0.00)	.005**

Nota: Nota: * p<.05; ** p<.01; CU=Mostra curiositat; IA=Inicia l'activitat; CN=Intenta coses noves; MO=Mostra orgull; DE=Desafiament; RA=Responsabilitat addicional; CE=Correcció d'errors; RP=Resol problemes; MP=Mostra preferències; AC=Completa l'activitat; IN=Està involucrat; VE=Vital i energètic; OB=Indica objectius; AS= Mostra que l'activitat és significativa.

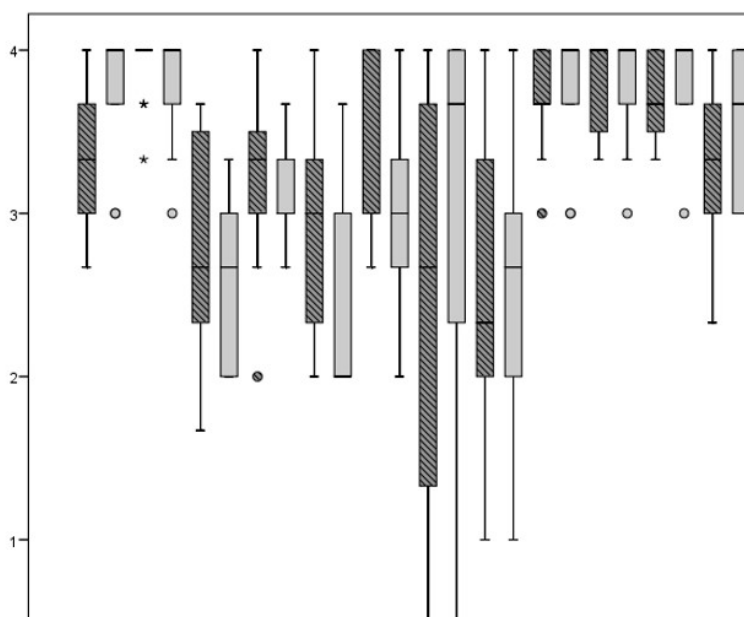

Figura 7. Diagrama de caixes comparant la condició de teixir per a un amb la condició de teixir per a un altra per a cada indicador del qüestionari volicional.

Nota: *=Casos extrems; o=Casos atípics; CU=Mostra curiositat; IA=Inicia l'activitat; CN=Intenta coses noves; MO=Mostra orgull; DE=Desafiament; RA=Responsabilitat addicional; CE=Correcció d'errors; RP=Resol problemes; MP=Mostra preferències; AC=Completa l'activitat; IN=Està involucrat; VE=Vital i energètic; OB=Indica objectius; AS= Mostra que l'activitat és significativa.

7.2. RESULTATS QUALITATIUS

Per respondre a l'objectiu de comprendre els motius i els efectes de l'activitat de teixir, i com aquests motius i efectes canvien en funció de la finalitat per a la que es teixeix (teixir per a un mateix o per a altres), s'han estructurat els resultats qualitius en dos blocs temàtics: El teixir com a activitat en si mateixa i la motivació per teixir per a altres persones. De cada bloc es van associar cites dels propis/es participants a determinats codis, aquests codis es van agrupar i relacionar amb subcategories per respondre a tres temes diferents, relacionats amb els objectius d'aprofundir en els motius i els efectes percebuts de l'activitat de teixir en un grup de persones que teixeixen de manera habitual, examinar quin efecte podia tenir teixir en un grup natural i conèixer si hi havia diferències entre el procés de teixir i el resultat obtingut en relació a la volició de la persona. .

7.2.1. El teixir com a activitat

Com es pot comprovar a la figura 8, es van identificar tres categories en relació al teixir com a activitat: característiques de l'activitat, ambient (el grup) i procés versus resultat.

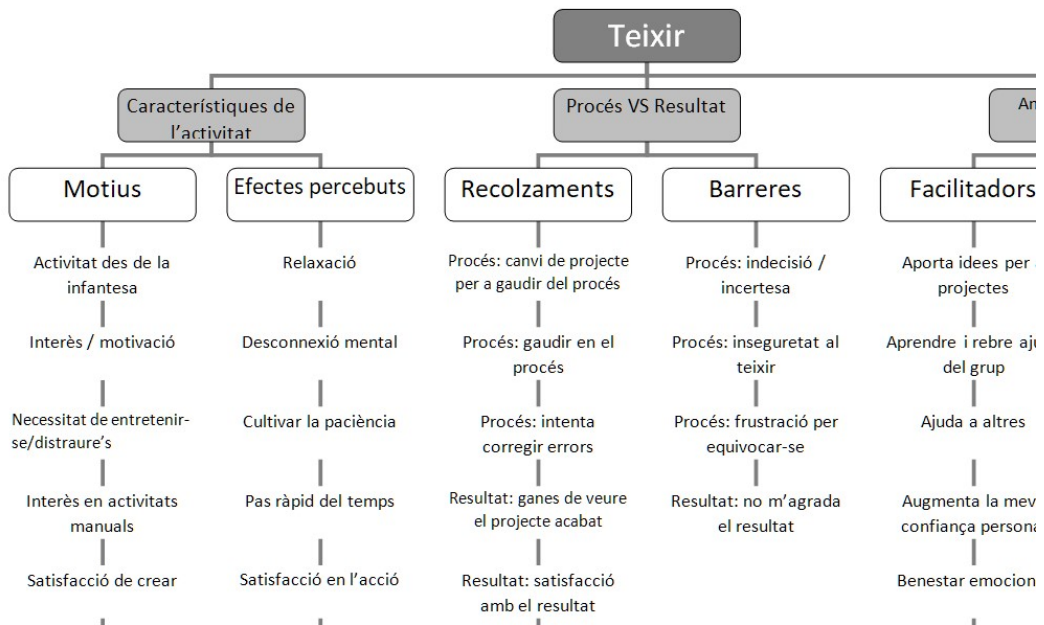

Figura 8. Esquema de l'anàlisi qualitat en relació a l'activitat de teixir.

A continuació s'exposen amb més detall cada una de les categories i subcategories, així com els codis i alguns exemple de cites associades a cada codi. Per protegir l'anonimat dels participants, aquests han estat identificats amb la lletra P i un nombre, així doncs el P1 correspondria al/la participant 1 i així successivament.

Característiques de l'activitat

Motius pels quals fan l'activitat de teixir

Els/les participants van descriure una sèrie de motius per als quals realitzen l'activitat de teixir. Un d'aquests motius és que relacionen l'activitat de teixir amb una **activitat de la infantesa**, alguns/es dels/les participants manifestaven que havien après a teixir quan eren petits ja que veien a la seva mare i/o la seva àvia

fer mitja i ganxet, i aquestes els n'havien ensenyat. Han continuat teixint al llarg de la vida, a excepció d'algunes temporades, com per exemple, quan tenien els fills petits perquè no tenien temps. Però manifestaven que teixir forma part d'elles.

Jo vaig començar a teixir quan tenia... no ho sé quan tenia... 6,7,8 anys, perquè veia la meva mare, després veia la meva iaia que feia ganxet, la meva mare feia mitja. I llavors vaig dir que jo ho volia fer i la meva mare me'n va ensenyar i sempre ho he fet. [...] ja forma part de mi, ja són tants anys que forma part de mi. (P2, comunicació personal, 18 juliol, 2016)

Algunes manifesten que van aprendre a teixir quan eren petites perquè era el que se'ls hi ensenyava a les nenes en aquella època.

Sí, sempre ho he fet perquè abans, de molt joveneta, només ens ensenyaven a cosir, fer mitja, brodar, ... Així que des de ben petita ja vaig començar a teixir i a fer jerseis. (P1, comunicació personal, 18 de juliol, 2016)

Un altre motiu a destacar del perquè teixeixen, seria perquè els hi genera **interès, els/les motiva.**

En alguns casos els agrada tant teixir que ho equiparaven a una addició, i acabaven utilitzant una terminologia molt pròpia d'aquest àmbit.

L'he fet a casa, no tenia res més per teixir i m'agafa mono. (P3, comunicació personal, 6 de maig, 2015)

I ara és un addicció, i quan em llevo em faig el cafè i vaig a fer dues o tres passades d'alguna cosa. (P4, comunicació personal, 18, juliol, 2016)

La **necessitat d'entretenir-se, de distreure's** va ser un dels altres motius per als que alguns/es participants van decidir teixir. Els/les participants van manifestar que teixien perquè els hi servia per ocupar el temps, evitant d'aquesta manera estar sense fer res.

Perquè per mi és una manera d'aprofitar el temps de no estar allà sense fer res. (P7, comunicació personal, 26 de juliol, 2016)

Jo teixeixo perquè és l'única cosa amb la qual em sé entretenir. No sé de tecnologia ni d'ordinadors, no sé res de totes aquestes coses que ara estan de moda. En canvi, fer mitja o ganxet em distreu i m'agrada. És la meva afició. (P1, comunicació personal, 18 de juliol, 2016)

Els i les participants els **interessaven les activitats manuals** en general, però sobretot aquelles que formaven part del mateix patró d'interessos, aquelles relacionades amb les labors. Per tant, moltes de les activitats manuals que feien estaven relacionades amb cosir, *patchwork* i altres similars, però també amb les manualitats en general.

Jo sempre les manualitats m'han agradat, era una de les coses que ensenyava als nens a l'escola, m'agradava molt. I llavors a casa, quan tenia els nens petits, sempre els hi feia tot, amb ganxet, amb mitja. Quan veia una cortina, a l'acte me n'hi anava, mirava, feia, intentava treure...és una passada. (P7, comunicació personal, 21 de gener, 2015)

Ah, me interesa también. La máquina si que lo he hecho en mi país, de coser. (P9, comunicació personal, 11 de març, 2015)

Aquest últim motiu, aquest interès en les activitats manuals, en fer coses amb les mans, els/les participants l'associaven amb la **satisfacció de crear**. D'aquest aspecte se'n van extreure dues dimensions, una més vinculada amb el fet de la satisfacció de crear coses, de fer un producte, i l'altra dimensió més vinculada a la necessitat de ser creatiu i tenir una activitat on poder plasmar aquesta creativitat.

[...] necessito fer-ho perquè sinó m'he de desfogar d'aquestes ganes de crear, de fer algo que pot ser és una merda per un altre, però per mi m'agrada i llavors em satisfà. Cada dia he de teixir una mica, sinó dic: "ostrens avui no he fet res..." no pot ser això! (P2, comunicació personal, 18 de juliol, 2016)

[...] es una cosa productiva al final. (P7, comunicació personal, 26 de juliol, 2016)

Es va observar que els/les participants escollien tècniques o patrons que ja sabien fer, i per tant les cites que reflectien aquest fet es va etiquetar amb el codi: **elecció de tasques que dominen**. No només es va observar que escollien punts que ja dominaven, o patrons que ja havien fet, sinó que en alguns casos ells/elles mateixos/es manifestaven sentir-se més còmodes fent allò que sabien fer.

Decideix fer un buf amb el punt d'arròs, que sap que li surt bé. (P1, Observació, 4 d'abril, 2015)

He fet una trena perquè quan era petita ja havia fet jerseis on feia trenes i de tot. (P8, comunicació personal, 4 de març, 2015)

Un altre dels motius pel que els/les participants teixien estava vinculat amb la **percepció de la capacitat**. Algunes persones que han teixit des de petites manifestaven que hi havia alguns aspectes de teixir que els hi costaven i necessitaven ajuda. D'altres el teixir els servia per posar a prova les seves pròpies capacitats.

El que em costa a mi és treure els punts del paper i dels patrons. Jo això no ho sé fer. Si m'orienten i m'ensenyen aleshores sí que puc. [...] Sí, ja que si són punts nous, se t'obliden. Jo he fet coses que ara mateix no sabia tornar-les a fer, per exemple aquella bossa de mà de llana que vaig fer. Aquells punts no sabia com fer-los, la P4 me'ls va ensenyar, però ara ja no sabia tornar-ho a fer. És a dir que sí, tinc dubtes i em costa. (P1, comunicació personal, 18 de juliol, 2016)

És lo que m'agrada, és més agraït perquè veig la meua capacitat m'entens? (P3, comunicació personal, 18 de juliol, 2015)

D'altra banda tots/es els/les participants van concloure que encara que el projecte el trobessin difícil i dubtessin en molts moments de les seves capacitats, sabien que se'n sortirien.

Com que sóc molt negativa també no cal que hi hagin altres persones jo també ho sóc molt dubtosa llavors dubto si ho sabre fer... quan ho aconsegueixo penso: "si que ho sé fer!". (P4, comunicació personal, 18 de juliol, 2016)

Bé, perquè...no sé, és una manera de veure les capacitats que tens, no? Que vals, no sé, que et surt...[...] I que ets capaç de fer coses. (P5, comunicació personal, 20 de juliol, 2016)

Efectes percebuts

Els efectes que els/les participants van percebre quan realitzaven l'activitat de teixir estaven relacionats amb la relaxació, la desconexió mental, el cultivar la paciència, amb el pas ràpid del temps, amb la satisfacció per a l'acció i amb la satisfacció per aprendre.

Un dels efectes percebuts de l'activitat de teixir estava vinculat amb la **relaxació**. Els/les participants van expressar que teixir els **relaxa i els ajuda a calmar l'estrès**. Alguns/es van arribar a descriure situacions que percebien com a idíl·liques mentre estaven realitzant l'activitat de teixir.

[...] i un relax...poder-ho fer en un lloc, no sé, ara que fa calor en una sombra, tranquil.la o sentint aigua o...si m'agrada. [...] em relaxo i és un moment que surto de lo habitual, no? d'aquest estrès que tinc de casa, si. (P5, comunicació personal, 20 de juliol, 2016)

Molt, molt. Hi ha persones que em diuen: "això t'estressa", no, no perdona, no m'estressa, això em relaxa [...]me relaxa moltíssim, moltíssim. (P12, comunicació personal, 25 de març, 2015)

Teixir els proporcionava **desconnexió mental** permetent-los desconnectar dels seus problemes quotidians, els permetia no pensar en res. El teixir era la seva via per evadir-se de les cabòries diàries.

Sí, porque en casa yo estoy haciendo un bolso, pero esta semana no he tocada nada y me he terminado la lana, es por eso que yo había acabado, pero yo estaba haciendo un bolso. Me gusta hacerlo, me gusta tejer, y

tambien me ajuda a no pensar nada. (P10, comunicació personal, 28 de gener, 2015)

El teixir, segons els/les participants ajuda a **cultivar la paciència**. El fet d'haver d'esperar per tenir un projecte fet, el haver de fer una mostra del teixir, el cometre errors i haver de fer i desfer van contribuir a ajudar als i a les participants a tenir paciència i a gestionar-la.

Ho desfaig! Encara que sigui molt tros, vaig veient allò i dic no, no ho tinc que desfer... i ho desfaig. Cosa que no hagués pensat mai. Si tens paciència desfer-ho i molt menos però si que no és el meu fet. [...] Bé perquè és una cosa que requereix un esforç que jo anys endarrere no m'hagués pensat mai poder-les fer, i tenir la paciència de poder-les fer. I ara això em motiva molt perquè tenir la paciència per fer-ho es una de les poques coses que tinc paciència per fer-ho i quan... (P4, comunicació personal, 18 de juliol, 2016)

Un altre efecte percebut va ser la percepció del temps mentre estaven realitzant l'activitat de teixir, el **temps passa ràpid**.

M'estimo més estar tota la tarda allà fent coses diferents que no sortir a donar un volt perquè un cop que has sortit a la setmana ja en tens prou...i m'estic allà i em passen les hores que no m'adono, no me'n adono, penso...ostrens tinc altres coses a fer iestic aquí...m'han passat dues hores. (P4, comunicació personal, 12 de març, 2015)

I finalment, els/les participants a l'estudi van experimentar satisfacció per diferents aspectes: **satisfacció en l'acció** i **satisfacció per aprendre coses noves**.

A continuació es poden llegir algunes de les cites vinculades amb la satisfacció durant l'acció de teixir.

Hoy tenía prisa que llegará miércoles para seguir con ganchillo (mitja), me encanta. (P10, comunicació personal, 11 de març, 2015)

Avui hem fet teler amb llana, súper distret. Ha anat molt bé, m'ha agradat. M'he sentit com una nena petita amb una joguina. Urra!! Urra!! Per tenir aquesta oportunitat de compartir experiència.(P4, comunicació personal, 25 de febrer, 2016)

Les següents cites reflecteixen la **satisfacció** que els produïa **aprendre** aspectes relacionats amb el teixir, aspectes com un punt nou, un patró diferents, una variació d'un punt...cal recordar que eren un grup de persones que ja sabien teixir, tot i que hi havia diferents nivell de competència.

[...] Em dona vida, el teixir em dona vida perquè aprenc una cosa que no sabia i això pues em dona satisfacció.

(P6, comunicació personal, 20 de juliol, 2016)

Inclús en alguns casos, el teixir va estimular que les persones aprenguessin altres coses no relacionades directament amb l'activitat de teixir, com per exemple aprendre anglès, però que els hi ha permès fer un pas endavant en l'activitat.

Home jo, quan jo vaig començar, per exemple no sé, fa 15 anys, a mi em posaves un patró amb anglès i jo et deia: “no” perquè evidentment no entenia res, perquè no es anglès és un argot de teixir i no entenia res! a més tot són abreviacions i per lo tant ho deixava. Fins un dia que vaig dir: “bé la majoria de patrons són en anglès i els mes xulos són en anglès, gairebé sempre, doncs n'he d'aprendre”, i clar entre el diccionari i la imaginació doncs, vas fent i al final n'aprens. (P2, comunicació personal, 18 de juliol, 2016)

Procés versus resultat

Durant l'anàlisi qualitatiu es va detectar que en algunes ocasions els/les participants parlaven del procés de teixir, és a dir, del moment en que estaven fent l'acció de teixir, i en d'altres ocasions parlaven del resultat obtingut, és a dir, de la peça obtinguda derivada de tot el procés de teixir. Es va detectar que cada un d'aquest moments, el procés i el resultat, comptava amb aspectes que el potenciaven o el recolzaven i amb aspectes que podien actuar com a barreres a l'hora de teixir.

Recolzaments

Durant el procés de teixir, és a dir, mentre s'estava elaborant una peça, els/les participants van manifestar una sèrie de factors que recolzaven la implicació en el transcurs del procés, entre ells, el canviar de projecte per gaudir d'aquest procés de teixir i el corregir els error comesos.

En relació a **canviar de projecte per gaudir del procés** els/les participants van exposar la necessitat de combinar diferents projectes alhora perquè, si feien un projecte llarg, s'avorrien i necessitaven combinar-lo amb altres projectes més petits o més fàcils, o que se'l poguessin emportar.

Perquè a lo millor té molt a veure si enganxes uns moments en què anímicament no estàs tant bé, m'entens? i llavors et costa més, si és una cosa d'esforç pues no estàs tant preparada per invertir en aquell esforç i llavors allò t'avorreix, potser en aquell moment és millor fer una cosa ben simple que et desfogui que no una cosa d'esforç. (P3, comunicació personal, 18 de juliol, 2016)

[...] Perquè a vegades hi ha coses que em va més bé per emportar-me, perquè segons què...si són les agulles, són llargues, haig de contar molt...pues no em va bé de portar-ho segons com. (P5, comunicació personal, 20 de juliol, 2016)

Els/les participants van manifestar que **gaudien del procés de teixir**, en alguns casos més que no pas del resultat final.

Teixir és un plaer, faci el què faci i on ho faci. [...] Jo lo que disfruto és mentre teixeixo, m'entens? (P3, comunicació personal, 4 de febrer, 2015)

Bé, perquè vas veient com va quedant, no? vas evolucionant, i això et fa il·lusió. Un cop està acabat, doncs, d'acord, està acabat però, normalment...o no m'ho poso o ho regalo o lo que sigui, no? Però vull dir, poques coses em poso, no? (P2, comunicació personal, 28 de gener, 2015)

Mentre els/les participants estaven teixint, **intentaven corregir errors**, en el cas que no se'n sortissin sols demanaven ajuda. Moltes vegades aquest corregir errors, els implicava desfer bona part del treball ja realitzat.

He continuat fent el buff i tant parlar m'he equivocac't i tal com diuen fent i desfent aprèn l'aprenent. (P7, comunicació personal, 29 d'abril, 2015)

Ho desférem i ho tornarem a fer nou. (P6, comunicació personal, 22 d'abril, 2015)

També es van trobant un seguit de recolzaments vinculats amb el resultat obtingut derivat del procés de teixir, els quals s'exposen a continuació.

Els/les participants van manifestar les **ganes de veure el projecte acabat**, de saber com seria el resultat del seu procés.

Segueixo teixint unes sabatilles, espero acabar aviat. (P5, comunicació personal, 22 d'abril, 2015)

[...] yo pienso que prefiero más el resultado que...cuando lo hago no me fio que yo puedo hacerlo, pero cuando lo hace bien yo estoy feliz, yo quiero hacerlo bien. (P10, comunicació personal, 28 de gener, 2015)

A aquestes ganes de veure el projecte acabat, en moltes ocasions se li podia sumar la **satisfacció amb el resultat obtingut**.

Perquè m'agrada, m'agrada quan he acabat la peça, bé de fer allò que he fet i també perquè com que sóc molt negativa també no cal que hi hagin altres persones jo també ho sóc molt dubtosa llavors dubto si ho sabré fer... quan ho aconseguixo penso: "si que ho sé fer!", llavors clar,estic molt contenta i penso: "ho veus, vaja tonteria clar que ho pots fer perquè

no?!" És un goig i una satisfacció. (P4, comunicació personal, 18 de juliol, 2016)

M'encanta perquè, ostrens vigiles perquè et surti bé, ets perfeccionista i tal i clar quan se t'acaba doncs...[...] quan acabes, si veus que ha quedat bé dius: "ai, mira el que he fet, que xulo". (P2, comunicació personal, 18 de juliol, 2016)

Alguns/es participants també van exposar que teixir els permetia produir alguna cosa, els donava una oportunitat per ser creatius o creatives. D'altres van entendre **el fet de crear** com l'acte de construir un objecte útil, de ser productiu o productives.

[...] ostrens, també quan ho veus fet, pues dius "ostrens veus, ets capaç de crear alguna cosa", no sóc una pintora ni tal, però bueno crear, ser creatiu, ho trobo...em fa molta il·lusió, més que comprar-m'ho fet. (P3, comunicació personal, 18 de juliol, 2016)

[...] i perquè al final lo que fas veus que t'ha sortit i és molt maco, té una utilitat. (P7, comunicació personal, 26 de juliol, 2016)

Barreres

També es van detectar algunes barreres que entorpien majoritàriament el procés, i també, però amb menor incidència, el resultat.

Durant el procés, els participants, manifestaven **indecisió o incertesa** de com fer les coses o de com continuar el projecte.

En algun moment dubto però l'experiència m'ha dit que al final ho aconseguixes. (P3, comunicació personal, 18 de juliol, 2016)

Avui he treballat amb un xal però estic indecisa, que segur que el desfaré perquè no em motiva com m'està quedant, la setmana que ve veuré lo que faré. (P1, comunicació personal, 20 de maig, 2015)

Un altra barrera que va aparèixer durant el procés de teixir va ser la **frustració per equivocar-se**. Aquesta frustració en algunes ocasions podia inclús fer plantejar a la persona a abandonar el projecte per avorriment de la peça.

Home, ja ho vas veure, vaig equivocar-me 4 vegades, al final ho vaig deixar, no ho vaig acabar-ho, veus? vaig avorrir-ho perquè allò no era per portar-ho allà, perquè cada 4 passades tenia que contar i no contava, em sortia tort... vull dir, i ho vaig avorrir-ho, ho vaig avorrir-ho, vaig desfer-ho, me'n recordo que vaig desfer-ho i la llana deu estar per allà. (P3, comunicació personal, 18 de juliol, 2016)

Hoy estoy muy nerviosa y no me sale bien y no me gusta cuando no me sale las cosas, cuando me pasa eso mejor parar. (P10, comunicació personal, 25 de març, 2015)

I en relació al resultat, alguns/es participants van manifestar que **no els agradava el resultat**, no els agradava com els hi havia quedat la peça que havien fet.

[...] no perquè a mi m'hagi sortit malament que potser si que m'ha sortit malament eh? no dic així...però no me l'imaginava així, i no m'agrada el model com queda i....llavors ho desfaig. [...] home alguna vegada, però pocs, si no m'agrada, perquè no m'agrada com queda, pues si, no

m'importa desfer-ho i guardar la llana per una altra cosa. (P2, comunicació personal, 18 de juliol, 2016)

Ambient: el grup.

Facilitadors

Entenem per facilitadors tots aquells aspectes en què el grup actua com a un valor afegit, potenciant que es generin una sèrie d'efectes sobre la persona que faciliten l'activitat de teixir.

Els facilitadors trobats en el transcurs de l'anàlisi de les dades qualitatives van ser de naturalesa molt variada, els quals s'exposen a continuació.

Teixir en grup els va **aportar idees per a realitzar projectes**. El fet de veure el què feien les altres persones i com els hi estava quedant facilitava el fet que posteriorment decidissin reproduir aquell projecte o no.

No sap què farà i va buscant idees en funció del que fan els altres. Al final tria un buf perquè la P12 li diu que li quedarà bé. (P1, Observació, 4 d'abril, 2015)

També passa al mateix que al grup, faig i desfaig, perquè com que també ara xerres amb un, ara parles amb un altre...Però allà és més perillós perquè allà veus tant projectes i tantes llanes, i et venen tantes ganes de començar una altra cosa i un altra cosa i això "m'agradaria fer-ho" i això també i aquesta llana m'agrada molt. (P4, comunicació personal, 18 de juliol, 2016)

Aprendre i rebre ajuda del grup va ser un altre aspecte que els/les participants van destacar com a positiu del fet de teixir juntament amb altres persones. El compartir tècniques, aclarir dubtes, resoldre problemes són aspectes que els/les participants van evidenciar. Però no només rebien ajuda dels altres sinó que també podien demostrar el que cada un d'ells sabia fer **ajudant a altres persones** del grup.

Estic fent el dou-dou o algo així...M'ajuda la P2 perquè el cap no sabia com anava. Sort de les companyes que sinó acabaria una mica estressada però ha anat molt bé. (P4, comunicació personal, 6 de maig, 2015)

Després de setmana santa ja no me'n recordava com es feia el buff, gràcies al P6 que m'ha ajudat a fer la labor i he pogut seguir. (P7, comunicació personal, 9 d'abril, 2015)

El grup va actuar com un potenciador per **augmentar la confiança personal** en relació a la realització de l'activitat de teixir, i els va permetre sentir-se segurs en el què feien.

Perquè m'heu ajudat, el grup m'ha ajudat a confiar en mi mateix. (P6, comunicació personal, 20 de juliol, 2016)

Fins ara que no he anat al grup no he començat a fer coses...per això no he avançat gaire amb el tema aquest, després de 35 anys, no hauria de necessitar res no? (P5, comunicació personal, 20 de juliol, 2016)

Un altre aspecte que va aparèixer de manera recurrent entre els/les participants va ser el **benestar emocional** que se'ls generava pel fet de teixir en grup. El fet

de venir a teixir al grup els permetia desconnectar, s'ho passen bé, els feia sentir bé.

Pogué anar a Can Pau Raba m'ha anat molt bé, súper bé...súper bé, perquè desconnecto, estic amb altra gent, m'ho passo bé. [...] (P4, comunicació personal, 12 de març, 2015)

Bé avui no vaig gaire bé de salut, però el fet de poder venir aquí amb les companyes de teixir m'ha aixecat la moral i ha set fantàstic. Un bon matí.

(P4, comunicació personal, 25 de març, 2015)

Teixir en grup és com una teràpia comuna, m'entens? que és doble, és tant pel teixir com la teràpia amb la gent que xerres, que crides, que rius, que critiques, que escoltes, que lo que sigui. I quan estic sola teixint és com si em fiques dintre d'un món que em relaxa totalment, saps? [...] el dimecres, és diferent, les trobo a elles, arribo allà i ja puc estar de mala gaita o trista, angoixada, perquè moltes vegades estic així, però quan entro allà...uau!!! em transformo, saps? em transformo! T'ho dic de veritat i no em sento gens malament, és com una transformació, i quan surto, pues clar, em dura perquè allò em dura! però després torno a la realitat i dic: "ostrens, l'altra dimecres...", però jo sé que quan arribo allà tot s'acaba, és una cosa màgica! (P3, comunicació personal, 18 de juliol, 2016)

El **benestar** també es produïa **per diversitat del grup**, tant en relació a l'edat com a la cultura. Algunes persones vivien el fet de teixir en grup com una teràpia.

La festa de comiat, una festa gastronòmica cultural esplèndida, les noies marroquines han fet unes postres de cine i el més sorprenent és amb la

il·lusió que ho han fet, val la pena compartir aquests moments. (P4, comunicació personal, 18 de juny, 2015)

[...] Gent molt diferent, i és veritat a mi em sento molt feliç, em fa molt feliç, a mi m'ha ajudat molt el grup, em sento molt feliç i molt contenta d'anar-hi i bé...mai hi vaig de mal rotllo. (P3, comunicació personal, 18 de juliol, 2015)

El fer d'anar a teixir en un grup els va proporcionar **l'oportunitat de sortir de casa i activar-se**. Anar a teixir al centre cívic de Can Pau Raba era l'excusa perfecte per arreglar-se i sortir de casa, era una activitat que els ajudava a marcar una rutina.

Per passar temps, surto de casa i al menys ja no m'estic aquí tancada i assentada. [...] Perquè tens relació amb totes i saps que el dimecres al matí doncs ja et lleves i ja vas allà doncs perquè de fet és com una obligació. Que no ho és, però per mi és com una obligació haver de venir allà. És com una rutina. I m'hi trobo molt bé allà amb totes. Ens avenim. (P1, comunicació personal, 18 de juliol, 2016)

Però si haig de sortir, ja tinc l'empenta d'haver-me d'arreglar una mica, ara que tinc ganes, i passo una estona, i quan estic allà al mig...perquè som, allà al casal, som més de 20 dones... i a Balenyà igual...me trobo molt , amb el meu ambient...el que m'agrada, no he tingut oportunitat de fer altres coses. (P12, comunicació personal, 25 de març, 2015)

Barreres

També es van detectar algunes barreres pel fet de teixir dins un grup, entenent com a barreres una sèrie de dificultats que limiten la realització de l'activitat.

La dinàmica del grup **dificultava el poder realitzar projectes complexes** perquè l'ambient **dificultava la concentració** que requereixen aquest tipus de projectes. Els projectes complexos són aquells que cal seguir acuradament un patró, contar punts i files o bé seguir seqüències. El teixir en grup implicava el parlar amb els altres, estar al cas del què passava al voltant, i aquest fet dificultava poder estar al cas del què es feia, per aquest motiu, molts/es participants optaven per portar projecte senzill, que no impliquessin comptar ni estar el cas, projecte que fossin de realització monòtona.

[...] però ara ja he trobat el truco m'emporto coses que no tinguis ni de contar ni de mirar gaire ni fixar-me, perquè llavors vaig fent i penso bé, i s'hi m'equivoco desfaig, però una cosa que sigui fàcil, perquè estic més a gust puc participar més bé al grup si tinc una cosa fàcil si tinc una cosa difícil com que estic pel que estic fent i el que diuen els altres llavors segur que em surt malament, llavors la manera una coseta que sigui fàcil i que no et tinguis que amoïnar, que puguis sentir els altres a teixir, a passar una estona agradable si vaig a patir perquè m'estic equivocant i perquè "ueueue" em quedo a casa. (P4, comunicació personal, 18 de juliol, 2016)

Els/les participants també van manifestar que al venir a teixir en grup, **no es treballava tant**, és a dir, es feia més tertúlia que cap altra cosa.

Estic acabant el bolso, avui no he fet gaire feina de profit. Ara, xerrar, tant com vulguis. [...] I la feina ha anat a poc a poc, només he fet que xerrar.[...] Quan vaig amb el grup com que vull sentir el que diuen d'aquesta, lo que diu l'altre, lo que xerra aquesta, lo que xerra l'altre, i com que jo també vull xerrar llavors poca feina.(P4, comunicació personal, 4 de març, 2015)

Un altre aspecte a tenir present és com el **judici o opinió del grup impactava negativament** sobre els participants.

[...] I després també tinc un petit problema, a vegades, això m'ho quedo jo. Que sol passar suposo a altra gent potser també li passa una mica, que a mi sempre m'agrada més el que estan fent les altres que el que estic fent jo, i penso això no t'ho emportis a teixir (al grup) perquè no té gaire d'allò, poder no els hi agradarà, saps què, agafa una altra cosa, això t'ho dic ara aquí però no ho dic mai. (P4, comunicació personal, 18 de juliol, 2016)

7.2.2. Teixir per a un mateix o per a algú altre.

En relació a la condició de teixir per a una altra persona, com es pot veure en la Figura 9, l'anàlisi qualitatiu va desvetllar dues categories emergents: El efectes en el context social comunitari i en el procés de teixir.

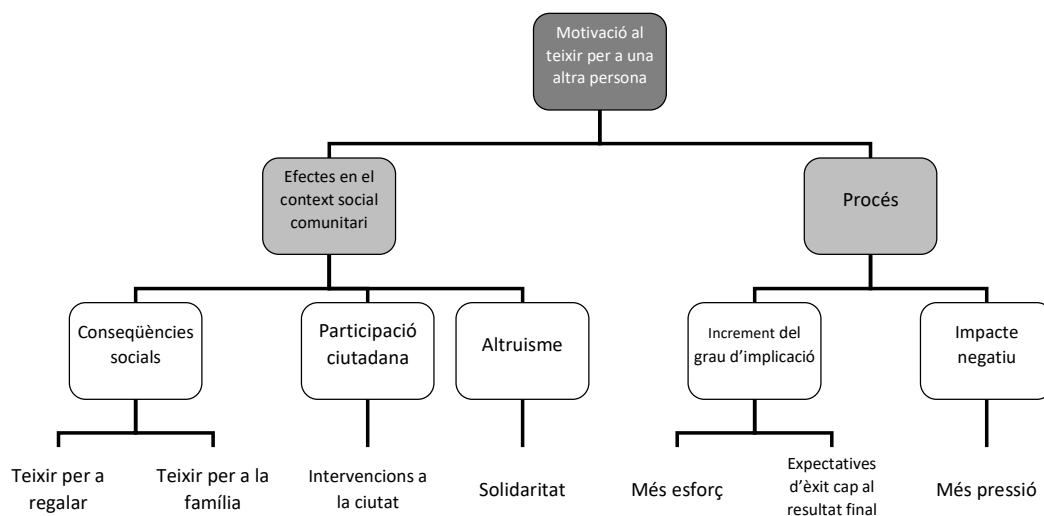

Figura 9. Esquema de l'anàlisi qualitativa sobre la motivació de teixir per una altra persona.

Efectes en el context social comunitari.

El efectes en el context comunitari fan referència a qui anaven dirigits els projectes que confeccionaven els/les participants, tant durant l'estudi com amb anterioritat, entenent que al ser persones que teixien habitualment, aquestes ja havien teixit per a altres persones en alguna altra ocasió.

Conseqüències socials

Dins de la subcategoria de conseqüències socials s'hi han inclòs aquelles cites vinculades amb els codis de teixir per regalar i teixir per a la família.

Els/les participants van manifestar en repetides ocasions que quan teixien per a una altra persona habitualment ho feien per **regalar**, i aquest fet els feia molta il·lusió. Els generava un sentiment d'alegria i manifestaven que gaudien molt teixint per a altres persones, teixint per regalar.

M'agrada molt més i disfruto molt més quan teixeixo per una altra persona, per mi no em fa tanta il·lusió, no em motiva tant. [...] Em fa molt il·lusió, més que si m'ho fes per mi. Ja em repercuteix, em repercuteix d'una manera millor. [...] Perquè sempre m'ha passat que no em valoro lo suficient, la cua bé d'això, de no valorar-me lo suficient, sempre m'agrada donar plaer als demés més que a mi, o sigui, donar plaer als demés em dona plaer a mi mateixa, m'entens? (P3, comunicació personal, 18 de juliol, 2016)

[...] quan l'he fet poder-les regalar i que estiguin contents i vegi que els hi agrada, m'agrada molt. (P7, comunicació personal, 26 de juliol, 2016)

Teixir per a la família va aparèixer reiteradament quan els/les participants parlaven de per a qui teixien, tant durant la condició dos de l'estudi com quan se'l va preguntar per qui teixien quan feien peces per a altres persones fora del marc d'aquesta recerca. La família representava una peça important a l'hora de decidir per a qui teixien alguna cosa: els fills i les filles, els néts i les nétes, les joves i les mares. En alguns casos, es referien a quan els fills eren petits com una època en que havien teixit molt per a ells, i actualment el que anys enrere ho dirigien als fills ara ho dirigien als néts o nétes.

A la temporada que el meu fill era jovenet i li feia jerseis, en aquelles èpoques, jerseis, sempre jerseis, molts jerseis havia fet i després mira, ganxet i anar fent ganxet i anar fent coses. (P1, comunicació personal, 17 de febrer, 2015)

Avui he començat a fer un tapet per a la taula, per regalar a la meva filla. [...] He triat aquest color (verd) perquè a la meva filla li agrada. De moment

faré un tros amb punt tonto i després canviaré i crec que li agradarà molt.
(P8, comunicació personal, 22 d'abril, 2015)

Participació ciutadana

Alguns/es participants van manifestar que els agradava vincular-se amb **intervencions a la ciutat**, referint-se a projectes d'*Urban Knitting*. Concretament, una participant va manifestar el següent quan va folrar de peces de ganxet una estàtua de la ciutat de Vic que simbolitza un estudiant, el qual representa un personatge emblemàtic de la cultura popular d'Osona i de Vic, i de la tradició universitària de la mateixa ciutat.

[...] i ens ho vam passar molt bé, per exemple, quan vam (riu) vestir l'estudiant. (P1, comunicació personal, 17 de febrer, 2015)

Jo el què fèiem de teixir per l'altra gent, per la ciutat, m'agradava, o sigui m'agradava molt. Per mi això era una cosa important. [...] No ho sé, perquè és fer una cosa més desinteressadament per algú altre i que molta gent potser els hi agradarà, no sé, m'agrada. (P7, comunicació personal, 26 de juliol, 2016)

Altruisme

Altruisme, sobretot feien referència a aspectes de solidaritat cap a persones amb risc d'exclusió social. De fet algunes de les persones que van començar a anar al grup de teixir del centre cívic de Can Pau Raba va ser a conseqüència d'un projecte de solidaritat anomenat "reis per a tothom", en el qual es van confeccionar joguines i roba per a nines, fetes de punt o ganxet.

Per això que t'he explicat, que volia col·laborar per fer coses per la ciutat...no sé, la Creu Roja ajudar...al ser jubilada vaig pensar: "aniràs amb algun grup de poder ajudar a fer alguna cosa", i per això vaig venir aquí.

(P7, comunicació personal, 21 de gener, 2015)

Me gustaba, que hacíamos...eso de los niños...és a dir, si no hagués sigut per la Creu Roja segurament que yo nunca lo haría, pero cómo era para los niños eso me animaba más a hacerlo, pero cuando lo he empezado a hacer...ahora si me gusta. (P10, comunicació personal, 28 de gener, 2015)

Procés

En el transcurs de l'anàlisi qualitativa es va detectar que el procés de teixir agafava una certa rellevància en la condició de teixir per a una altra persona. Tant en relació a l'increment del nivell d'implicació de la persona en l'activitat com en l'impacte negatiu que es generava durant el procés de confecció de la mateixa.

Increment del nivell d'implicació

Durant el procés de teixir per als altres, els/les participants van manifestar un **major esforç** quan teixien una peça per a algú altra que no fossin ells mateixos.

D'altra banda, les expectatives d'èxit del producte que estaven fent eren altes, esperaven que als receptors de la seva peça, del seu regal els agradés i estiguessin contents.

Aquest **major esforç** es demostrava invertint més temps per pensar sobre el què li farien a la persona, amb quins colors, escollin llanes de més qualitat i estan als

cas de no equivocar-te, en altres paraules, eren més perfeccionistes. I, evidentment, corregint aquells errors comesos perquè, manifestaven que els hi faria molta vergonya regalar una cosa mal feta o amb errors.

Home, quan és per un altre tot el procés de preparació, ja sigui comprar les llanes ja sigui buscar el patró, doncs clar, és més important, vigiles més, és més important que si és per tu, no? bé, veus una cosa que t'agrada dius: "va la faré", però agafaré unes llanes que tinc a casa o el que sigui en canvi si és per un altre, si veig que una llana que no tinc, tot i que en tinc moltes, moltíssimes, quedaria millor, vaig i la compro i compro llanes bones, o sigui, perquè hi fa molt si tu compres una llana barata o dolenta no quedarà tant maco com si compres una llana bona, de bona qualitat. Els colors també són més macos, tot és més maco, no? aleshores quan teixeixes per un altre t'hi mires més. (P2, comunicació personal, 18 de juliol, 2016)

Potser quan teixeixo pels altres, intento més perfeccionista que quan és per a mi. [...] Si és per mi, si hi ha una equivocació potser la passo més per alt, i si és per un altre. (P5, comunicació personal, 20 de juliol, 2016)

I un cop invertit aquest esforç, els/les participants manifestaven tenir **expectatives d'èxit cap al resultat final**, quan el lliuessin o el regalessin. Per tant, aquestes expectatives, no només anaven orientades a que la peça quedés bé, sinó també a que li agradés al seu destinatari.

[...] jo crec que no, però clar si he de provar una tècnica nova o algo nou sempre m'agrada primer fer-ho per mi perquè surti bé no? però, home quan teixeixo algo per un altre vaig sobre segura perquè vull que surti bé i

en canvi si teixeixo algo per mi pot ser que experimenti o faci alguna tècnica nova o algo. (P2, comunicació personal, 18 de juliol, 2016)

He acabat!!! Tot i que m'ha ajudat la XX, estic contenta del resultat. Espero que quan ho regali agradi molt, ja parlarem! (P4, comunicació personal, 27 de maig, 2015)

Impacte negatiu

Aquest impacte negatiu en el transcurs de teixir per a una altra persona es va manifestar en forma de tenir **més pressió**. Més pressió perquè quedés bé la peça, perquè agrades allò realitzat i més pressió per acabar-la a temps. Aquesta pressió generava en alguns/es participants una lleugera angoixa, que impedia en alguna ocasió treballar relaxadament.

[...] el resultat vols que sigui bo, llavors t'hi fixes més però si per un propi penses, bueno, tot i que jo no faig encara que tingui de desfer torno a desfer perquè sinó veig allà a on m'he equivocat i no m'agrada i que una altra persona et fa el que vols, és que li agradi molt i que surti bé tot i que sempre pateixes una mica, poder penses: “ostres a mi m'agrada, però potser li agradarà? O potser dirà que li agrada i no li agrada tant?” De vegades tens dubtes també però clar potser t'hi impliqués una mica més ja t'hi fixes més sobretot que li agradi, que quedi bé. [...] quan fas algo per tu treballes més relaxadament. (P4, comunicació personal, 18 de juliol, 2015)

[...] però no vols que hi hagi cap fallo perquè encara que no es vegi, jo sé que hi ha un fallo i i si sé que hi ha un fallo em fa molta ràbia, no? (P2, comunicació personal, 18 de juliol, 2016)

8. DISCUSSIÓ

Aquest estudi pretenia, per un costat, aprofundir en els motius i els efectes percebuts de l'activitat de teixir en un grup de persones que practiquen aquesta activitat de manera habitual i conèixer si hi havia diferències entre el procés de teixir i el resultat obtingut en relació a la volició de la persona. Per l'altre costat, examinar quin efecte té teixir en un grup natural i aprofundir en les diferències que la finalitat per a la que es teixeix té sobre la volició en persones que teixeixen habitualment.

En relació als motius i els efectes percebuts de l'activitat de teixir en un grup de persones que teixeixen de manera habitual, s'ha evidenciat que les persones teixeixen perquè forma part dels seus interessos, estan motivades per teixir i en alguns casos perquè tenen la necessitat d'estar ocupats. En la majoria de participants, un dels motius per teixir és perquè els hi agraden les manualitats i experimenten una satisfacció pel fet de crear, de produir. En aquest sentit, Collier i Claire (2011), van posar de manifest que la majoria de persones que teixien combinaven diferents tècniques de teixir, com el ganxet, la mitja o el teler, amb altres labors com el cosir, el brodar o la punta de coixí.

A més a més, algunes persones teixeixen perquè senten que ho poden fer i, a part, és una manera de ser conscients de les seves pròpies capacitats. En relació a la percepció de capacitat i sentit d'eficàcia, Kielhofner (2011) postula que les persones tendeixen a participar en aquelles activitats en què se senten capaces, en les que saben fer i en les que dominen. Aquestes dades estan en concordança amb els estudis plantejats per altres autors (Corkhill et al., 2014; Kenning, 2015; Pöllänen, 2013b), els quals afegeixen que l'activitat de teixir és

una activitat que permet autosuperar-se, millorant la confiança personal i les pròpies habilitats.

En relació als efectes percebuts per les persones que teixeixen de manera habitual, voluntàriament i per plaer, aquests estan estretament lligats amb el benestar personal, com molt bé apunten altres autors (Kenning, 2015; Mayne, 2016; Myzelev, 2009; M. J. Smith, 2016) que han estudiat els efectes de la participació en activitats artesanals sobre les persones. La relaxació i la desconexió mental són dels efectes percebuts que més es repeteixen en les persones que han participat en aquest estudi, i en la majoria d'estudis que han investigat sobre els efectes de l'activitat de teixir des de la percepció dels/les propis/es practicants (Corkhill et al., 2014; Croghan, 2013; Kenning, 2015; Pöllänen, 2013b).

En relació a conèixer si hi ha diferències entre el procés de teixir i el resultat obtingut en relació a la volició de la persona, podem afirmar que en el marc d'aquest estudi hi ha alguns aspectes que poden actuar com a motivadors i altres com a desmotivadors, tant en el procés com en el resultat. Alguns/es participants de l'estudi van manifestar que gaudien més del procés, aquest fet es podria atribuir a les sensacions que produeixen tant l'ús de les fibres tèxtils, com el ritme i la repetició que involucra l'activitat en si. Tot i això, van manifestar la necessitat d'anar canviant de projecte per mantenir la motivació, per tant, caldria aprofundir més en els aspectes que proporcionen plaer durant el procés de teixir.

Pel contrari, les indecisions, les incerteses i la inseguretat al teixir, juntament amb la frustració al equivocar-se poden actuar com a barreres volicionals, no tant per frenar la participació en l'activitat de teixir sinó en algun projecte o peça en

concret. En relació a això, Corkhill (2014) va exposar que la complexitat del projecte i les dificultats trobades durant el procés, poden impactar negativament sobre l'estat d'ànim de la persona, però pel contrari, també poden proporcionar a la persona un motiu per autorealitzar-se, repercutint positivament sobre el seu estat d'ànim. No obstant, l'autora no relaciona aquesta repercussió sobre l'estat d'ànim amb la motivació per continuar teixint o bé per abandonar o no una peça que està resultant excessivament difícil; per tant, caldria aprofundir-hi en futures recerques.

D'altra banda, focalitzar l'atenció en el resultat final, les expectatives d'èxit i la satisfacció pel què un ha creat actuen com a motivadors, de fet, Pöllänen (2013b) afegeix que aquesta satisfacció fa que tornin a repetir l'experiència, inclús fent el mateix projecte. Collier (2011) exposa que la qualitat de la peça elaborada és clau per a la motivació, tot i això, aquest estudi posa de manifest que no és l'únic element motivador, ja que alguns dels/les participants van manifestar el seu disgust amb el resultat obtingut, i tot i això, estaven motivats per teixir perquè havien gaudit del procés. En canvi, quan el resultat no és l'esperat o senzillament és decebedor podria generar una disminució de la volició per tornar a participar en l'activitat.

En relació a l'objectiu d'examinar quins efectes podia tenir teixir en un grup natural es va posar de manifest que alguns efectes podien actuar com a facilitadors de l'activitat i d'altres com a barreres. En relació als facilitadors, els/les participants van manifestar que el grup els aportava idees per a projectes. L'aprenentatge mutu, com també exposen altres autors (Corkhill et al., 2014;

Kielhofner, 2011; Riley, 2011; Riley et al., 2013), i el suport del grup va contribuir a augmentar la confiança personal facilitant el venir a teixir en grup.

Teixir en grup aporta benestar emocional i benestar per diversitat del grup, en aquesta línia, són varis els autors (Corkhill et al., 2014; Potter, 2016; Riley et al., 2013; Stannard i Sanders, 2015) que reconeixen que teixir en grup proporciona benestar personal. Aquest benestar derivat de l'acte de participar en un grup de teixir proporciona una oportunitat per sortir de casa, activar-se i compartir; en aquest sentit, Corkhill (2014) posa de manifest la utilitat dels grups de teixir per a combatre la solitud i l'aïllament. D'altra banda, Kenning (2015), afegeix que els grups d'artesanía estimulen i activen a qui hi participa.

No obstant això, com ja s'ha comentat, teixir en grup també pot generar algunes barreres per a la realització de l'activitat mitjançant la modalitat grupal. En aquest sentit els/les participants de l'estudi van manifestar la impossibilitat de fer projectes complexos per la dificultat de concentrar-se, això fa que percebin que quan es teixeix dins un grup no es fa tanta feina, perquè majoritàriament s'hi fa tertúlia, així mateix ho va exposar Corkhill (2014) i Potter (2016). I per últim, l'opinió o el judici negatiu del grup sobre la peça que està teixint la persona, pot condicionar el què un porta o no per teixir en les trobades grupals, i en alguns casos, com afirma Corkhill (2014), pot suposar una barrera d'entrada per a persones introvertides o amb una baixa confiança.

En relació a l'objectiu d'aprofundir en les diferències que la finalitat per a la que es teixeix té sobre la volició en les persones que teixeixen habitualment, aquest estudi ha evidenciat estadísticament, que quan es teixeix per a altres persones o projectes, l'activitat és més significativa i es mostra més curiositat.

El fet que l'activitat sigui més significativa quan es teixeix per a altres persones que no pas per un mateix/a, està estretament relacionat amb qui són aquestes altres persones o projectes per als que es teixeix, en aquest sentit són persones a les que estimen, majoritàriament solen ser membres de la família; o projectes solidaris o comunitaris que consideren important. En aquesta línia, Pöllänen (2013b) exposava que quan el producte derivat d'una activitat artesanal es fa per a un ésser estimat fa que tant el procés com el resultat siguin significatius, per tant, tot i que no parli directament de l'activitat de teixir, es pot fer una relació directe entre el que aquesta autora exposa i l'activitat de teixir com a activitat artesanal que és, i de la qual se'n deriva un producte final.

Habitualment, quan teixeixen per aquestes persones o projectes ho fan per regalar o per donar-ho, inclús en algunes ocasions, com també va afirmar Collier (2011), guarden la peça per poder-la regalar més tard a qui ells o elles considerin oportú. Perquè tal i com va exposar Corkhill (2014) embolcallar a algú altre amb una cosa càlida i acollidora, referint-se a una peça teixida, és símbol de cuidar-lo.

A resultes d'aquesta significació que agafa l'activitat de teixir quan es fa per a persones a les que consideren importants, es genera una major implicació en el procés de confeccionar-la que es tradueix amb dedicar-hi més esforç que quan es teixeixen una cosa per un mateix, perquè volen que la peça els hi quedi perfecte, sense cap error. De fet, aquest esforç superior ja comença a veure's quan la persona ha de decidir què fer, amb quins colors, amb quina llana, ja que hi dediquen més temps a l'hora de pensar i decidir. En conseqüència, si l'activitat es realitza en grup, mostren més curiositat pel què fan altres membres del grup, observen què fan, com ho fan i com els hi està quedant, tot això, sumat al que ja

saben fer ells o elles mateixes respon al fet que volen garantir l'èxit de la peça, per tant, en aquest procés des de l'escollir el projecte, al confeccionar-lo i al donar-lo, a la persona que teixeix se li generen expectatives d'èxit tan cap al resultat final com de la reacció del seu destinatari.

Malgrat que la major part del temps que el dediquen a teixir per a una altra persona, les expectatives esperades són d'èxit, en algun moment dubten i temen que no els hi quedi bé o que a l'altra persona no li agradi, per tant, aquest fet afegeix pressió, perquè en algun moment les expectatives d'èxit es difuminen per donar pas a una tènue expectativa de fracàs. No obstant això, predominen les expectatives d'èxit, ja que com va recalcar Kielhofner (2011), aquestes expectatives impacten directament sobre la volició, fent que la persona vulgui tornar a fer l'activitat, i aquest fet s'evidencia en aquesta tesi, perquè els/les participants de l'estudi havien teixit al llarg de la seva vida, i en repetides ocasions per a altres, i continuaven fen-t'ho i plantejant-se projectes futurs.

Aquest estudi presenta algunes limitacions, les quals es recullen a continuació. La recerca es va portar a terme amb un grup de persones motivades per l'activitat de teixir, per tant els resultats obtinguts no són extrapolables a altres poblacions que no tinguin interès per l'activitat de teixir. No obstant això, seria interessant investigar quina repercussió té l'activitat de teixir en persones en que el teixir no forma part dels seus interessos.

La poca variabilitat de la mostra en relació al gènere no permet poder fer un anàlisi de les implicacions del significat de teixir i una comparativa entre gèneres, per tant, des d'aquest punt de vista caldria aprofundir en les efectes que pot tenir teixir en funció del gènere.

Tot i que la mostra estava formada per persones de diferents ètnies, les dificultats en l'idioma han suposat una limitació a l'hora de poder aprofundir en certs aspectes culturals relacionats amb l'activitat de teixir; per tant, caldria per futures recerques incorporar intèrprets que també formessin part de la mostra i, d'aquesta manera obtenir narratives més reflexives i profundes.

ESTUDI 2

ESTUDI 2. GRUP DE TEIXIDORS/ES VIRTUALS.

Aquest estudi pretenia, en vistes de les troballes del primer estudi, per un costat, explorar certs aspectes en relació a l'activitat de teixir, la volició i la finalitat per la que es teixeix. I, per l'altre costat, ampliar i aprofundir en el temàtica marcada pels objectius generals d'aquesta tesi. Per tant, a continuació es reprendran aquests objectius i s'exposaran els objectius específics per cada un d'ells que es van plantejar en aquest estudi en concret.

En relació a l'objectiu de descriure els efectes que l'activitat de teixir té sobre les persones; primerament, en aquest estudi es va plantejar aprofundir sobre els motius que tenen les persones que teixeixen freqüentment per participar en aquesta activitat. Segonament es pretenia relacionar les preferències sobre el procés de teixir o al resultat obtingut, amb el temps que feia que una persona teixia. I finalment, donat que alguns dels/les participants en l'estudi anterior van manifestar que treballaven en diferents projectes alhora, es va considerar oportú, conèixer els motius que porten a les persones que teixeixen freqüentment a teixir varis projectes alhora.

Pel que fa a l'objectiu general d'identificar i comprendre les repercussions que té teixir en grup sobre la volició, aquest estudi perseguia conèixer quins aspectes de teixir en grup repercuteixen significativament sobre les persones.

Per identificar i comprendre les diferències en els aspectes de la volició en funció de la finalitat (per un mateix o per algú altre) que tenen les peces artesanals elaborades de l'activitat de teixir, en el marc d'aquest estudi es va aprofundir en

detallar qui eren “els altres”, comprendre els motius i les conseqüències de teixir per a altres persones i conèixer quins aspectes volitius eren més significatius en funció de la finalitat per a la que teixien (per un mateix o per algú altre).

1. MÈTODE

El disseny d'aquest estudi segueix un mètode mixt, presentant un disseny descriptiu d'observació, transversal, de caràcter retrospectiu i correlacional.

Amb la pretensió d'obtenir el màxim de dades possibles, i tenint present la dificultat per accedir als grups de teixir, donat que no hi ha un registre oficial d'aquest grups i la seva ubicació pot ser molt dispena tant geogràficament com en la freqüència de les trobades, es va optar per fer una cerca de grups de teixir ubicats a la xarxa (Internet).

Amb el propòsit de poder assolir els objectius plantejats inicialment en aquest estudi, considerant que per un costat es vol conèixer, ampliar i aprofundir sobre diferents aspectes relacionats amb els motiu i altres preferències relacionades amb l'activitat de teixir, tant en termes generals com en termes de teixir en grup. I per l'altre costat també es vol detallar, comprendre i comparar aspectes relacionats amb la finalitat per a la que es teixeix, és a dir, teixir pera un mateix o per a una altra persona, sobre la volició de les persones. Es va considerar que la millor manera de recollir les dades era a través d'un qüestionari que permetés recollir tant dades quantitatives com dades qualitatives, el qual s'exposa amb més detall en l'apartat de tècniques de recollida de dades.

2. ASPECTES ÈTICS

Aquest estudi segueix els estàndards ètics de la declaració de Helsinki (Manzini, 2000), obtenint un dictamen favorable pel comitè d'ètica de la Universitat de Vic-Universitat central de Catalunya (expedient 18/2017), i garantint el compliment de la llei espanyola de protecció de dades personals (Ley 15, 1999). El dictamen es pot consultar a l'annex G.

Es van portar a terme una sèrie d'accions per garantir els aspectes ètics relacionats amb la protecció de les dades dels/les participants i els seus drets: el dret a l'autonomia i el dret a decidir sobre la seva participació; i també se'ls va informar que les dades recollides serien anònimes. Tots aquests aspectes es van informar mitjançant un enllaç ubicat en el mateix qüestionari, que donava accés a un document d'informació on s'exposava en què consistia l'estudi i la seva participació; i al consentiment informat (es pot consultar ambdós documents a l'annex H). En el moment que els/les participants decidien respondre el qüestionari estaven acceptant el consentiment informat, aspecte que es va ressaltar en el mateix qüestionari.

Amb l'objectiu de garantir la màxima participació possible, les persones que decidien respondre al qüestionari entraven a formar part d'un sorteig de dues troques de llana. Segons la declaració de Helsinki, aquest tipus d'incentius respecten els principis ètics si encaixen dins de les tradicions i la cultura de la població a la que es dirigeix, i són de tant baixa entitat que no afecten a la llibertat de decisió. Un altre aspecte és el fet que no va dirigit a una població vulnerable, sinó que va dirigit a la població sana. També cal recalcar que ni la doctoranda, ni les directores de tesi tenen cap vincle ni econòmic, ni familiar o

sentimental, ni de qualsevol tipus de relació o interès comú amb qui va proporcionar les llanes, que pugui generar un conflicte d'interessos.

3. PARTICIPANTS

La selecció de la mostra va ser teòrica i oportunista, mitjançant la tècnica de bola de neu a través de les xarxes socials, facebook i blogger. Es va utilitzar aquest tipus de mostreig perquè es volia arribar al màxim de teixidors/es possible.

Es va contactar amb els administradors dels diferents grups de facebook i blogs perquè aquests fessin arribar el qüestionari als membres dels diferents grups virtuals de teixidors/es.

La participació a l'estudi va ser voluntària, informant d'aquest aspecte mitjançant un enllaç ubicat al mateix qüestionari. La proposta de participació es va enviar als administradors de la comunitat virtual perquè la publiquessin.

Els criteris d'inclusió van ser que la persona compregués i acceptés el consentiment informat, tingués accés a internet per poder respondre el qüestionari online, fos hispanoparlant i aficionat/da a teixir.

Els criteris d'exclusió van ser que realitzessin altres labors o activitats artesanals que no fossin relacionades amb el teixir, i que no complimentessin tot el qüestionari.

4. TÈCNICA DE RECOLLIDA DE DADES

Com que l'observació en aquest cas era inviable per la dispersió dels grups de teixir i la poca regularitat de les trobades, es va optar per utilitzar un qüestionari semiestructurat online de creació pròpia (veure annex I) per a la recollida de

dades, el qual va ser dissenyat amb el formulari proporcionat per la plataforma google. La gran avantatge d'aquest tipus de qüestionari és que permeten arribar a una gran quantitat de persones, molt diverses, amb molt poc temps i amb uns costos molt reduïts.

A través d'aquest qüestionari, es van recollir dades que van permetre aprofundir en els motius que tenen les persones per teixir, i la seves preferències respecte al procés de l'activitat o al resultat obtingut. Se'ls va preguntar informació sobre: tècniques utilitzades, temps que feia que teixien, dedicació d'hores setmanals, motius pels que teixien, tipus de teixidor/a que es consideraven i motius per teixir varis projectes alhora. També es van recollir dades específiques per conèixer per a qui teixien, els motius que tenien per teixir per a altres persones i quina importància tenien aquestes persones o projectes per a ells/elles. Al mateix temps, també es van obtenir dades sobre diferents aspectes volitius tant relacionats amb el teixir per a un/a mateix/a o per a una altra persona, com relacionats amb el teixir en grup.

Al tractar-se d'un qüestionari semiestructurat, amb un predomini de preguntes tancades, va permetre recollir majoritàriament dades quantitatives. Les dades qualitatives que es van obtenir de les preguntes obertes van servir per matissar les dades quantitatives.

5. PROCEDIMENT

La implementació de l'estudi es va portar a terme en tres fases, a la Figura 10 de la següent pàgina es poden veure les fases i les tasques portades a terme en cada una d'elles.

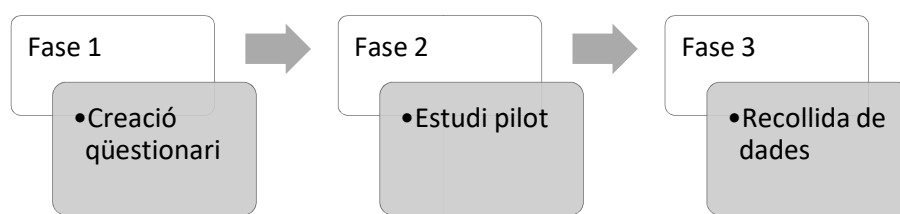

Figura 10. Procés d'implementació del qüestionari. Font: elaboració pròpia.

En la **fase 1** es va realitzar la creació del qüestionari. El qüestionari va ser desenvolupat partint dels resultats preliminars de l'estudi 1 de tall més qualitatiu, on es van poder recollir els aspectes més paradigmàtics dels objectius que es perseguien.

En la **fase 2**, es va realitzar un estudi pilot, en el que es va portar a terme una entrevista cognitiva que va permetre conèixer si els ítems eren comprensibles. La prova pilot la van formar 7 persones expertes en teixir, tant per la seva habilitat com pel temps que feia que realitzaven l'activitat. Als participants de la prova pilot se'ls va demanar que omplissin, en una escala de Likert de 1 a 5 el grau de comprensió i claredat de les preguntes que se'ls plantejava. En el cas de marcar un 1 o un 2 se'ls demanava que exposessin el perquè no quedava clara la pregunta.

En base a la informació extreta de la prova pilot es van tornar a formular alguns enunciats del qüestionari. Es pot consultar el qüestionari de la prova pilot a l'annex J, i el qüestionari final a l'annex I.

I finalment, a la **fase 3**, es va contactar amb les comunitats virtuals i es van recollir les dades. El qüestionari es va administrar per via telemàtica i es van

registrar les dades en un arxiu de fulla de càlcul, tipus Excel, exportable a SPSS (IBM SPSS statistics 23).

5.1. OPERATIVITZACIÓ DE VARIABLES I ANÀLISI DE LES DADES

Amb la finalitat d'operativitzar cada una de les variables recollides en el qüestionari online, a la Taula 4, s'exposa una relació de cada una de les variables a avaluar, amb les opcions de resposta proporcionades en el mateix qüestionari i les operacions que es van portar a terme per mesurar-la.

Taula 4

Operativització de les variables de qüestionari.

	Opcions de resposta	Variable d'anàlisi
Gènere	2 opcions excloents	Freqüència (%)
Edat	Resposta lliure	Mitjana i interval d'edats
Tipus de tècnica	4 opcions no excloents	Freqüència (%)
Temps teixint	5 respostes excloents	Freqüència (%)
Hores setmanals teixint	7 respostes excloents	Freqüència (%)
Benestar personal	Escala Likert de grau d'acord de 0 a 7	Mitjana i desviació típica Comparació de mitjanes entre teixir sol o en grup Correlació amb freqüència de teixir per mi/altres
Estat d'ànim i felicitat	Escala Likert de grau d'acord de 0 a 7	Mitjana i desviació típica Comparació de mitjanes entre teixir sol o en grup Correlació amb freqüència de teixir per mi/altres
Atracció activitats manuals	Escala Likert de grau d'acord de 0 a 7	Mitjana i desviació típica
Atracció per crear	Escala Likert de grau d'acord de 0 a 7	Mitjana i desviació típica
Superació reptes	Escala Likert de grau d'acord de 0 a 7	Mitjana i desviació típica
Relaxació i disminució estrès	Escala Likert de grau d'acord de 0 a 7	Mitjana i desviació típica Comparació de mitjanes entre teixir sol o en grup Correlació amb freqüència de teixir per mi/altres

Distracció	Escala Likert de grau d'acord de 0 a 7	Mitjana i desviació típica Comparació de mitjanes entre teixir sol o en grup Correlació amb freqüència de teixir per mi/altres
Pas ràpid del temps	Escala Likert de grau d'acord de 0 a 7	Mitjana i desviació típica Comparació de mitjanes entre teixir sol o en grup Correlació amb freqüència de teixir per mi/altres
Capacitat personal	Escala Likert de grau d'acord de 0 a 7	Mitjana i desviació típica
Desconnexió dels problemes	Escala Likert de grau d'acord de 0 a 7	Mitjana i desviació típica Comparació de mitjanes entre teixir sol o en grup Correlació amb freqüència de teixir per mi/altres
Teixir des de la infantesa	Escala Likert de grau d'acord de 0 a 7	Mitjana i desviació típica
Atracció per regalar	Escala Likert de grau d'acord de 0 a 7	Mitjana i desviació típica
Teixir per altres motius	Resposta lliure	Anàlisi qualitatiu
Procés / Resultat	3 opcions excloents	Freqüència (%)
Alternar projectes	Resposta dicotòmica: si/no Resposta lliure	Percentatge de persones Anàlisi qualitatiu
Teixir per mi o per altres	Escala Likert de freqüència de 0 a 7	Freqüència (%)
Qui són els altres	6 opcions excloents	Freqüència (%)
Importància dels altres	Resposta lliure	Anàlisi qualitatiu
Coses noves per mi/altres	Escala Likert de freqüència de 0 a 7	Mitjana i desviació típica
Buscar reptes per mi/altres	Escala Likert de freqüència de 0 a 7	Mitjana i desviació típica
Objectius clars per mi/altres	Escala Likert de freqüència de 0 a 7	Mitjana i desviació típica

Orgull del resultat per mi/altres	Escala Likert de freqüència de 0 a 7	Mitjana i desviació típica
Causalitat personal per mi/altres	Escala Likert de freqüència de 0 a 7	Mitjana i desviació típica
Gaudeixo per mi/altres	Escala Likert de freqüència de 0 a 7	Mitjana i desviació típica
Importància per mi/altres	Escala Likert de freqüència de 0 a 7	Mitjana i desviació típica
Més esforç per mi/altres	Escala Likert de freqüència de 0 a 7	Mitjana i desviació típica
Preocupació pel resultat per mi/ altres	Escala Likert de freqüència de 0 a 7	Mitjana i desviació típica
Resoldre problemes per mi/altres	Escala Likert de freqüència de 0 a 7	Mitjana i desviació típica
Resoldre errors per mi/altres	Escala Likert de freqüència de 0 a 7	Mitjana i desviació típica
Acabar peça per mi/altres	Escala Likert de freqüència de 0 a 7	Mitjana i desviació típica
Lloc de teixir	3 opcions excloents	Freqüència (%)
Preferència per teixir en grup	Escala Likert de grau d'acord de 0 a 7	Mitjana i desviació típica
Preferència de projectes fàcils en grup	Escala Likert de grau d'acord de 0 a 7	Mitjana i desviació típica
Grau de concentració en grup	Escala Likert de grau d'acord de 0 a 7	Mitjana i desviació típica
Poca feina en grup	Escala Likert de grau d'acord de 0 a 7	Mitjana i desviació típica
Sortir de casa i activació en grup	Escala Likert de grau d'acord de 0 a 7	Mitjana i desviació típica
Rebre ajuda del grup	Escala Likert de grau d'acord de 0 a 7	Mitjana i desviació típica
Ajudar a altres del grup	Escala Likert de grau d'acord de 0 a 7	Mitjana i desviació típica
El grup aporta idees	Escala Likert de grau d'acord de 0 a 7	Mitjana i desviació típica
El grup i benestar	Escala Likert de grau d'acord de 0 a 7	Mitjana i desviació típica
Menys relaxació en grup	Escala Likert de grau d'acord de 0 a 7	Mitjana i desviació típica
Opinió del grup	Escala Likert de grau d'acord de 0 a 7	Mitjana i desviació típica

L'anàlisi de les dades es va realitzar en dues fases consecutives. En la fase 1 es va realitzar una anàlisi quantitativa de les preguntes tancades i de les tipus Likert del qüestionari. I la fase 2 va consistir en l'anàlisi qualitatiu de les preguntes obertes. A continuació s'exposen per cada fase, els objectius als que es va voler respondre i amb quins procediments analítics es va treballar.

5.2. FASE I

L'anàlisi quantitativa va constar, per un costat d'una anàlisi estadística descriptiva, i per l'altre de diferents proves no paramètriques ja que el test de Kolmogorov-Smirnov va determinar que la mostra no seguia una distribució normal.

L'anàlisi quantitativa va començar realitzant una anàlisi descriptiva estadística per contextualitzar diferents aspectes relacionats amb la mostra d'estudi i amb l'activitat de teixir, en concret sobre la tècnica utilitzada, el temps que feia que teixeixen i les hores que hi dedicaven.

En relació a l'objectiu d'aprofundir sobre els motius que tenen les persones que teixeixen freqüentment per participar en tal activitat es va extreure la mitjana i la desviació estàndard dels diferents ítems del qüestionari relacionats amb els motius.

Pel que fa a l'objectiu de relacionar les preferències sobre el procés de teixir o el resultat obtingut, amb el temps que feia que una persona teixia, primerament es van calcular els valors absoluts de cada una de les preferències, és a dir, quantes persones gaudien més del procés, quantes del resultat i quantes de les dues. Segonament, es va realitzar un prova de U mann Whitney, per comparar

les diferències entre els/les participants que havien manifestat que preferien el procés i els que havien manifestat que preferien el resultat amb el temps que feia que teixien.

Per conèixer els motius que porten a les persones que teixeixen de manera habitual, a teixir varis projectes alhora, es va calcular quin percentatge de la mostra realitzava varis projectes simultàniament i quin no.

Per conèixer quins aspectes de teixir en grup repercutien significativament sobre les persones, primerament es va realitzar la mitjana de cada una dels ítems del qüestionari on es preguntava explícitament pel fet de teixir en grup. Segonament es va realitzar una prova de U mann Whitney per mostres independents entre les persones que teixien soles i les persones que a més a més de teixir soles també ho feien en grup amb els ítems de benestar personal, estat d'ànim i sentir-se feliç, relaxació i disminució de l'estrès, entreteniment, percepció del pas del temps i a desconnectar dels problemes, preguntats al qüestionari.

En relació als objectius vinculats amb la finalitat i la volició; primerament, per detallar qui eren els altres per als que teixien, també es va calcular el percentatge de cada una de les opcions que oferia el qüestionari.

Segonament, i amb la l'objectiu de conèixer quins aspectes volicionals eren més significatius en funció de la finalitat a qui dirigien les peces que teixien, si per a un mateix o per a un altre, es van realitzar les proves estadístiques exposades a continuació.

Una prova de correlació bivariada de Spearman entre les variables freqüència de teixir per a un i freqüència de teixir per a una altra persona, i les variables de

benestar, relaxació, em sento feliç, distreure'm, el temps passa ràpid i desconnectar dels problemes.

Una prova de Wilcoxon Signed Ranks U per a mostres relacionades, per comprovar quins ítems del qüestionari eren més significatius quan es teixia per a un mateix i quins quan es teixia per a altres persones.

Totes les proves estadístiques es van portar a terme mitjançant un software de suport, SPSS (IBM SPSS Statistics - Versió 23).

5.3. FASE II

Respecte a aprofundir sobre els motius que tenen les persones que teixeixen freqüentment i conèixer els motius que els porten a teixir varis projectes alhora es van analitzar qualitativament les següents preguntes obertes del qüestionari: *Si tejes por otros motivos no especificados en la pregunta anterior, ¿podrías concretarlos aquí?; i, ¿Trabajas en varios proyectos/piezas a la vez? ¿Por qué?*

En relació a l'objectiu de comprendre els motius i les conseqüències de teixir per a altres persones, es va analitzar qualitativament la pregunta oberta del qüestionari en que es demanava quina importància tenien per a ells les persones o projectes per als que teixien.

Es va utilitzar una aproximació inductiva, seguint l'enfocament proposat per Taylor i Bogdan (1987) on es contempla un anàlisi progressiu en tres moments: descobriment, codificació i relativització.

En la fase de descobriment, es van llegir les dades repetidament i minuciosament per buscar temes emergents. Aquesta lectura en profunditat i

minuciosa va ser portada a terme per dues investigadores de manera individual. Posteriorment, es van posar en comú els temes emergents i es va arribar a un consens alhora de definir els codis i les categories, treballades a la fase de codificació que s'exposa a continuació.

En la fase de codificació, es va utilitzar una codificació oberta (Strauss i Corbin, 2002) on es van identificar conceptes juntament amb les seves propietats i dimensions, realitzant un anàlisi minuciós de les dades qualitatives. Es van desenvolupar les categories de codificació mitjançant la identificació de connectors semàntics, es van codificar les dades obtingudes i es van separar per categories.

Finalment, abans d'entrar en la fase de relativització de les dades, es van discutir les categories seleccionades per les dues investigadores que van fer l'anàlisi, la classificació dels codis dins de cada categoria i la relació entre elles i amb els temes emergents amb un investigador extern expert en la matèria i en anàlisi qualitativa.

En la fase de relativització de les dades es van interpretar les dades tenint en compte el context en el qual van ser recollides.

6. RESULTATS

Van respondre el qüestionari un total de 644 persones. Es van excloure 40 participants, 33 dels quals havien contestat varies vegades el qüestionari, 5 havien respost erròniament o amb respostes incompletes i 2 feien alguna labor no relacionada amb el teixir. El 98% dels/les participants eren dones i el 2% homes, amb una mitjana d'edat de 44 anys (franja d'edats 18-76 anys).

Els/les participants realitzaven majoritàriament ganxet (85%) i mitja (66%). Un 37% teixien des de que eren nens/es i un 32% feien entre 1 i 5 anys que teixien. En relació al numero d'hores setmanals que invertien en teixir hi havia més variabilitat. A la Taula 5, es presenta un resum de les tècniques de teixir, els anys que portaven teixint i les hores setmanals invertides de la mostra participant.

Taula 5

Característiques relacionades amb l'activitat de teixir de la mostra participant.

Variables	Participants n
Tècnica	
Ganxet	85%
Mitja o punt	66%
Teler	8%
Altres	5%
Temps teixint	
Menys de 1 any	5%
Entre 1 i 5 anys	32%
Entre 5 anys i més a 10 anys	12%
Més de 10 anys	14%
Des de nen/a	37%
Hores teixint/setmana	
Menys d'una hora	2%
Entre 1 i 3 hores	14%
Entre 3'5 i 5 hores	22%

Els resultats de l'anàlisi del qüestionari s'han organitzat en diferents apartats, relacionats amb els objectius plantejat inicialment en aquest estudi, els apartats són l'activitat de teixir, teixir per a un mateix o per a altres i teixir en grup. En cada un dels apartats, primerament es presentaran els resultats derivats de l'anàlisi quantitativa i seguidament les dades obtingudes de l'anàlisi qualitativa.

6.1. L'ACTIVITAT DE TEIXIR

En aquest apartat es mostraran els resultats corresponents als objectius d'aprofundir sobre els motius que tenen les persones que teixeixen freqüentment. També es relacionaran les preferències sobre el procés de teixir o al resultat obtingut amb el temps que fa que una persona teixeix. I finalment, es coneixeran els motius que porten a les persones que teixeixen freqüentment a teixir varis projectes alhora.

Els resultats obtinguts en relació a l'objectiu d'aprofundir sobre **els motius** que tenen les persones que teixeixen freqüentment, del llistat de 12 motius que se'ls va proporcionar, extrets tant de diferents estudis (Corkhill, 2014; Riley, 2013; Collier, 2011) com dels motius estrets del primer estudi d'aquesta tesi, el crear coses i el perquè aporta benestar personal van resultar ser els motius principals, en contra posició a teixir des de la infantesa que va ser el motiu menys rellevant. A la Taula 6 es presenten els motius demanats al qüestionari online, ordenats per ordre de més a menys rellevància.

Taula 6
Motius per teixir

Motiu	Mitjana
Agrada crear coses	6.07
Aporta benestar personal	6.05
Agraden les activitats manuals/labors	5.96
Relaxa i disminueix l'estrès	5.94
Perquè el temps passa ràpid	5.90
Millora l'estat d'ànim i fa sentir feliç	5.89
Distreure's, entreteniment	5.57
Permet superar reptes	5.50
Desconnectar dels problemes	5.47
Sentiment de capacitat (sento que ho puc	5.24

En les preguntes obertes del qüestionari, els/les participants van exposar altres motius de caire social, personal i derivats de l'activitat artesanal (Figura 11).

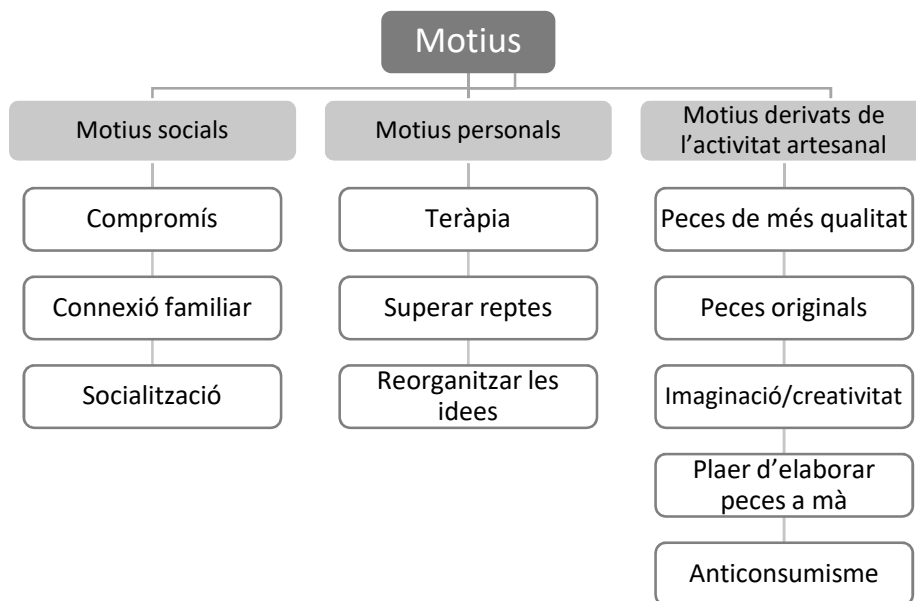

Figura 11. Motius per teixir.

Els motius de caire social que van exposar els/les participants tenien naturaleses molt diferents, en alguns casos manifestaven que a vegades també teixien per compromís, relacionant-t'ho amb encàrrecs que els hi feien alguns amics. En d'altres casos van exposar que teixien perquè és una manera de sentir-se units als seus avantpassats i, en ocasions, teixir els recordava i els apropava a la seva mare o a la seva iaia, en alguns casos morta, el que feia que augmentes el valor sentimental de l'activitat. I finalment, un aspecte que manifestaven reiteradament és que teixir els proporcionava un mitjà de socialització per conèixer gent amb els mateixos interessos, passar bones estones junts, i establir complicitats i noves amistats.

En relació als motius de caire personal, alguns/es participants van manifestar que teixien com a teràpia, en aquest sentit a alguns/es els havia ajudat a superar moments difícils, com depressions o situacions d'estrès. Altres persones van

manifestar que els hi anava bé pels tremolors de les mans i per exercitar la memòria. I finalment dues persones amb patologies específiques, concretament, Parkinson i esclerosis múltiple van manifestar que teixir els hi anava bé, tot i que no van especificar en quin sentit.

D'altra banda, quan el teixir és per superar un repte, aquest pot tenir dues mirades, el repte que suposa la peça en si o bé el repte que suposa el fet de teixir una cosa per a una altra persona, aspecte en el que aprofundirem en el següent apartat. Algunes persones, van comentar que un dels motius pels que teixien és perquè els/les ajudava a organitzar els seus pensaments i els hi permetia veure les coses amb més claredat.

I finalment, els/les participants també van exposar una sèrie de motius vinculats directament amb l'activitat de teixir, tant amb el què suposa l'activitat com amb el producte obtingut. En relació a aquest últim, els/les participants van manifestar que teixien perquè podien obtenir productes de més qualitat que els que podien comprar ja fabricats, alguns/es d'ells/es ho relacionaven també amb el fet d'evitar així ser tan consumistes. El crear peces úniques, originals i el plaer de fer-les amb les seves mans era un dels altres motius per teixir, això els permetia deixar volar la imaginació i ser creatius.

En relació a l'objectiu de relacionar les preferències sobre el procés de teixir o el resultat obtingut, amb el temps que feia que una persona teixia, cal tenir present que un 68% (n=409) dels/les participants van manifestar gaudir tant del procés com del resultat, i només un 32% de la mostra es van posicionar en un costat o en un altre, sent un 29% (n=174) i un 3%(n=21) del resultat. En relació a la comparació d'aquests dos últims grups amb el temps que fa que teixien, es va

confirmar que hi havia diferències significatives ($p=.024$), determinant que les persones que feia més anys que teixien coincidien amb les que gaudien més del procés.

En relació a l'objectiu de conèixer els motius que porten a les persones que teixeixen freqüentment a teixir varis projectes alhora, un 76% ($n=540$) van manifestar treballar en més d'un projecte al mateix temps, els motius que exposaven en relació a aquest fet responien a raons emocionals, a les característiques del projecte, a aspectes espacio-temporals i al fet de mantenir la motivació per teixir (Figura 12). D'altra banda, el 24% que van manifestar treballar en un únic projecte fins la seva finalització, al·legaven motius vinculats amb el fet de voler acabar la peça ràpidament i incrementar la concentració.

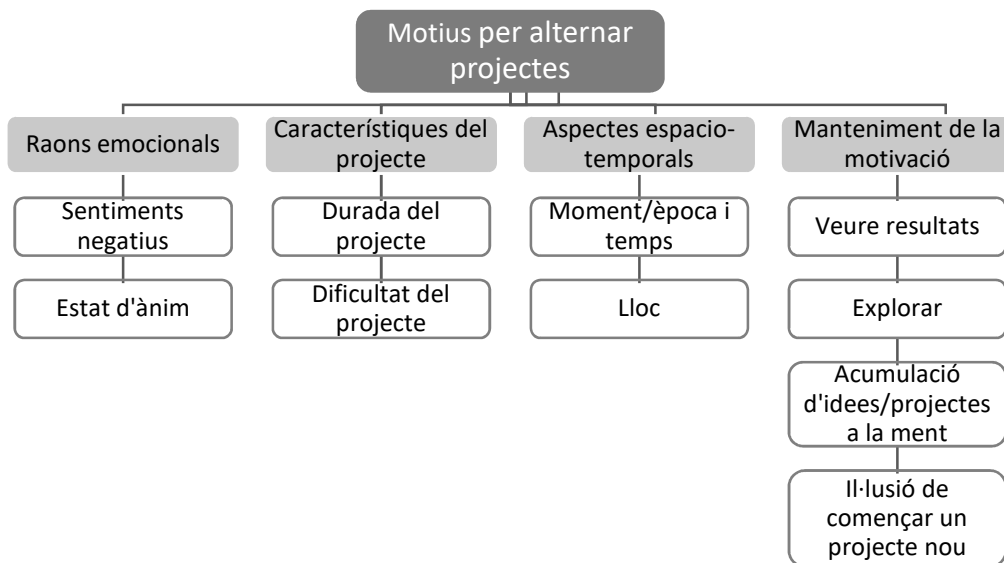

Figura 12. Motius per alternar projectes.

La raons emocionals que els empenyien a fer varis projectes alhora estaven relacionades amb el fet d'evitar sentiments negatius com l'avorriment que suposa la monotonia de fer un punt repetitiu, o treballar amb el mateix color durant un

temps o bé fer durant molt temps la mateixa peça, sobretot quan eres projectes llargs com jerseis i mantes o bé si eren projectes complicats ja que necessitaven alternar-los amb d'altres de fàcils per no cansar-se del projecte principal. No obstant això, altres participants van manifestar que eren els projectes fàcils els que els avorrien. D'altra banda, les dificultats trobades durant el procés, en algunes ocasions els/les bloquejava generant-los frustració i atabalament davant la peça, canviar de projecte els ajudava a trencar el bloqueig per més endavant tornar a agafar la peça i acabar-la.

Algunes persones van manifestar que tenien varis projectes començats perquè depenent de l'estat d'ànim en feien un o en feien un altre. Sobretot ho relacionaven amb el grau de dificultat del projecte i el cansament de la persona, a més cansament, projecte més fàcil sobretot perquè no calia estar tant concentrat. També manifestaven que l'estat d'ànim els condicionava la motivació i la inspiració.

Les característiques del projecte i els aspectes espacio-temporal, eren dels aspectes que més condicionaven el fet que els/les participants anessin canviant de projecte, tant pel grau de dificultat que aquest pogués tenir, per la seva durada, el moment del dia, l'època de l'any, el temps disponible per teixir, com pel lloc on teixien. La majoria de participants combinaven projectes fàcils amb projectes més difícils, projectes ràpids amb projectes llargs i projectes petits amb projectes grans. A continuació, a la Taula 7, s'exposen les característiques que els/les participants atribueixen a un projecte fàcil i a un projecte difícil, relacionat també amb la seva durada en el temps.

Taula 7
Projectes difícils versus projectes fàcils.

Projectes difícils	Projectes fàcils
S'allarguen més en el temps.	Són més amens, més
Generen més avorriment i cansament.	No cal pensa
Requereixen més atenció i concentració.	Es poden fer combinats amb
Ajuden a desconnectar dels problemes.	(mirar la TV, cuidar €
Es fan quan hom no està cansat.	Es poden fer estan amb
Es fan quan es pot teixir durant una bona	Es fan quan s'està

I finalment, canviaven de projecte per mantenir la motivació, sobretot davant d'un projecte llarg, necessitaven canviar per veure resultats, necessitaven explorar coses noves, noves tècniques, nous patrons, nous materials i això els hi generava il·lusió per començar un nou projecte. Els/les participants manifestaven que tenien una acumulació d'idees per fer peces teixides, i aquest fet generava que haguessin de començar un projecte quan encara no havien acabat el que estaven fent, ara bé, tots els/les participants van manifestar que els finalitzaven tots.

Els/les participants que van manifestar que només treballaven en un únic projecte van exposar que ho feien perquè, per un costat volien acabar la peça el més ràpidament possible i evitar l'estrès que els hi produïa veure coses sense acabar, i per l'altre, al·legaven que d'aquesta manera estaven concentrats en un únic projecte i evitaven la dispersió de l'atenció, sobretot si eren principiants.

6.2. TEIXIR EN GRUP VERSUS TEIXIR SOL.

En relació a l'objectiu de conèixer quins aspectes de teixir en grup repercuteixen significativament sobre les persones, primerament cal tenir present que un 42% dels participants, a part de teixir sols a casa també teixien en grup. Aquests/es

participants que també teixien en grup, van puntuar en la pregunta del qüestionari que feia referència a tenir més interès per teixir en grup que sols/es, una mitjana 4.52 (DE = 1.62).

De les persones que teixien en grup se'ls va proporcionar un llistat d'11 aspectes relacionats amb teixir sota aquesta modalitat, extrets de l'anàlisi qualitatiu del primer estudi d'aquesta tesi, dels quals el fet que el grup aporti idees (\bar{x} =6.39) va ser un dels aspecte més valorats de teixir en grup, seguit del fet que teixir en grup aporta benestar (\bar{x} = 6.27) i de que teixir en grup permet aprendre i rebre ajuda (\bar{x} = 6.26) i alhora poder ajudar a altres (\bar{x} =6.12). El aspectes que van obtenir mitjanes més baixes van ser els relacionats amb no relaxar-se tant quan es teixeix en grup (\bar{x} =2.77) i la preocupació sobre el que el grup pot pensar del projecte que hom fa (\bar{x} = 1.71). A la Taula 8 es poden veure les mitjanes i les desviacions estàndards dels diferents aspectes que en el marc d'aquest estudi s'han relacionat amb el fet de teixir en grup.

Taula 8
Mitjanes i desviació estàndard (DE) del aspectes relacionats a teixir en grup
(n=254).

Aspectes de teixir en grup	Mitjana
Idees per projectes	6.39
Benestar personal	6.27
Aprenc i m'ajuden	6.26
Ajudo a altres	6.12
Sortir de casa/ activar-se	5.73
Menys feina	5.09
Menys concentració	5.04
Projectes més fàcils	4.60
M'agrada més teixir en grup	4.52

En la comparació entre el grup de persones que només teixien soles i el grup de persones que també teixien en grup, es van trobar diferències estadísticament

significatives en tots els aspectes analitzats, excepte en distreure's o entretenir-se (Taula 9).

Taula 9

Comparacions de les mitjanes (desviació estàndard) de les diferents conseqüències de teixir en relació a teixir sol/a o teixir sol/a i en grup.

Aspectes	Teixir sol n=350 M(DE)	Teixir sol i en g n=254 M(DE)
Benestar personal	5.79 (1.87)	6.39 (1.27)
Estat d'ànim i felicitat	5.67 (1.88)	6.19 (1.34)
Relaxació	5.76 (1.92)	6.18 (1.45)
Distreure's	5.51 (2.03)	5.65 (1.76)
Des càrrec del temps	5.70 (1.91)	6.17 (1.40)

6.3. TEIXIR PER UN MATEIX VERSUS TEIXIR PER ALGÚ ALTRE.

En aquest apartat s'exposaran els resultats obtinguts respecte als objectius de detallar qui eren "els altres", comprendre els motius i les conseqüències de teixir per a altres persones i conèixer quins aspectes volitius són més significatius en funció de la finalitat per a la que es teixeix (per a un mateix o per a una altra persona).

Com es pot comprovar a la Taula 10, les persones que van respondre a l'estudi teixien de manera més freqüent per a altres persones i després per a ells mateixos. Tot i que alguns participants van exposar que algunes vegades teixeixen sense saber per a qui estan teixint, aquest fet va obtenir la mitjana més baixa (\bar{x} = 3.10).

Taula 10

Mitjanes (desviació estàndard) de la freqüència de teixir per a altres, per a un mateix i per a ningú en concret.

	Mitjana (desviació estàndard)
Freqüència per a altres	5.10 (1.79)
Freqüència per a mi	4.01 (1.93)
Freqüència per a ningú	0.10 (0.50)

En relació a detallar per a qui teixien els/les participants a l'estudi quan no teixien per a ells mateixos, podem comprovar a la Taula 11 que majoritàriament teixeixen per a un familiar proper i segonament per a amics, pel contrari la participació en projectes solidaris i d'*Urban Knitting* va ser minoritària.

Taula 11

Percentatges que qui són els altres.

Altres	%
Familiar proper	60%
Amic	24%
Comprador (vendre)	8%
Projecte solidari	6%
<i>Urban Knitting</i>	2%

En relació a l'objectiu de comprendre els motius i les conseqüències de teixir per altres persones, els/les participants que van contestar el qüestionari van exposar no només una sèrie de motius i conseqüències de teixir per als altres, sinó també unes característiques que propiciaven a teixir per a un altre o no (veure Figura 13).

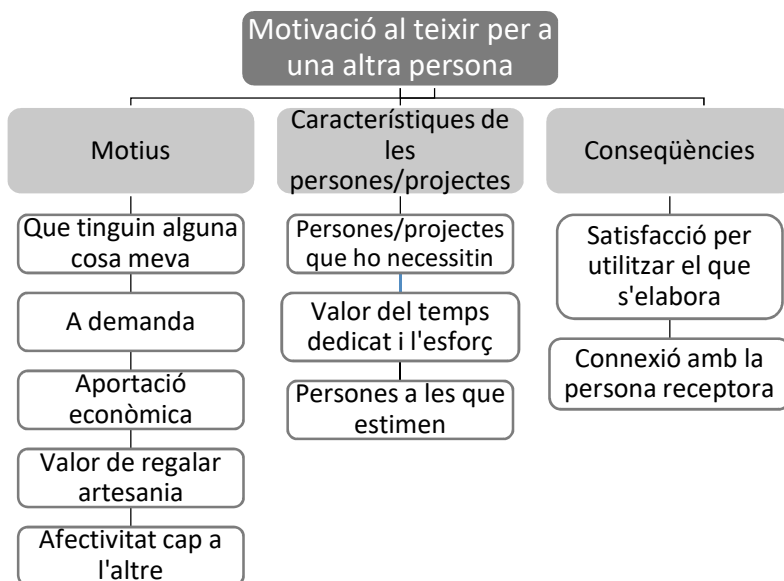

Figura 13. *Motivació al teixir per a una altra persona.*

Els motius pels que teixeixen per a altres persones passa per l'afectivitat que senten per ells, independentment dels vincles familiars que poden tenir-hi. El fet de regalar-los artesanía és un aspecte que té a veure amb el valor que ells mateixos donen al fet de crear una peça a mà, única i personal on hi han posat part de la seva essència i, per tant, volen que la persona estimada tingui una peça feta per a ells artesanalment. Per un costat com a demostració d'estimació i per l'altre perquè el/la recordin un cop la persona teixidora ja no hi sigui.

Els altres motius estan vinculats amb demandes externes i aspectes econòmics. Cal esmentar que alguns/es dels/les participants es dedicaven professionalment a teixir, per tant, obtenien uns rendiments per les demandes que els hi feien, no obstant això, alguns/es teixidors/es no-professionals també venien algunes de les seves peces contribuint d'aquesta manera a l'economia familiar o senzillament els hi permetia tenir uns ingressos extres, que en alguns casos servien per cobrir els costos de la seva afició. Tot i que quan teixien per

demanda externa solien rebre algun tipus de remuneració, no sempre era així, en algunes ocasions teixien per demanda com a favor personal.

Les característiques de les persones o projectes per als que teixeixen estan molt relacionades amb els motius de perquè teixeixen per a ells, un bon exemple d'això és que la persona destinatària de la peça, havia de ser una persona que valores el temps de dedicació i l'esforç invertit, és a dir, que valores l'artesanía. I per aquest mateix motiu, la gran majoria de participants a l'estudi només teixien per a persones a les que estimaven i eren important per ells o que ho necessitessin, i per tant, valia la pena invertir-hi temps i esforç.

I finalment, alguns/es participants van aportar algunes dades que s'han classificat com a conseqüències que l'activitat de teixir per a altres pot tenir sobre un mateix. Teixir per a altres els va aportar satisfacció en la mesura que percebien i veien que la seva peça era útil i es feia servir. Algunes persones van manifestar que mentre teixien se sentien connectada a la persona a la que donarien la seva peça.

En relació a l'objectiu de conèixer quins aspectes volitius eren més significatius en funció de la finalitat per a la que es teixeix (per un mateix o per algú altre), es pot afirmar, per un costat, que teixir de manera més freqüent per a altres es correlacionava significativament amb *el teixir ajuda a desconnectar dels problemes* i *el temps passa molt ràpid mentre teixeixo*. En sentit contrari, teixir de manera més freqüent per a un mateix es correlacionava significativament amb el fet que *teixir millora l'estat d'ànim i em sento feliç* (Veure Taula 12).

Taula 12

Correlació (r) de les puntuacions per a cada indicador volitiu en cada condició: teixir per un mateix, teixir per altres.(n=604)

	B	AF	R	D
Freqüència per altres	.043	.034	.051	.031
Freqüència per un	.028	.090*	.051	.058

Nota: * $p < .05$; ** $p < .01$; B=Aprorta benestar; AF=millora estat d'ànim i la felicitat; R=Relax

L'anàlisi de les dades va posar de manifest que alguns aspectes volicional eren més significatius quan es teixeix per a un mateix i d'altres quan es teixeix per a algú altre. En relació a **teixir per a altres** persones s'ha evidenciat que l'activitat era més significativa i important per a ells ($\bar{x}=5.82$; $DE=1.83$), en conseqüència els preocupava el resultat final ($\bar{x}=5.97$; $DE=1.76$), i per tant hi posaven més esforç ($\bar{x}=6.06$; $DE=1.73$) i corregien els errors que anaven cometent ($\bar{x}=5.85$; $DE=1.79$). També tenien clar que intentarien acabar la peça que s'havien proposat ($\bar{x}=5.91$; $DE=1.76$), i també gaudien més teixint ($\bar{x}=6.09$; $DE=1.8$) (Veure Taula 13 i Figura 14).

En relació a teixir per a un mateix, els aspectes que van sortir significatius estaven vinculats amb el provar coses noves ($\bar{x}=4.86$; $DE=2.26$), buscar desafiaments ($\bar{x}=4.51$; $DE=2.25$) i amb el sentit d'autoeficàcia ($\bar{x}=5.10$; $DE=1.89$). Al teixir per a un mateix tenien més clar quina peça volien fer ($\bar{x}=4.92$; $DE=2.22$), intentaven resoldre els problemes que anaven sorgint ($\bar{x}=5.57$; $DE=1.86$) i es sentien més orgullosos dels resultats obtinguts ($\bar{x}=5.29$; $DE=1.87$).

Taula 13

Comparacions de les mitjanes (desviacions estàndards) dels diferents indicadors volicionals plantejats en el qüestionari entre teixir per un mateix o teixir per a altres.

Indicadors volitius	Teixir per altres	Teixir per un mat
Intenta coses noves (CN)	4.46 (2.19)	4.86 (2.26)
Busca reptes (BR)	4.12 (2.19)	4.51 (2.25)
Objectius clars (OC)	5.51 (1.92)	4.92 (2.22)
Orgull del resultat (OR)	5.46 (1.76)	5.29 (1.87)
Sentit d'autoeficàcia (SA)	5.20 (1.80)	5.10 (1.89)
Gaudir teixint (GT)	6.09 (1.72)	6.00 (1.80)
Activitat significativa (AS)	5.82 (1.83)	5.66 (1.88)
Major esforç (ME)	6.06 (1.73)	5.77 (1.83)
Preocupació pel resultat (PR)	5.97 (1.76)	5.62 (1.89)
Resolució del problema (RP)	5.71 (1.70)	5.57 (1.86)

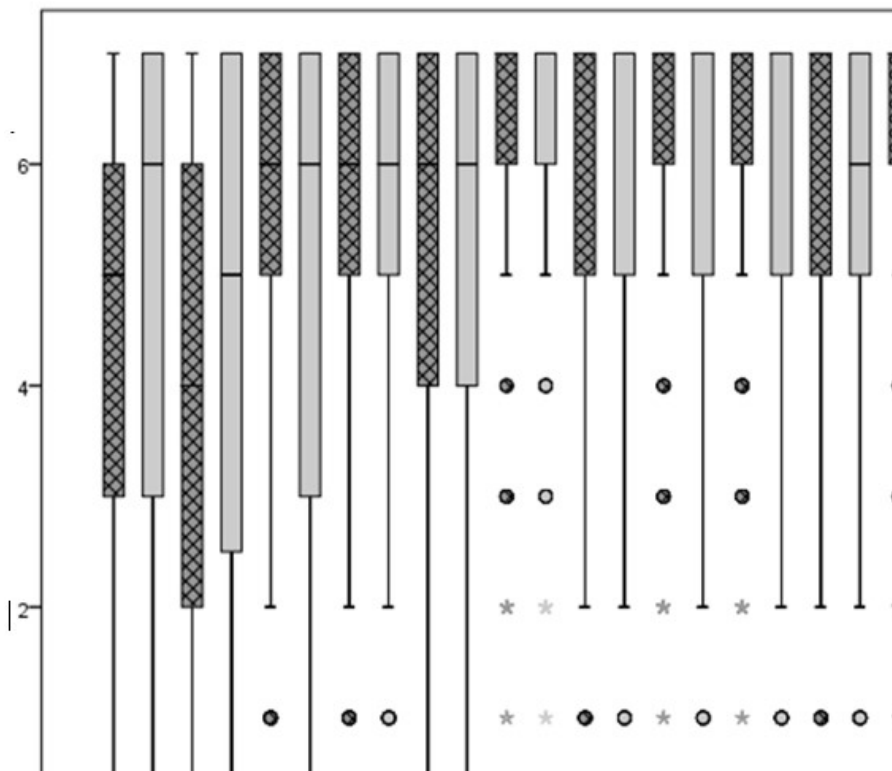

Figura 14. Diagrama de caixes comparant la condició de teixir per un amb la condició de teixir per un altre.

Nota: *=Casos extrems; o=Casos atípics; CN= intenta coses noves; BR=busca reptes; OC=objectius clars; OR= orgull del resultat; SA=sentit d'autoeficàcia; GT=gaudir teixint; AS=activitat significativa; ME=més esforç; PR=Preocupació pel resultat; RP=resolució de problemes; CE=correcció d'errors; InA=Intenció d'acabar.

7. DISCUSSIÓ

Aquest estudi pretenia donar resposta a diferents objectius relacionats amb la repercussió que té sobre la volició, l'activitat de teixir, la finalitat de les peces confeccionades i el teixir en grup, amb persones que utilitzen Internet per portar a terme diferents tasques vinculades amb l'activitat de teixir. En relació a l'activitat de teixir, primer, es volia aprofundir sobre els motius que tenen les persones que teixeixen freqüentment, per participar en aquesta activitat; segon, també pretenia relacionar les preferències sobre el procés de teixir o el resultat obtingut, amb el temps que fa que una persona teixeix; i tercer, conèixer els motius que porten a les persones que teixeixen freqüentment a teixir varis projectes alhora. En relació al teixir en grup es volia conèixer quins aspectes de teixir en grup repercuteixen significativament sobre les persones. I per últim, en relació a la finalitat per a la que es teixeix, es pretenia aprofundir en detallar qui eren "els altres", comprendre els motius i les conseqüències de teixir per a altres persones i conèixer quins aspectes volitius eren més significatius en funció de la finalitat per a la que es teixeix (per a un mateix o per a algú altre).

En relació a l'objectiu d'aprofundir sobre els motius que tenen les persones que teixeixen freqüentment, al igual que Collier (2011) ja va exposar, aquest estudi ha posat de manifest que els motius per teixir són multifactorials i de diferents naturalesa; la gran majoria d'ells estan vinculats amb el benestar que aporta i les possibilitats que ofereix la pròpia activitat.

El benestar personal està relacionat amb els sentiments i percepcions que experimenten quan teixeixen: la relaxació, la disminució de l'estrès, la millora de l'estat d'ànim, la felicitat i el distraure's; en aquesta línia, altres autors també

atribueixen el benestar, entenent-lo com un benefici psicològic, com un dels motius principals per involucrar-se en l'activitat de teixir (Collier i Claire, 2011; Corkhill et al., 2014; Kenning, 2015; Riley et al., 2013; Stannard i Sanders, 2015). Collier (2011) va exposar que les dones que creaven mitjançant les fibres tèxtil milloraven més el seu estat d'ànim que les que no, no obstant això, no focalitza la seva atenció únicament amb les dones que teixeixen sinó amb una mostra més amplia d'artistes tèxtils.

D'altra banda, el fet de crear una peça única, original, personalitzada i de qualitat amb les pròpies mans són característiques que aporta l'activitat i que els/les participants de l'estudi van manifestar com a motius per teixir. Riley (2013), també identifica el fet de produir com un dels motius per teixir, i Stannard (2015) corrobora que per les teixidores joves, d'entre 18 i 30 anys, el fet de crear peces úniques és un motiu de pes.

Pel què fa a l'objectiu de relacionar les preferències sobre el procés de teixir o el resultat obtingut, amb el temps que fa que una persona teixeix. Tot i que els resultats obtinguts mostren que el temps influencia en el fet que hom gaudeixi més del procés que del resultat, aquest s'han de tractar amb cura perquè hi ha una desproporció entre les persones que van manifestar que gaudien més del procés (n=174) i les que gaudien més amb el resultat final (n=21). No obstant això, sembla que el dominar la tècnica juntament amb l'entrenament de les habilitats necessàries per teixir, condueix a una sensació de fluir en el procés de teixir. Aquesta sensació de fluir va ser definida per Csikszentmihalyi (2012) com aquell "estat en el que les persones estan tant involucrades en l'activitat que sembla que no hi ha res més que els importi". (Csikszentmihalyi, 2012, p. 16)

En relació a conèixer els motius que porten a les persones que teixeixen freqüentment, a teixir varis projectes alhora; davant l'absència d'estudis que hagin investigat sobre el fet de teixir varis projectes simultàniament, aquest estudi ha evidenciat que treballar en varis projectes alhora és un fet habitual en els/les teixidors/es. Aquest fet respon a diferents aspectes, alguns d'ells vinculats amb la pròpia persona i d'altres amb l'entorn.

Aquest estudi ha posat de manifest la rellevància que té anar canviant de projecte per mantenir la motivació per teixir. Des d'aquest punt de vista, els/les participants van manifestar combinar projectes fàcils amb difícils, projectes llargs amb curts i projectes voluminosos amb projectes petits, els quals anaven intercalant en funció del seu estat d'ànim, del propi cansament físic i/o psíquic, del temps que tenien per teixir, del lloc on teixien o de la possibilitat de combinar activitats. Riley (2013), en aquest sentit, però sense entrar en les característiques de l'activitat, ni especificar si les persones treballen en més d'un projecte alhora, va exposar que teixir permet produir mentre es realitzen altres activitat passives com per exemple mirar la televisió, aspecte que algun/a dels/les participants a l'estudi també va manifestar, afegint que també els/les permetia tenir cura dels fills; és el que Stannard (2015) etiqueta com a multitasca relacionada amb l'activitat de teixir i reafirma la importància de fer peces petites per poder-les portar als grups de teixir, no obstant això no especifica si aquest projecte es realitza simultàniament amb un projecte més gran.

Referent a l'objectiu de conèixer quins aspectes de teixir en grup repercuteixen significativament sobre les persones, s'ha evidenciat que teixir en grup és un valor afegit a l'activitat de teixir, ja que les persones que a més a més de teixir

soles també ho fan amb grup, experimenten més benestar, tal i com també han confirmat altres autors (Corkhill et al., 2014; Riley, 2008; Riley et al., 2013; Stannard i Sanders, 2015); impacta sobre el seu estat d'ànim, els/les relaxa, el temps els hi passa més ràpid i desconnecten més del problemes. Aquest resultat està en la línia que planteja Riley (2013) quan exposa que teixir en grup ajuda a distreure's dels pensament negatius i afegeix que també impacta sobre la felicitat percebuda.

No obstant això, teixir en grup dificulta la concentració però proporciona un espai de socialització i d'aprenentatge compartit. Diferents autors (Corkhill et al., 2014; Riley et al., 2013) també han posat de manifest la importància dels grups de teixir en relació a la socialització i l'aprenentatge, tant a nivell de grups virtuals com presencials, de fet com evidencia Orton-Johnson (2014), la web 2.0 facilita altres espais grupals d'intercanvi i d'aprenentatge, aquest intercanvi tant es dona en el compartir el procés de teixir com el resultat obtingut (Mayne, 2016), fet que segons la mateixa autora contribueixen al benestar personal i social. No obstant això caldria aprofundir en les diferències a nivell volicional en relació a teixir en un grup presencial o format part d'un grup virtual.

En relació als objectius de comprendre els motius i les conseqüències de teixir per a altres persones i conèixer quins aspectes volitius són més significatius en funció de la finalitat per a la que es teixeix (per a un mateix o per a algú altre). Aquest estudi posa de rellevància que teixir per a altres és més significatiu, i en aquest sentit conflueixen els tres aspectes que integren el subsistema de la volició; per un costat, senten que l'activitat és important perquè la fan per a persones a les que estimen; per l'altre costat, gaudeixen fent l'activitat perquè

forma part dels seus interessos; i a més, senten que la poden fer, perquè dominen la tècnica. Tota aquesta suma del valor que té l'activitat per qui la practica, que forma part dels seus interessos i que tenen l'habilitat suficient per portar-la a terme, porta a pensar que quan un teixeix per a una altra persona està més motivat, presenta una volició més elevada.

No obstant això, aquest estudi, posa de manifest que quan es teixeix per a altres persones només es fa per a aquells a qui estimen, que ho necessiten (com un acte d'altruisme) o que saben valorar el seu esforç. En aquest sentit, Corkhill (2014) també va afirmar que fer una peça teixida implica dedicació i esforç, i per tant, no es teixeix per a qualsevol. Burt i Atkinson (2012) va més enllà i relaciona el fet d'oferir de manera altruista allò que un ha creat amb les mans i l'esforç amb el benestar personal.

Entre els destinataris de les peces teixides, en primer terme s'hi troba la família i en segon terme els amics, amb això es respon l'objectiu plantejat inicialment en aquest estudi que pretenia aprofundir en detallar qui eren "els altres".

El fet que l'activitat sigui més significativa quan teixeixen per a altres persones, propicia que hi hagi una sèrie d'aspectes volitius més elevats, alguns d'ells relacionats amb el resultat final i, altres amb el compromís envers l'altra persona.

En relació al resultat final, es pot veure que la persona posa en marxa una seguit d'aspectes volicionals relacionats amb la seva competència, entenen que al ser teixidors/es experimentats/des ja han passat per l'etapa exploratòria del continu volitiu, i el què prima és la competència perquè per ells la qualitat del resultat és

important. Per tant, en aquest sentit es pot veure que la persona està més involucrada en l'activitat i corregeix els errors, en definitiva, s'esforça més per obtenir un resultat de qualitat.

Alguns autors (Collier i Claire, 2011; Stannard i Sanders, 2015) exposen la importància de la qualitat del producte obtingut, per la motivació i la satisfacció, però no relacionen la preocupació que es genera pel resultat final quan s'elabora una peça per a una persona estimada o important. Aquest estudi ha evidenciat que les persones estan més preocupades pel resultat final quan teixeixen per a altres, aquest fet, genera una major dedicació, un major esforç, corregint errors en la seva realització i per tant hom es centra més en el què està fent, fet que li permet una major desconexió dels problemes, percebent que el temps passa més ràpid.

D'altra banda, quan un teixeix per a un/a mateix/a és quan aprofita per provar coses noves, per assumir desafiaments perquè no els preocupa tan el resultat, però és cert que un cop han après una cosa nova o han assolit un repte, se senten orgullosos i el seu sentit d'autoeficàcia augmenta. En aquest sentit, es podria situar a la persona en una etapa de competència del continu volicional, no obstant això, com va recalcar Kielhofner (1995, 2011), alguns dels elements o ítems volitius es superposen o s'entrecreuen, i en aquest sentit, el fet d'assolir reptes, és l'ítem més complex de l'última etapa del continu volitiu, l'etapa d'assoliment.

Quan teixeixen per a un/a mateix/a, el fet de no tenir la pressió d'haver d'acabar la peça, ni de la qualitat del resultat final fa que el teixir per un mateix estigui més correlacionat amb la millora de l'estat d'ànim i la felicitat. En aquest sentit,

Kenning (2015) exposa que tant la felicitat com la satisfacció estan relacionades amb el benestar, i aquest és més gran quan la motivació per fer l'activitat és intrínseca, en conseqüència, té certa lògica que, en el marc d'aquest estudi, la felicitat es relacioni amb el fet de teixir amb més freqüència per a un mateix ja que, podríem dir, que és el màxim exponent de la motivació intrínseca, ja que teixir per a altres, en algunes ocasions és per demanda, i per tant, teixir per als altres no sempre respon a una motivació intrínseca.

En el seu conjunt, els resultats d'aquest estudi indiquen que la finalitat per a la que es teixeix té un impacte sobre els aspectes volitius, sent uns més elevats quan es teixeix per a un mateix i d'altres quan es teixeix per a una altra persona. D'altra banda, el teixir sol i en grup és un valor afegit pel benestar personal i la millora de l'estat d'ànim. Aquest estudi posa de manifest la importància de treballar en diferents projectes simultàniament per mantenir la motivació i per adaptar el projecte a les necessitats de cada moment. I finalment, tot i que s'ha evidenciat que a més temps teixint més es gaudeix del procés, caldrien investigacions futures per aprofundir en aquest aspecte i valorar el seu impacte en la volició.

Aquest estudi presenta algunes limitacions que calen ser considerades. Primerament, cal tenir present que el fet d'haver optat per realitzar un qüestionari online, dona un biaix en la mostra en el sentit que l'edat de la mostra era bastant jove (mitjana de 44 anys), i només s'ha recollit l'opinió dels/les teixidors/es amb accés a Internet i maneig de les noves tecnologies. Per tant, en futurs estudis caldria recollir l'opinió de persones més grans i que no usen les noves tecnologies.

Segonament, en relació al qüestionari dissenyat, en algunes preguntes com per exemple la que fa referència a per a qui teixeixen, les opcions de resposta haurien d'haver estat no excloents, i en tot cas incorporar una escala de preferència, per recalcar qui era més important . Caldria haver demanat els graus de domini de la tècnica més que no pas els anys que fa que teixeixen, ja que com s'ha vist, els anys no són una garantia absoluta de domini de la tècnica.

I finalment, en relació a la pregunta relacionada amb quina part de l'activitat gaudien més, el fet de poder escollir l'opció de *igual*, és a dir, que tant gaudien del procés com del resultat, ha enterbolit les dades. Per tant, en futures recerques caldria, eliminar aquesta opció per poder determinar quines característiques, tant personal com en relació a l'activitat, fan que hom gaudeixi més o menys del procés de teixir.

ESTUDI 3

ESTUDI 3. ESTUDIANTS

Aquest estudi pretenia explorar aspectes vinculats amb l'activitat de teixir i les repercussions sobre la volició en funció de la finalitat per a la que es teixia i de l'ambient social on es realitza. La diferència fonamental entre aquest estudi i els estudis que l'han precedit rau tant en el perfil dels/les participants com en la tipologia de grup, de manera que els/les participants d'aquest estudi no tenia cap experiència en teixir i el seu vincle d'unió com a grup no era a través de l'activitat sinó a través del compartir un grau universitari. No obstant això, per ubicar aquest estudi en el marc de la globalitat d'aquesta tesi, es reprendran els objectius generals de la mateixa i es vincularan amb cada un dels objectius específics que aquest estudi pretenia assolir.

En relació a l'objectiu de descriure els efectes que l'activitat de teixir té sobre les persones, en aquest estudi es va plantejar identificar i comprendre quins efectes podia tenir l'activitat de teixir en persones que no havien teixit mai.

Pel que fa a l'objectiu general d'identificar i comprendre les repercussions de teixir en grup sobre la volició, es volia comprendre els efectes que té teixir dins un grup que no ha estat creat per a aquesta finalitat, sobre la volició de persones que no havien teixit mai.

I finalment, per identificar i comprendre les diferències en la volició en funció de la finalitat per a la que es teixeix (teixir per a un mateix o teixir per a algú altre), en el marc d'aquest estudi es va pretendre comprendre les repercussions que té teixir per a un altra persona sobre la volició de persones que no han teixit mai.

1. MÈTODE

El disseny de l'estudi s'emmarca dins el paradigma qualitatiu, amb el que es pretenia observar a un grup de persones que no havien teixit mai i tampoc havien escollit fer l'activitat espontàniament, en la situació de teixir una peça per a una altra persona.

Per identificar i comprendre quins efectes podia tenir l'activitat de teixir sobre persones que no havien teixit mai es van utilitzar dues estratègies de recollida de dades, per una banda se'ls va preguntar directament sobre què els havia aportat l'activitat de teixir, com s'havien sentit i què havia significat per a ells, les dades es van recollir mitjançant una entrevista semiestructurada, i un diari personal a on els/les participants havien d'anotar les seves reflexions sobre l'activitat.

Per comprendre quines repercussions tenia teixir en un grup sobre la volició d'una persona que no havia teixit mai, es va aprofitar un grup d'estudiants universitaris/es que realitzaven, per primera vegada, un taller de teixir en el marc d'una assignatura del grau de teràpia ocupacional. Per poder assolir aquest objectiu es van plantejar diferents tècniques de recollida de dades, tant per recollir les percepcions dels/les participants, com per registrar les seves actituds i comportament. Per aquesta raó es va realitzar una observació del grup durant les sessions de teixir, i també es va utilitzar una entrevista semiestructurada individual i un diari personal.

I finalment, per comprendre les repercussions que té teixir per a una altra persona sobre la volició de persones que no han teixit mai. Primerament es va realitzar un període d'ensenyament-aprenentatge de la tècnica que va durar tres setmanes, i segonament, els/les participants van teixir un peça per a una altra

persona, també durant un període de tres setmanes. Se'ls va observar al llarg de les sis setmanes, se'ls va demanar que anotessin les seves reflexions sobre com es sentien en el seu diari personal, i al finalitzar l'estudi se'ls va preguntar explícitament sobre com s'havien sentit teixint una peça per algú altre que no fossin ells/es mateixos/es.

2. ASPECTES ÈTICS

Aquest estudi, igual que en els dos anteriors, segueix els estàndards ètics de la declaració de Helsinki (Manzini, 2000). Va obtenir un dictamen favorable pel comitè d'ètica de la Universitat de Vic-Universitat central de Catalunya (expedient 11/2016), i es garanteix que compleix amb la llei espanyola de protecció de dades personals (Ley 15, 1999). Es pot consultar el dictamen a l'annex K.

Es van portar a terme una sèrie d'accions per garantir els aspectes ètics relacionats amb la protecció de les dades dels i les participants, els seus drets (dret a l'autonomia i el dret de participació en l'estudi) i per preservar el seu anonimat. Aquestes accions van consistir en informar, als i a les futurs/es participants, dels drets abans esmentat i de com es garantiria el seu anonimat. Aquesta informació es va lliurar per escrit als/les participants, juntament amb el consentiment informat.

Per evitar generar un conflicte ètic de relació d'autoritat entre la part investigada (estudiants) i la part investigadora (la doctoranda era la professora de l'assignatura), la presentació de l'estudi als/les participants, la recollida dels consentiments informats i la realització de les entrevistes es van portar a terme

per una altra investigadora. La doctoranda i professora de l'assignatura va accedir a la informació recollida un cop avaluada i tancada l'acta de la mateixa.

Per garantir l'ètica metodològica, es van portar a terme diferents accions de triangulació; per un costat, es va contrastar la informació obtinguda de les diferents tècniques de recollida de dades utilitzades en aquest estudi; per l'altre costat, assegurant que aquestes dades provenien de diferents persones.

3. PARTICIPANTS

Es va utilitzar el mateix mostreig que en l'estudi dels/les teixidors/es presencials, és a dir, el mostreig intencional opinàtic (Patton, 2002; Pope i Mays, 2006), però en aquest cas, es va buscar un grup de persones que no haguessin teixit mai i tampoc haguessin escollit l'activitat espontàniament.

Per tant, es va optar per fer l'estudi en un grup d'estudiants del primer curs del grau de teràpia ocupacional de la Universitat de Vic que cursaven l'assignatura de recursos terapèutics, on s'hi realitza un taller de teixir, durant el curs 2016/17. La participació a l'estudi va ser voluntària, i només hi van participar aquells estudiants que van acceptar el consentiment informat i complien amb els requisits d'inclusió.

Es va seleccionar aquest grup, tant perquè complia amb dos criteris que es volien estudiar: no havien teixit mai i no havien escollit espontàniament l'activitat; com per la facilitat d'accés, ja que era difícil trobar un grup que reunís els criteris abans esmentats i que tots els seus membres iniciessin l'activitat des del mateix nivell de domini de la tècnica.

El criteri d'inclusió a l'estudi van ser que els/les participants estiguessin matriculats a l'assignatura de recursos terapèutics del primer semestre del curs 2016/17, del grau de teràpia ocupacional, i acceptessin el consentiment informat. Es van excloure aquells estudiants que ja havien teixit prèviament i aquells que no volguessin participar en la investigació o que no volguessin ser gravats en àudio.

4. TÈCNiques DE RECOLLIDA DE DADES

Amb la finalitat de poder obtenir una visió més profunda dels efectes del teixir sobre la volició, es van utilitzar diferents eines de recollida de dades. Amb les quals es va aconseguir tenir tant la mirada de l'investigador/a com dels/les propis participants.

Per poder recollir dades de diferent naturalesa en relació als objectius plantejats en aquest estudi, es van utilitzar les següent eines: Una entrevista inicial, una entrevista semiestructurada, una observació no-participant mitjançant el qüestionari volicional i un diari personal. A continuació s'exposen quines tècniques de recollida de dades es van utilitzar per assolir cada un dels objectius plantejats en aquest estudi.

Per identificar i comprendre quins efectes podia tenir l'activitat de teixir en persones que no havien teixit mai, es van recollir les dades obtingudes de l'observació no-participant, dels diaris personals i de l'entrevista semiestructurada.

Per comprendre quines repercussions tenia teixir en grup sobre la volició de persones que no han teixit mai, també es van utilitzar les dades obtingudes de

l'observació no-participant, les anotacions que els/les participants feien en el seu diari personal i que tenien a veure amb aspectes de la dinàmica grupal, i les respostes obtingudes a través de l'entrevista semiestructurada.

Per comprendre les repercussions que tenia teixir per a un altra persona sobre la volició de persones que no havien teixit mai, es van utilitzar les dades recollides a través de l'observació no-participant, les anotacions dels diaris personals i les respostes de l'entrevista semiestructurada.

A continuació, s'entrarà a detallar les tècniques de recollida de dades utilitzades en aquest estudi. Algunes d'elles iguals o similars a l'estudi 1 d'aquesta tesi però amb algunes diferències que s'exposaran a continuació.

4.1. ENTREVISTA INICIAL

L'objectiu d'aquesta entrevista inicial va ser recollir dades sociodemogràfiques i conèixer si la persona havia teixit amb anterioritat o no. Es tracta d'una entrevista estructurada (annex L), amb preguntes tancades.

Aquesta entrevista es va implementar la setmana prèvia a l'inici de l'estudi i es va realitzar mitjançant entrevista personal amb cada un dels/les participants que havien acceptat el consentiment informat. L'entrevista la va portar a terme una investigadora que no era la professora de l'assignatura.

4.2. QÜESTIONARI VOLICIONAL

El qüestionari volicional (De las Heras et al., 2003; Kielhofner, 2008), com ja s'ha esmentat en el primer estudi, és una eina observacional que examina la motivació que presenten les persones al realitzar una activitat en el seu context

natural, que en el cas d'aquest estudi és una aula de la Universitat de Vic. Tot i que el qüestionari permet transformar l'escala de valoració dels diferents ítems amb una escala numèrica per analitzar les dades quantitativament, en el cas d'aquest estudi només es van tenir en compte les anotacions de l'observador/a per poder fer una anàlisi qualitativa tant per comprendre els efectes que l'activitat tenia sobre els/les participants com per comprendre les repercussions sobre la volició quan teixien una peça per a algú que no fos un/a mateix/a.

Per tant, aquesta eina va permetre, registrar conductes i comportaments relacionats amb la volició, des de la perspectiva del/la investigador/a. Aquest/a va realitzar una observació no-participant amb la finalitat d'influir el menys possible en els comportaments dels/les participants.

Es van realitzar quatre observacions amb el qüestionari volicional a cada participant. Dos van ser realitzades durant el període d'aprenentatge de la tècnica i, les altres dues durant el període en què els/les participants teixien una peça per a una altra persona. D'aquesta manera es van poder observar tant els comportaments que tenien els/les participants durant el seu primer contacte amb l'activitat de teixir, com posteriorment, i un cop apresada la tècnica, observar els comportaments dels/les mateixos/es participants teixint una peça per a una altra persona.

4.3. DIARIS PERSONALS

Per aprofundir en les vivències dels participants, es va considerar oportú utilitzar les anotacions que feien en el diari personal de l'assignatura on estava

emmarcat el taller de teixir. D'aquesta manera se'n va facilitar la realització i que no va suposar una sobrecàrrega de treball per l'estudiant.

Aquest diari personal estava incorporat a l'aula virtual de l'assignatura de Recursos Terapèutics. Al finalitzar cada sessió s'animava als estudiants que responguessin a unes preguntes per induir-los a reflexionar sobre la seva volició; es pot consultar la guia de preguntes a l'annex M.

4.4. ENTREVISTA SEMIESTRUCTURADA

Una altra tècnica de recollida de dades utilitzada va ser l'entrevista semiestructurada. Aquesta tècnica va permetre aprofundir en aquells aspectes volutius relacionats amb el teixir, amb el grup i amb la finalitat de la peça elaborada que no es van poder observar o no s'acabaven de concretar en els diaris personals.

L'entrevista semiestructurada va ser totalment oberta. Es va organitzar amb dues parts; una primera part on es va deixar total llibertat a la persona perquè exposés la seva relació amb el teixir, amb el teixir per a altres i amb el teixir amb grup; i una segona part més estructurada on es van realitzar preguntes obertes dirigides a obtenir informació sobre la causalitat personal, els valors i els interessos vinculants amb la finalitat per a la que es teixeix i amb el fet de teixir en grup. L'entrevista sencera es pot consultar a l'annex N.

5. PROCEDIMENT /TREBALL DE CAMP

El treball de camp es va efectuar a l'aula de la Universitat de Vic on s'impartia l'assignatura de Recursos Terapèutics del grau de Teràpia Ocupacional.

El fet que tant la doctoranda com una de les directores d'aquesta tesi formessin part de l'equip de docents de la Facultat de Ciències de la Salut i el Benestar de la Universitat de Vic-Universitat Central de Catalunya, on s'impartia l'assignatura de Recursos Terapèutics del grau de Teràpia Ocupacional, va facilitar l'accés al camp de treball.

Un altre aspecte que va facilitar l'accés al camp de treball és que des del curs 2013/14, dins l'assignatura esmentada ja s'impartia un taller de teixit, per tant, l'encaix de l'estudi hi va ser fàcil. No obstant això, prèviament es va sol·licitar l'autorització a la coordinadora del grau de teràpia ocupacional de la Universitat de Vic, obtenint una resposta favorable.

En relació a l'entrada a l'escenari o camp de treball, per evitar un conflicte ètic de relació d'autoritat, va ser una altra investigadora del grup (directora de la tesi) i no la doctoranda, ja que aquesta era la professora de l'assignatura, qui va explicar als estudiants en què consistia l'estudi, quin grau de participació se'ls demanava, evidentment tenint en compte que eren totalment lliures de participar; i com es mantindria el seu anonimat i la confidencialitat de la seva participació fins que l'assignatura hagués finalitzat i s'hagués avaluat (veure Figura 15) . El mateix dia de l'explicació de l'estudi es va lliurar als participants un document on s'exposava en què consistia l'estudi i el consentiment informat (ambdós documents es poden consultar a l'annex O).

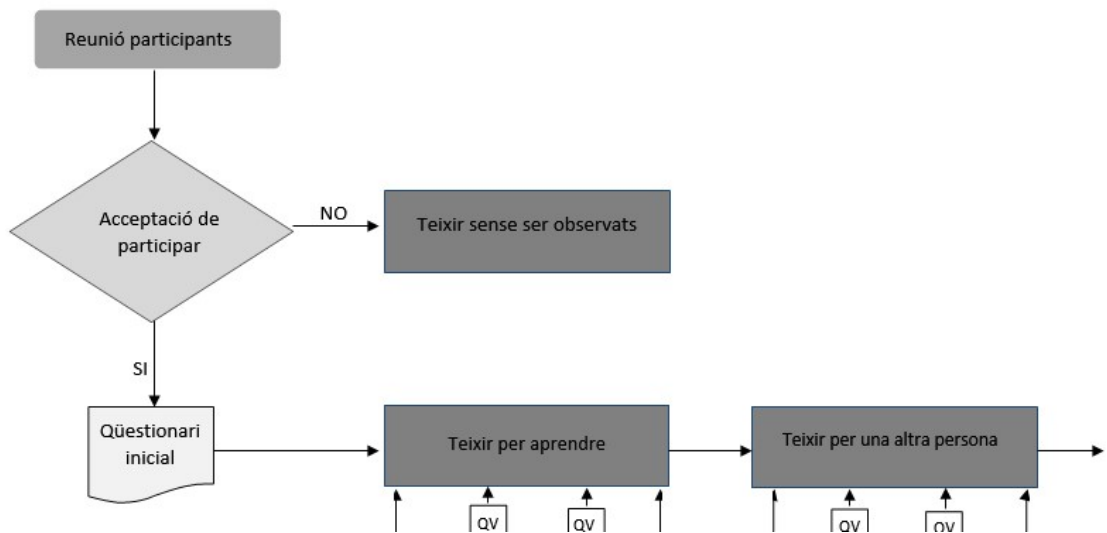

Figura 15. Diagrama de flux del procediment de l'estudi (QV= qüestionari volicional). Font: elaboració pròpia.

Els estudiants que van acceptar participar a l'estudi, se'ls va realitzar una entrevista inicial per determinar si havien teixit o no prèviament i, per tant, poder seleccionar la mostra per fer l'observació. Els que no complien amb els criteris d'inclusió van realitzar exactament la mateixa activitat que la resta de participants amb la diferència que no se'ls observava.

A continuació es va procedir a la implementació de l'estudi, el qual es va dividir en dues fases. En la fase 1 es va portar a terme l'ensenyament-aprenentatge de la tècnica, i va durar 3 setmanes. Acte seguit, en la fase 2 i durant un període també de 3 setmanes, es va procedir a teixir una peça per a una altra persona que no fos un/a mateix/a. La funció de la doctoranda va ser crear un ambient on els/les participants poguessin escollir el que volien fer, quin ritme de treball volien portar a terme, i generar un ambient de treball agradable, on es facilités l'aprenentatge, el compartir i el col·laborar entre ells. Evidentment, la professora de l'assignatura els ajudava en tot moment.

Al llarg de cada fase es van realitzar dues observacions a cada participant mitjançant el qüestionari volicional, portat a terme per dues investigadores, de les quals cap d'elles era la professora de l'assignatura. El fet de passar més d'un qüestionari volicional garanteix la fiabilitat de la recollida de dades, evitant d'aquesta manera el biaix d'una única observació i garantint una mesura estable.

Per garantir que es poguessin portar a terme dues observacions per participant en tres setmanes, tenint en compte que eren un volum considerable de participants, es van incorporar dues investigadores-observadores, les qual observaven la meitat de participants cada una durant cada sessió. Al finalitzar cada sessió es contrastaven els resultats i les anotacions entre les dues observadores que participava activament en el grup. Cal recalcar que les observadores van ser formades en l'ús del qüestionari volicional com a eina d'observació.

Un cop finalitzada la fase 2 es van portar a terme les entrevistes semiestructurades, realitzades per una de les investigadores que havia fet l'observació no-participant; cal tenir present que per qüestions ètiques, la professora de l'assignatura no va portar a terme cap entrevista. Per facilitar la realització de les entrevistes es va acordar un dia i una hora que els estudiants estiguessin a la Universitat. La majoria d'entrevistes van ser fetes presencialment en un espai tranquil de la Universitat de Vic on només hi havia la presència de l'entrevistadora i de la persona entrevistada. Només en el cas de tres participants, aquesta va haver de ser realitzada per entrevista telefònica amb previ acord del dia i l'hora. Totes les entrevistes van ser enregistrades en àudio,

excepte les realitzades telefònicament, que es van anotar totes les respostes per escrit.

6. ANÀLISI DE LES DADES

Amb la finalitat de comprendre quins efectes tenia l'activitat de teixir sobre la volició d'un grup de persones que no havien teixit mai, davant la situació d'haver de teixir una peça per a una altra persona, es va procedir a analitzar les dades qualitativament, utilitzant una aproximació inductiva. La decisió d'utilitzar una perspectiva inductiva respon al fet de voler captar i recollir les percepcions i vivències dels/les propis participants des de la seva mirada i no des de la mirada d'un model preestablert, d'aquesta manera és més possible registrar alguns matisos interessants per respondre als objectius de la recerca.

Per realitzar l'anàlisi inductiu es va seguir el mateix enfocament (Taylor i Bogdan, 1987) que en l'estudi realitzat amb teixidors/es presencials, on es contempla un anàlisi progressiu en tres moments: descobriment, codificació i relativització.

La fase de descobriment va consistir en una lectura en profunditat i minuciosa, portada a terme per tres investigadores de manera individual i independent. En aquesta fase es van buscar temes emergents, utilitzant una codificació oberta (Strauss i Corbin, 2002). Posteriorment, es van posar en comú els temes emergent i es va arribar a un consens a l'hora de definir els codis i les categories, treballades a la fase de codificació que s'exposa a continuació.

En la fase de codificació es van utilitzar connectors semàntics per desenvolupar les categories de codificació, prèviament es van codificar les dades obtingudes

tant dels diaris personals, com de les entrevistes semiestructurades. Finalment es van examinar les dades obtingudes mitjançant l'observació del qüestionari volicional per refinar i recolzar l'anàlisi de les narratives.

A continuació, un cop consensuades les categories, subcategories i codis per part de les tres investigadores que van fer l'anàlisi, es van discutir amb un investigador expert en la matèria per acabar d'afinar-ho.

En la fase de relativització les dades van ser interpretades tenint en compte el context en el que van ser recollides. També es va tenir present la influència que tant les observadores com la professora de l'assignatura podrien haver exercit sobre els/les participants.

7. RESULTATS

La mostra inicial estava formada per 19 estudiants, 2 dels quals van abandonar el grau abans de finalitzar l'estudi, i 5 se'ls va excloure perquè ja havien teixit anteriorment. Finalment la mostra que va participar a l'estudi va ser de 12 persones, 10 de les quals eren dones i 2 homes amb una mitjana d'edat de 19.3 anys.

Un cop descrita la mostra que va participar a l'estudi, es procedirà a exposar els resultats obtinguts de l'anàlisi qualitatiu en relació als objectiu plantejats inicialment en aquest estudi. S'organitzarà en apartats on cada un d'ells correspon a un tema, i en subapartats, els quals englobaran les categories i els codis.

7.1. APORTACIONS DE L'ACTIVITAT DE TEIXIR.

En relació a l'objectiu d'identificar i comprendre quins efectes podia tenir l'activitat de teixir sobre persones que no havien teixit mai, van sorgir tres temes rellevants (com es mostra a la Figura 16), un relacionat directament amb l'experiència de teixir, l'altre relacionat amb la utilitat que pot tenir per a ells, i finalment, un últim tema vinculat amb l'aprenentatge de l'activitat de teixir.

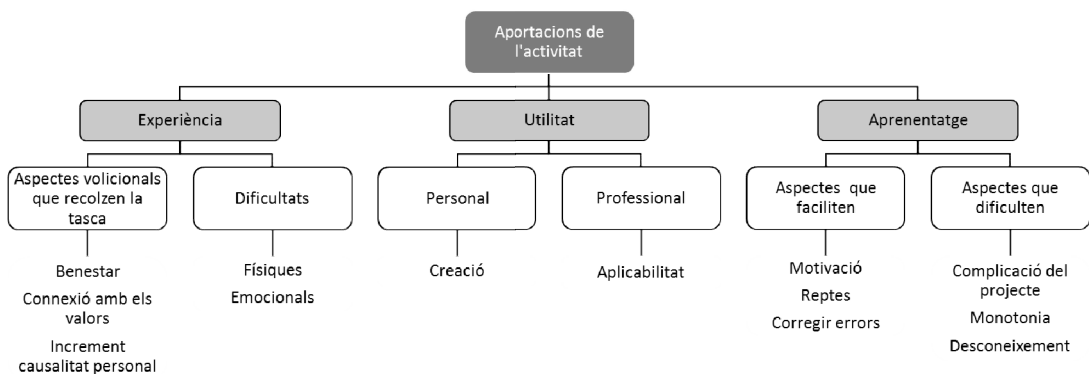

Figura 16. Esquema de les categories, subcategories i codis del tema aportacions de l'activitat.

A continuació s'exposaran amb més detall cada una de les categories i subcategories, així com els codis i algunes cites per exemplificar-ho. Per preservar l'anonimat dels/les participants de l'estudi, a cada un d'ells/es se'ls ha assignat la lletra P i un número, així doncs, el P1 correspondria al participant 1, i així successivament.

7.1.1. L'experiència de teixir

Aspectes volitius que recolzen la tasca

En l'experiència de teixir, tenint en compte que els/les participants no havien teixit mai, es van recollit diferents vivències. Per un costat, hi van haver

aquells/es participants que van gaudir de l'activitat, i per tant van experimentar una sèrie de percepcions i sensacions positives manifestant que continuarien teixint un cop finalitzat el taller. D'altres no van gaudir de l'activitat, no els hi va agradar l'activitat i tenien clar que no teixirien mai més. I finalment, alguns/es participants van anar fluctuant entre una situació i l'altra.

Els/les participants van manifestar una sèrie d'aspectes que motivaven o estimulaven la participació en l'activitat de teixir. Aquesta aspectes s'han etiquetat com a aspectes volicionals que recolzen la tasca. Entre ells cal destacar la sensació de benestar que els aportava l'activitat, la connexió amb una sèrie de valors i l'increment de la causalitat personal que experimentaven al teixir.

El benestar que obtenien en l'activitat de teixir responia a diferents aspectes, alguns d'ells vinculats amb el propi procés de teixir i d'altres amb el resultat obtingut. En relació al procés, alguns/es participants van manifestar que trobaven l'activitat de teixir entretinguda i que s'havien divertit al realitzar-la, d'altres van manifestar que teixir els relaxava i mentre feien l'activitat desconnectaven de tot.

I m'ha agradat eh? Em va acabar enganxant (P1, comunicació personal, 12 de desembre, 2016)

Vaig agafar les dos agulles i la bola de llana de color rosa. Vaig entrar en un altre món. Les meves mans es movien soles i el meu cap no s'havia ni on era. Música de fons i alguns companys expliquen alguna anècdota. Va arribar l'hora de la pausa, però jo era incapaç de deixar de fer mitja. Per el qual vaig esmorzar ràpid i juntament amb dos companyes més vaig continuar la meva obra. (P14, comunicació personal, 14 d'octubre, 2016)

En relació al resultat obtingut, els/les participants van manifestar estar satisfets amb el resultat i, malgrat que alguns eren conscients que la seva peça contenia alguns errors, se sentien orgullosos del que havien aconseguit.

La meva sensació al començament ha set de frustració, ja que no em sortia res, fins i tot l'he tingut que desfer un cop per que era desastre però després poc a poc ho he aconseguit i m'he sentit molt orgullosa de jo mateixa. (P11, comunicació personal, 14 d'octubre, 2016)

Avui com el primer e estat molt il·lusionat perquè ja acabava la bufanda que m'havia costat tant de esforç i quan l'he vist acabada i era com volia que fos e estat molt feliç. (P3, comunicació personal, 25 de novembre, 2016)

L'experiència de teixir, en alguns casos, els va connectar amb els valors relacionats amb la família i la seva infantesa, i l'atribució que l'activitat de teixir té en relació al gènere.

Per mi és un repte, perquè mai havia teixit i quan vaig saber que faríem el taller vaig pensar que era l'oportunitat de fer allò que fa la meva padrina. (P14, comunicació personal, 29 de novembre, 2016)

Aquesta catifa li regalaré a la meva àvia, perquè se que es sentirà molt orgullosa ja que des de ben petita volia que ho fes però mai ho feia. Al final he tingut que anar a la universitat per fer-ho, però estic molt satisfeta d'haver-ho experimentat. (P11, comunicació personal, 18 de novembre, 2016)

I finalment, l'activitat de teixir va incrementar la seva **causalitat personal**. Molts/es participants es van sorprendre del què havien sigut capaços/es de fer, van ser conscients de les seves pròpies capacitats. Alguns/es van manifestar que fins que no van dominar mínimament la tècnica no van gaudir realment de l'activitat de teixir.

La veritat és que pensava que no me'n sortiria pas, i no ha estat així sinó que l'objecte que volia fer l'he acabat el mateix dia, que ha estat un estoig. (P7, comunicació personal, 21 d'octubre, 2016)

M'he adonat que sé fer coses que no sabia que sabia. O sigui m'he adonat que sabia teixir, primer de tot, i que se'm dona millor del que pensava perquè sí que quan vaig començar la primera classe vaig fer la cinta del cap i va ser molt cutre. Ara jo la veig i dic "ara ho podria fer diferent i tot". És com que puc ser crítica del treball que he fet, que abans no tenia ni idea que podia. (P11, comunicació personal, 29 de novembre, 2016)

M'ha agradat molt l'experiència de teixir, jo no ho havia fet mai i mai hagués pensat que seria capaç de fer un buff o una banda pel cap, i m'ha quedat clar que si en sóc capaç inclús de més. (P1, comunicació personal, 18 de novembre, 2016)

Dificultats

No obstant això, durant el transcurs de l'acció de teixir alguns/es participants van manifestar una sèrie de dificultats que limitaven la seva participació. Aquestes dificultats van ser físiques, com dolors en alguna part dels dits, ja que al no haver teixit mai estaven més tensos/es muscularment parlant i això els hi produïa dolor.

Alguns també manifestaven cansament físic i psíquic, molt probablement perquè havien d'estar molt atens a allò que estaven fent.

D'altres dificultats van ser de caire emocional, sobretot a nivell de frustració i angoixa perquè no els hi sortia el punt o perquè s'equivocaven i havien de desfer bona part de la peça. No obstant això, alguns/es participants van manifestar que només a l'inici van experimentar sensacions desagradables, com estrès, associades a les dificultats inicials de l'aprenentatge de la tècnica. D'altra banda, alguns/es participants van experimentar decepció per no haver pogut acabar la peça, alguns ho atribuïen a dificultats de caire cognitiu relacionades amb la falta de memòria o dificultats de concentració i atenció. I finalment, la insatisfacció tant del resultat obtingut, en alguns casos la peça final havia quedat amb forats o algun punt caigut o asimètrica o amb el punt irregular, com del propi procés de teixir també es van registrar com una dificultat en l'experiència de teixir.

Coses que em limiten surten quan em poso nerviosa, se m'entortolliga la llana. Els primers dies era com: no m'agrada gens teixir! Però un cop li agafes el truco ja està. (P9, comunicació personal, 29 de novembre, 2016)

Hi ha hagut moments de frustració ja que no em sortia bé o per que el fil es sortia de la trajectòria i això em posava dels nervis. (P18, comunicació personal, 14 d'octubre, 2016)

Quan he vist que el que havia teixit no era com el que esperava m'he frustrat i m'he enfadat amb mi mateix, però després he intentat buscar la part positiva. (P3, entrevista personal, 28 d'octubre, 2016)

7.1.2. Utilitat de l'activitat de teixir

Respecte a la categoria de la utilitat que l'activitat de teixir els va aportar, es va considerar oportú classificar-la en utilitat de caire personal i utilitat de caire professional, perquè així ho transmetien els propis participants. Pel què fa a la utilitat personal els/les participants van manifestar que teixir els hi havia proporcionat una eina per crear productes tangibles per diferents usos com peces de roba o peces de decoració per la llar. A més a més, el teixir també els hi havia sigut útil per millorar la seva paciència. Pel què fa a la utilitat professional, els/les participants van manifestar que creien que seria una eina útil per poder aplicar en el seu futur professional com a terapeutes ocupacionals.

També penso que és important entendre que si no surt no passa res, que aprenguem a tenir paciència. (P6, comunicació personal, 29 de novembre, 2016)

Bé, no és gaire important, però és per aprendre alguna cosa nova i també pel fet que després també ho puc aplicar, si arribo a ser terapeuta ocupacional ho puc aplicar en algun moment, jo crec. (P9, comunicació personal, 29 de novembre, 2016)

7.1.3. Aprenentatge de l'activitat de teixir

Aspectes facilitadors

I finalment, en relació a la categoria d'aprenentatge, tenint en compte que l'activitat de teixir s'emmarcava en un entorn formatiu, es van detectar alguns aspectes que facilitaven l'aprenentatge i d'altres que el dificultaven. Començant pels aspectes que facilitaven l'aprenentatge, els/les participants van manifestar

que els motivava el fet que l'activitat permetia ser creatiu i innovar, és a dir, si no els hi quedava com ells o elles volien o havien previst el reconvertien en una altra peça, o bé anaven creant sobre la marxa, barrejant llanes i punts. Alguns/es participants veien el fet de provar coses noves, assumint d'aquesta manera nous reptes, com un aspecte motivador per aprendre a teixir. D'altra banda, alguns entenien que el cometre errors formava part d'aquest procés d'aprenentatge i ho vivien com una oportunitat per continuar aprenent.

Avui he après a tancar la peça que estava fent i no m'ha quedat com esperava i he estat pensant quin ús li podia donar al teixit. Al final he fet una làmpada. (P3, comunicació personal, 28 d'octubre, 2016)

Creativitat. He après coses noves, creatives que m'han agradat. (P7, comunicació personal, 15 de novembre, 2016)

Em plantejo reptes perquè com he dit abans, si et plantejes reptes normalment aprens a fer altres coses i com més en saps millor. (P3, comunicació personal, 29 de novembre, 2016)

En el teixir m'agrada proposar-me reptes perquè això ajuda a saber-ne més i a fer coses diferents. Per mi és important anar evolucionant, anar fent les coses cada vegada millors. (P4, comunicació personal, 3 de desembre, 2016)

Aspectes que dificulten

En relació als aspectes que dificultaven l'aprenentatge, el primer aspecte i el més rellevant va ser la significació de l'activitat, per aquells/es participants que l'activitat no era significativa van manifesta que no tenien gaire interès per aprendre-la. Un altre aspecte que va limitar l'aprenentatge dels i les participants,

i així ho van manifestar, va ser la complicació del projecte (segons la seva percepció), els desmotivava perquè s'equivocaven constantment, no ho sabien fet i això els feia abandonar. En canvi, altres trobaven que treballar gaire estona amb el mateix color o punt es tornava monòton i els hi generava avorriment. I finalment, la falta de coneixement de la tècnica per fer allò que volien fer també els frenava a l'hora d'aprendre.

Sí, he abandonat el que volia fer allò que és com amb filferro i ganxet. Ho vaig abandonar perquè uff era molt complicat i allò sí que ho vaig deixar, em vaig rendir. (P5, comunicació personal, 29 de novembre, 2016)

Sí, perquè volia fer una cosa molt llarga i a més vaig veure que hi havia molts forats. Llavors ho vaig abandonar i vaig començar amb el teler circular, que era més fàcil. Vaig abandonar per la dificultat. (P6, comunicació personal, 26 de novembre, 2016)

Va fent fins que s'acaba la sessió, va persistint malgrat els obstacles que va trobant. A la segona sessió va trobant més obstacles i es desmotiva una mica, parant tot sovint. (P10, observació, 21 d'octubre, 2016)

Em limiten bàsicament els coneixements, de quina manera es fa allò. (P1, comunicació personal, 12 de desembre, 2016)

No excessivament, va parant tot sovint, li fan mal els braços, s'avorreix, fa ganyotes. Està una mica dispersa. A la segona sessió continua igual. (P11, observació, 14 d'octubre, 2016)

7.2. TEIXIR EN GRUP

En relació a l'objectiu de comprendre quines repercussions tenia teixir en un grup no natural sobre la volició de persones que no havia teixit amb mai, els/les participants d'aquest estudi van manifestar, per un costat, aspectes relacionals vinculats amb els vincles que van establir entre ells/es. I per l'altre costat, algunes limitacions o resistències que dificultaven o frenaven realitzar l'activitat en grup. Es poden veure les categories, subcategories i codis associats a la Figura 17.

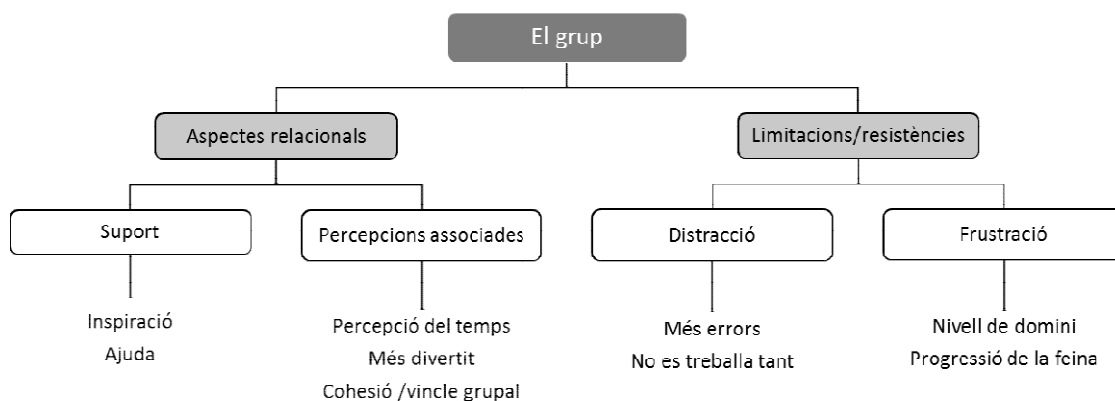

Figura 17. Esquema de les categories, subcategories i codis del tema de teixir en grup.

7.2.1. Aspectes relacionals

Suport

Dins els aspectes relacionals, els/les participants van transmetre que el grup desenvolupava un paper de suport per poder realitzar l'activitat de teixir, tenint en compte que els/les participants de la mateixa eren inexpert, i per tant, estaven en

un període d'aprenentatge. Aquest suport es materialitzava de diferents maneres, primerament com a **inspiració**, aportant idees alhora de decidir quina peça volien fer, cal tenir present que el fet de no tenir experiència en l'activitat de teixir, feia que no sabessin què podien fer que s'ajustés al seu nivell actual. Per tant, veure què feien els companys que estaven en la seva mateixa situació, i preguntar què estaven fent i si era fàcil o difícil els servia per poder decidir què fer.

Vaig veure una companya que havia fet una bufanda i vaig pensar "ostres que guapa que està la bufanda, jo també la vull saber fer". Sí m'anava nodrint de les idees de l'altra gent i sí que em va condicionar el que feia. Però en positiu, les idees bones es poden copiar. (P3, comunicació personal, 29 de novembre, 2016)

Sí, m'he inspirat quan he vist i he escoltat dels companys, sinó no tindria ni idea de què havia de fer. (P6, comunicació personal, 29 de novembre, 2016)

Sí, en el cas del gorro. Perquè vaig veure una companya que estava fent un gorro i vaig veure que no era complicat [...]. (P13, comunicació personal, 18 de novembre, 2016)

D'altra banda, cal recordar que tot i que l'estudi només es va portar a terme amb els estudiants que no havien teixit mai, aquests compartien espai i activitat amb altres que sí que havien teixit en alguna ocasió, o bé teixien de manera habitual. Aquesta casuística va generar que els/les participants inexperts/es veiessin en el grup un espai d'**ajuda**, no només perquè els/les estudiants experts/es els ajudaven en moment complicats, sobretot a l'inici de l'aprenentatge, sinó perquè

també entre els/les mateixos/es estudiants inexperts/es s'ajudaven explicant-se quina era la manera més fàcil de fer un punt o com havien d'agafar les agulles.

L'avantatge de fer-ho amb els companys és que em varen ajudar molt. (P1, comunicació personal, 12 de desembre, 2016)

Hi havia una noia al costat meu i tota l'estona li estava preguntant com es feia i ella m'ajudava. Ella en sabia molt de teixir i m'ajudava. (P4, comunicació personal, 3 de desembre, 2016)

[...] em van ajudar molt els companys, perquè començar (posar els punts, fer el nus) que era una de les coses que a mi em costaven més, m'ajudaven i m'explicaven diferents formes de fer-ho. I si m'encallava en algun lloc llavors el que tenia a la vora o al davant doncs m'ajudava. (P14, comunicació persona, 29 de novembre, 2016)

Percepcions associades

Una de les percepcions associades pel fet de teixir en grup és el **pas del temps**, els/les participants van manifestar que quan teixien en grup (alguns d'ells van començar a teixir a casa), el temps els passava més ràpid. Aquest pas ràpid del temps l'associaven a que es **divertien** més en grup perquè parlaven entre ells, se sentien acompanyats i podien compartir experiències.

Teixir en grup és millor perquè els del grup et donen conversa i és com que vas fent i no t'adones fins al final de tot el que has fet. A lo millor passa més d'una hora i diu "sí que he fet" sense adonar-me'n, és com més entretingut, no es fa tan pesat. (P11, comunicació personal, 29 de novembre, 2016)

A més en grup t'ho passes bé, perquè surten temes de conversa i... és més divertit. (P1, comunicació personal, 3 de desembre, 2016)

Arrel del taller de teixir, els/les participants a l'estudi van manifestar que els havia ajudat a establir vincles amb els seus companys, i en conseqüència havia contribuït a la cohesió del grup. Cal tenir present que el taller de teixir es va impartir al cap d'un mes que els estudiants comencessin el primer curs del grau de teràpia ocupacional, per tant, feia poc temps que es coneixien.

Bueno a mesura que hi vaig anar agafant el gust sí que em va aportar plaer i també més que res per estar amb els companys perquè és un bon mètode per relacionar-te amb els altres i agafar confiança i tot. Més que personal és la relació amb el grup. (P9, comunicació personal, 29 de novembre, 2016)

7.2.2. Limitacions i resistències

Distracció

Alguns/es participants van manifestar que malgrat que amb grup es divertien més, també cometien més errors, s'equivocaven perquè no estaven al cas del què feien, es distreien parlant amb els seus companys, i en conseqüència no feien tanta feina.

En grup jo parlo tota l'estona i vaig molt més a poc a poc. (P10, comunicació personal, 3 de desembre, 2016)

Teixint sola jo em concentro una mica més. [...] en grup sempre està mirant a veure com ho fa l'altre i em distrec més, perquè a més jo xerro molt i em

distrec més i quan estic sola estic més concentrada i, no sé. (P5, comunicació personal, 29 novembre, 2016)

Però en grup tampoc parlo gaire, estic bastant concentrada, però també m'agrada si ens posem a parlar, em distrec una mica, això sí, no estic tan concentrada a no saltar-ne cap punt. Si teixeixo en grup a lo millor algo raro passa. (P13, comunicació personal, 3 de desembre, 2016)

Frustració

Els/les participants va experimentar frustració en algun moment de l'activitat de teixir pel fet d'estar en grup. Aquesta frustració es generava quan comparaven el seu nivell de domini amb altres companys que havien començat amb el mateix nivell i, en canvi havien progressat més ràpidament. I també quan comparaven la progressió de la seva peça amb la progressió de la peça d'algun company o companya que feia un projecte molt similar al seu.

Sola no hi ha la motivació que et poden donar els altres. Bé, pot ser motivació o frustració, perquè també veus que els altres van avançant i tu no. Depèn de com vagis tu, els altres et motiven o et frustren. (P7, comunicació personal, 15 de novembre, 2016)

Teixir dins d'un grup m'ha costat molt perquè em frustrava, veia els altres que avançaven i jo em sentia torpe, no sabia fer-ho, no em veia capaç. (P5, comunicació personal, 29 de novembre, 2016)

7.3. TEIXIR PER A ALTRES PERSONES

Pel que fa a l'objectiu de comprendre les repercussions que tenia el teixir per a una altra persona sobre la volició d'una persona que no havia teixit mai, com es

mostra a la figura 18, en l'anàlisi qualitativa van aparèixer temes relacionats amb la implicació de la persona amb el projecte, les expectatives sobre el resultat final i incerteses i inseguretats durant el procés de confecció de la peça.

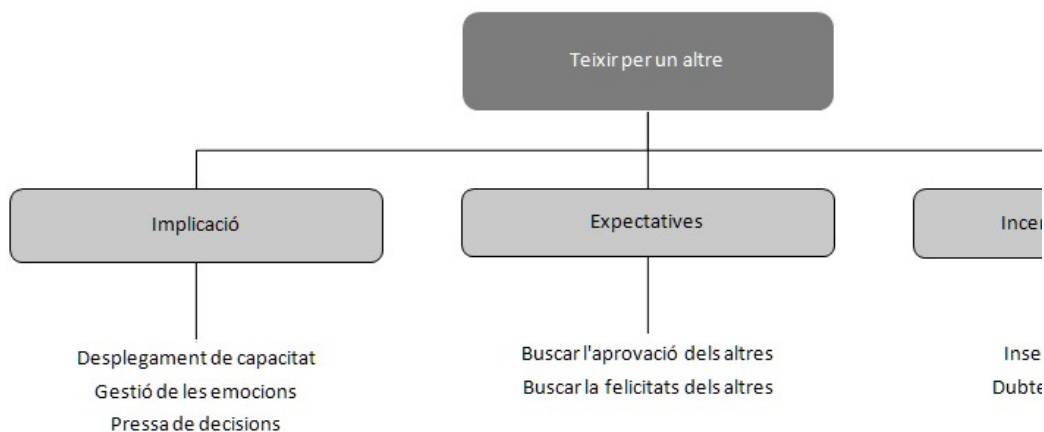

Figura 18. *Esquema de les categories, subcategories i codis del tema de teixir per els altres.*

7.3.1. Implicació

La implicació en el projecte quan van haver de teixir una peça per a una altra persona va ser superior en relació a la fase d'aprenentatge de la tècnica. Es va poder observar un **desplegament més gran de les seves capacitats**, és a dir, s'esforçaven molt més, assumien més reptes i intentaven fer coses una mica més difícils.

Quan vaig teixir per a una altra persona intentava que quedés més maco, buscar que fos agradable, perquè per exemple feia una bufanda i a mig fer vaig tornar-la a desfer tota perquè no m'agradava com quedava, o sigui que intentava perfeccionar més. (P3, comunicació personal, 29 de novembre, 2016)

Perquè vols fer-ho... mira el que em va passar, que volia fer una cosa molt difícil, que era allò de fer... bueno una cosa més complicada però perquè ho regales i vegin que t'ho has currat més, no sé. (P5, comunicació personal, 29 de novembre, 2016)

En el moment de fer-ho, estava tranquil i relaxat. També concentrat, molt. Aquest cop volia que em quedés perfecte ja que era per la meva germana. Ho vaig fer pas a pas perquè no volia cap error. (P14, comunicació personal, 4 de novembre, 2016)

No obstant això, aquesta dificultat, en algunes ocasions els hi generava algunes emocions negatives com frustració, estrès, angoixa o ràbia, el que els hi suposava haver de **gestionar aquestes emocions** per continuar amb el projecte.

En començar la meua idea va ser fer un "buff" amb ganxet, però a mesura que passava l'estona no m'estava quedant com volia, a més no estava relaxada i cada vegada em sortia pitjor. Al cap d'una hora, més o menys, vaig decidir desfilat-ho i en lloc de tornar a començar el "buff" vaig decantar-me per una funda de mòbil. (P9, comunicació personal, 14 d'octubre, 2016)

Quan ho vaig veure em va semblar fàcil i per això vaig decidir fer-ho, durant el procés he vist que estava molt difícil però bueno poc a poc crec que ho aconseguiré. El que passa és que és molt frustant estar 2h per fer 2x2cm ... Quan sabent que amb la llana en dues hores tindria molt més fet. (P97 comunicació personal, 4 novembre, 2016)

Aquesta major implicació també es podia veure quan havien de **prendre la decisió** en relació a què fer per a l'altra persona, sobretot, a l'hora d'escollir el projecte i les llanes. No era una qüestió d'indecisió, de la que es parlarà més endavant, sinó d'estar més involucrat a l'hora de decidir què fer i de quin color de llana escollir.

Per un altre ja penses en aquella persona i dius no no, ha de ser aquest color! També el tipus de llana, més gruixuda... Sobretot això, la tria de la llana. (P1, comunicació personal, 12 de desembre, 2016)

Si ho faig per mi ja sé quin color m'agrada i tot, però en fer-ho per un altre doncs em concentro més a veure quin li pot agradar, quina llana pot quedar millor, en canvi per mi no em preocupo tant. (P9, comunicació personal, 29 de novembre, 2016)

La **preocupació pel resultat final** també condicionava que els/les participants s'impliquessin més en el procés de teixir, perquè no hi hagués cap error, perquè la peça la volien regalar, era una de les causes del desplegament de capacitat que s'ha exposat abans.

Per teixir per una altra persona hi poso més atenció perquè el resultat final sigui més bonic.(P4, comunicació personal, 3 de desembre, 2016)

El resultat m'importa més perquè és per regalar. (P1, comunicació personal, 12 de desembre, 2016)

Alguns/es participants van viure el teixir per a una altra persona com un **compromís**, i de fet així ho van manifestar. Això també els empenyia a esforçar-

se més i, intentar acabar allò que havien començat, inclús algun participant va manifestar que si hagués sigut per ell segurament ho haguessin abandonat.

Quan teixeixo per a una altra persona és que ha de quedar maco i bé, no li regalaré a una persona un xurro que m'hagi sortit, hi ha un compromís. (P3, comunicació personal, 29 de novembre, 2016)

Jo vaig provar el filferro, i si hagués estat per mi potser ho hauria deixat, però ja li havia dit a la meva mare que l'hi regalaria i tenia un compromís amb ella. (P7, comunicació personal, 15 de novembre, 2016)

La **il·lusió** per fer una cosa per a una altra persona els motivava a teixir i, per tant també era un dels motius que explica que estiguessin més involucrats que quan estaven aprenent. Per alguns participants, aquesta il·lusió era el resultat de la importància que donaven a teixir alguna cosa per a una altra persona, per ells era molt significatiu; la il·lusió de regalar una cosa feta per ells pensant amb una persona en concret, una peça que els serà útil i que la portarien.

Pels altres era com fer-ho amb més il·lusió, regalar sempre fa il·lusió. Per exemple, quan vaig fer una cosa per la meva germana ho fas amb la il·lusió que quedi bé. (P5, comunicació personal, 29 de novembre, 2016)

Vaig teixir un gorro pel meu novio i em feia més il·lusió saps? per veure si li agradaria o no. (P9, comunicació personal, 29 de novembre, 2016)

Tenia més valor sentimental teixir per exemple per la meva germana, em feia bastanta il·lusió haver fet aquell projecte. (P13, comunicació personal, 3 de desembre, 2016)

7.3.2. *Expectatives*

Referent a les expectatives que els/les participants tenien sobre el resultat final, anaven enfocades a dos aspectes, per un costat es referien a l'**aprovació dels altres** davant la peça que havien creat, a que els altres es sentissin orgullosos d'ells i evidentment els hi agrades el que els hi regalaven. I per l'altre costat, en el teixir per l'altra **buscaven fer-lo feliç**.

Vaig fer una guirnalda amb pompons de tots colors per la meva germana. Era bastant simplon però sé que ella amb qualsevol detallet meu es sent la nena més feliç del món! (P13, comunicació personal, 18 de novembre, 2016)

Si teixeixes per una altra persona i li dones el que has fet, doncs la fas feliç, l'alegres perquè pensa mira algú ha pensat en mi i m'ha fet un regal. (P18, comunicació personal, 3 de desembre, 2016)

7.3.3. *Incerteses i inseguretats*

I finalment, teixir per a altres persones els va generar **incerteses i inseguretats**. Inseguretat a l'hora de decidir què fer, com fer-ho i si tindrien temps d'acabar-ho. Aquesta mateixa incertesa els evocava a fer coses més fàcil, assumir menys riscos. I a més a més, **dubtaven** molt sobre si allò que estaven fent seria del gust de la persona a la que li volien regalar.

No saps si li pot agradar, has de pensar quins són els seus gustos. En tu mateix ja ho saps, si t'agrada ho fas i si no t'agrada, no. Però cap a l'altre... Pots conèixer bé la persona però igualment així és difícil, li pot agradar o no. (P18, comunicació personal, 3 de desembre, 2016)

Quan teixeixo per algú altre. A no ser que hagi escoltat que la persona diu "ai, ara m'aniria bé un gorro, una bufanda..", llavors és fàcil, però sinó, com ara que volia regalar algo a la meva germana, no sabia què fer-li, volia fer una bufanda, però sempre faig bufandes, o un gorro... No sé, em costa decidir què li puc fer. (P3, comunicació personal, 29 de novembre, 2016)

8. DISCUSSIÓ

Aquest estudi pretenia, primer, identificar i comprendre quins efectes podia tenir l'activitat de teixir; segon, comprendre quines repercussions té teixir en un grup de persones que no han teixit mai, sobre la volició; i tercer, comprendre les repercussions que té teixir per a un altra persona sobre la volició, tot ells en relació a persones que no havia teixit mai ni escollit l'activitat de manera espontània.

En relació a l'objectiu d'identificar i comprendre quins efectes podia tenir l'activitat de teixir sobre persones que no havien teixit mai, com s'ha mostrat en els estudis anteriors d'aquesta tesi i com molts autors exposen (Burt i Atkinson, 2012; Collier i Claire, 2011; Corkhill et al., 2014; Kenning, 2015; Mayne, 2016; Stannard i Sanders, 2015; Utsch, 2007; Walters et al., 2014), l'experiència de teixir aporta benestar a les persones que teixeixen regularment, però aquest estudi afegeix que aquest benestar també es produeix en persones que estan aprenent a teixir. Malgrat que no és així en tots els/les participants ja que alguns van experimentar algunes sensacions tant físiques com emocionals viscudes com a desagradables, com per exemple dolors per tensió muscular o, com també apunta Kenning (2015), frustració en el transcurs de l'acció; i ansietat associades al procés d'aprenentatge o al resultat obtingut, Riley (2013) afegeix

que aquesta frustració a l'aprendre noves habilitats pot generar estrès. Si bé és cert, com també exposa Corkhill (2014), que el teixir permet adaptar-se a nivell d'habilitat molt diversos i aquest fet va permetre, en el marc d'aquest estudi, adaptar l'activitat i disminuir el nivell d'angoixa i frustració durant el procés d'aprenentatge.

L'activitat de teixir ha demostrat ser una bona activitat per incrementar la causalitat personal de persones que no han teixit mai, i inclús per algunes d'elles l'activitat en què l'activitat no és ni significativa, però se senten orgullosos del què han après i han fet. Kenning (2015), exposa que les persones que teixeixen recorden molt bé les dificultats amb les que es van trobar i l'orgull que senten de la seva situació actual. Tot i que, Stannard (2015), apunta que els errors fan que un estigui menys satisfet amb el producte final, en el cas d'aquest estudi, alguns/es participants no estan satisfets amb el resultat final però se senten orgullosos d'haver aconseguit aprendre a teixir.

Aquest estudi ha posat de manifest que en una situació d'aprenentatge de l'activitat de teixir, el poc o nul domini de la tècnica fa que la complexitat s'incrementi, i que per tant, tal i com deia Corkhill (2014) les dificultats que hom es troba durant la realització de la peça repercuteixen directament sobre la millora de l'estat d'ànim; i en conseqüència, com aquest estudi ha recollit, també repercuteixen sobre la motivació per aprendre.

En canvi, el plantejar-se reptes o bé les possibilitats de ser creatius, com també apunta Stannard (2015), i innovadors que proporciona la mateixa activitat de teixir actuen com a agents motivadors i proporcionen la possibilitat de gaudir del procés; si bé és cert, com apunta Corkhill (2014) que la creativitat va millorant a

mesura que la persona va agafant habilitat. I en aquest sentit, el present estudi corrobora aquesta afirmació posant de manifest que a mesura que els/les participants s'han sentint més capaços han intentat maneres diferents de teixir o han barrejat llanes de diferents gruixos i textures.

Els/les participants s'han adonat de la utilitat personal de l'activitat de teixir, en el sentit de poder produir objectes o roba, que Stannard (2015) ja va identificar en l'estudi que va portar a terme amb teixidores de 18 a 30 anys com un dels incentius de les dones per teixir. No obstant això, aquest estudi, i tenint en compte el marc en que ha sigut portat a terme, els/les participants també hi van trobar una utilitat professional, pensant en el seu futur com a terapeutes ocupacionals.

Referent a comprendre quines repercussions té teixir en un grup sobre la volició de persones que no han teixit mai, aquest estudi posa de manifest la importància dels aspectes relacionals manifestat pels propis/es participants a l'estudi; en aquest sentit, alguns autors (Riley et al., 2013; Smith et al., 2013) ja van exposar en el seu moment que el grup potencia les relacions socials i la comunicació. Però aquest estudi, posa de manifest que el teixir en grup els ha ajudat a cohesionar-se com a tal perquè han pogut compartir espai, experiències i s'han pogut ajudar davant les dificultats que els ha suposat l'aprenentatge de l'activitat. Teixint en grup el temps també els hi passa més ràpid i gaudeixen més de l'activitat, Kilehofner (2011) identifica la companyonia dels altres com un dels elements que intervenen en el gaudir d'una activitat. D'altra banda, el grup va ser un element clau en la inspiració sobre què podien teixir per una a altra persona.

No obstant això, aquest estudi posa de manifest una sèrie de limitacions pel fet de fer l'activitat en grup; la frustració per la comparació en l'evolució de les habilitats adquirides per l'aprenentatge i la progressió de la peça han sigut les més rellevants.

Pel que fa a l'objectiu de comprendre les repercussions que té teixir per a una altra persona sobre la volició de les persones que no han teixit mai, aquest estudi, ha evidenciat que els/les participants han incrementat el seu grau d'implicació en relació a la fase d'aprenentatge; de fet, Riley (2013) afirma que teixir per regalar als altres és un gran atractiu per involucrar-se en l'activitat. Els/les participants d'aquest estudi, estan més motivats per teixir i volen que la peça els hi quedi molt bé, això fa que intentin treure el màxim rendiment de les seves capacitats i habilitats adquirides fins el moment. Aquest fet també el podem associar amb les expectatives que tenen en relació a l'aprovació dels altres i al fet de fer feliç a l'altra amb la seva peça.

No obstant això, aquest estudi exposa que es generen algunes incerteses i inseguretats en el procés de teixir, en el decidir què fer-li a l'altra persona i en el fet de saber si li agradaria o no.

Tenint en compte la globalitat de l'estudi, cal tenir present que el procés d'aprenentatge pot generar frustracions, angoixa i estrès; però un cop es té un mínim domini de la tècnica un comença a gaudir del procés i experimentar benestar, tot i que el resultat final no sigui l'esperat. No obstant això, això no és una excusa per intentar buscar la perfecció quan un teixies alguna cosa per a una altra persona, generant-se moment d'incertesa i inseguretat tan pel fet de no

tenir clar si la peça quedarà bé o no, ja que no tenen cap referent al ser la primera vegada que la fan; com per si aquesta agradarà al seu receptor.

Aquest estudi presenta algunes limitacions que cal tenir presents. La limitació més destacable d'aquest estudi és la relacionada amb la durada del treball de camp, el fet que l'estudi tingués una durada de 6 setmanes, tenint en compte que els/les participants de l'estudi no havien teixit mai, va suposar una limitació per poder incloure i, per tant, comparar el teixir una peça per un/a mateix/a amb teixir una peça per a una altra persona, perquè necessitaven un període d'aprenentatge previ. Caldria per tant, realitzar una investigació que tingués una durada més llarga en el temps amb el mateix perfil de la mostra d'aquest estudi.

DISCUSSIÓ GENERAL

Discussió general

Aquesta tesi pretenia, per un costat, descriure els efectes que l'activitat de teixir té sobre les persones; per l'altre, identificar i comprendre les repercussions que té sobre la volició el teixir en grup; i finalment, identificar i comprendre les diferències en la volició en funció de la finalitat per a la que es teixeix (teixir per a un/a mateix/a o teixir per alguna altra persona). Per poder donar resposta a aquests objectius es van portar a terme tres estudis amb tres grups de diferents naturalesa: un grup de teixidors/es presencials que es reunien setmanalment, un grup de diferents teixidor/es ubicats a la virtualitat i un grup d'estudiants que no havien teixit mai.

1. BENESTAR AL TEIXIR

Aquesta tesi evidencia que, tant el grup de teixidors/es presencials com el grup de teixidors/es virtuals, teixeixen perquè els aporta benestar, aquest l'associen amb el fet que teixir els/les relaxa i els/les permet desconnectar dels problemes. En aquest sentit, alguns autors (Corkhill et al., 2014; Croghan, 2013; Duffy, 2007; Kenning, 2015; Pöllänen, 2013b, 2015a; Riley et al., 2013; Utsch, 2007), també han afirmat que les persones que teixeixen habitualment, ho fan perquè els aporta benestar, els/les relaxa, els/les ajuda a disminuir l'estrès i a desconnectar dels seus problemes o cabòries diàries.

Els resultats obtinguts posen de relleu que no només obtenen benestar teixint les persones que fa temps que teixeixen i han escollit lliurement participar en l'activitat, sinó que les persones que estan aprenent i no han decidit participar

espontàniament en l'activitat, també han aconseguit obtenir benestar teixint, tot i que la majoria de participants del grup d'estudiants han manifestat estrès en les fases inicials d'aprenentatge.

2. INCREMENT DE LA CAUSALITAT PERSONAL

Un altre aspecte que posa de relleu aquesta recerca és l'increment de la causalitat personal com a conseqüència de l'experiència de teixir. En el cas dels grups de teixidors/es més experimentats/des, tant els/les que formaven part del grup de teixir presencial com els/les que formaven part del grup de teixidors/es virtuals, l'activitat de teixir els proporciona oportunitats per reafirmar o incrementar la seva causalitat personal, a través de demostrar el que ja saben fer o bé assumint reptes mitjançant la realització de projectes nous i més complicats. D'altra banda, el grup d'estudiants també han experimentat un increment de la seva causalitat personal, pel fet d'haver après una tècnica nova, del que inicialment dubtaven que ho poguessin aconseguir.

No obstant això, alguns/es participants del grup de teixir presencial que dominen la tècnica perquè la van aprendre durant la seva infantesa i ha obtingut diferents èxits teixint, però que han passat alguns períodes de la seva vida sense teixir, dubten de la seva capacitat, es senten insegurs. Jacobshagen (1990) exposa que les interrupcions durant la participació en ocupacions d'artesanía poden afectar al sentit de causalitat personal i competència per tal activitat. En aquest sentit, alguns dels/les participants del grup de teixidors/es presencials havien fet llargues parades d'inactivitat de teixir al llarg de la seva vida, perquè tenien els fills petits, treballaven i havien de tenir cura de la llar i per tant, no tenien temps per a teixir. I el fet de tornar a teixir després d'uns anys d'inactivitat els feia

dubtar de com es feien algunes coses relacionades amb l'activitat; en certa manera, era com tornar a aprendre.

En aquesta mateixa línia, aquesta tesi posa de manifest que durant el procés de teixir es pot generar una sensació d'inseguretat en el transcurs de l'acció, que sol ser conseqüència d'una sensació d'ineficàcia. Aquesta sensació d'ineficàcia s'ha observat en diferents situacions, en tots els grups que han participat en aquesta tesi, en el grup de teixidors/es presencials s'ha detectat quan la persona està fent un punt nou o un patró complicat; i en el grup d'estudiants, durant el procés d'aprenentatge. No obstant això, tant en el grup de teixidors/es presencials com en els estudiants, quan aconsegueixen vèncer la dificultat, apareix un sentiment d'orgull i satisfacció per l'assoliment del repte que impacta de manera directa sobre l'increment de la seva causalitat personal.

Les dades que s'han recollit demostren que malgrat l'estrès inicial, que han experimentat algunes persones del grup d'estudiants durant la fase inicial d'aprenentatge, a mesura que aquestes van agafant habilitat, van gaudint més del procés, i l'estrès inicial es converteix en satisfacció pel repte assolit. Per tant, es podria dir que potser no és tant el temps que fa que teixeixen sinó la percepció de capacitat i d'autoeficàcia que tenen. En conseqüència, es podria afirmar que l'experiència augmenta la causalitat personal.

3. EL TEMPS PASSA MÉS RÀPID TEIXINT

La percepció que el temps passa més ràpid quan s'està teixint, és un aspecte que diferents autors han recollit en els seus estudis (Corkhill et al., 2014; Riley et al., 2013). No obstant això aquesta tesi afegeix que la percepció del pas ràpid del

temps és diferent entre el grup de teixidors/es experimentats/des, tant virtual com presencials, i el grup de persones que estaven aprenent.

Pels teixidors/es experimentats/des, el temps passa ràpid sempre que teixien, en canvi, per al grup d'estudiants, el pas ràpid del temps l'associen més amb el fet d'estar en grup que no pas al fet d'estar teixint. Aquest fet segurament respon al nivell de domini de la tècnica, els/les teixidors/es experts/es dominen la tècnica i per tant, quan teixeixen queden absortes en l'activitat, i no són conscients del temps. És el que Csikszentmihalyi (1997, 2012) va conceptualitzar con a *fluir*, per explicar aquell estat en el que les persones estan tant involucrades en l'activitat que sembla que no hi ha res més que els importi. Aquesta sensació de *fluir* també ha estat recollida per diferents autors (Collier, 2011; Croghan, 2013; Riley, 2008; Stannard i Sanders, 2015) que han investigat els efectes que l'activitat de teixir té sobre les persones.

Per contrari, el grup d'estudiants, associen el pas ràpid del temps al fet d'estar teixint en grup. Per ells el temps passa ràpid perquè estan gaudint de la interacció amb els seus companys de classe, ja que la gran majoria no aconsegueixen entrar en aquest estat de *fluir* perquè estan aprenent i han d'estar atents i concentrats. No obstant això, alguns d'ells, després de dies de pràctica si que han aconseguit en algun moment experimentar aquesta sensació.

Per tant, en el marc d'aquesta tesi podem afirmar que per poder entrar en un estat de *fluir* en l'activitat de teixir, cal tenir un mínim domini de la tècnica que permeti quedar absort sense haver d'estar pensant contínuament amb el què s'ha de fer.

4. L'ACTIVITAT DE TEIXIR I LA CREATIVITAT

Un altre tema que cal abordar quan parlem de teixir, és el tema de la creativitat, ja que en repetides ocasions, diferents autors (Corkhill et al., 2014; Riley, 2008, 2011; Stannard i Sanders, 2015; Turney, 2004) han parlat del binomi entre artesania i creativitat. Els resultats obtinguts, evidencien que l'activitat de teixir, proporciona oportunitats per ser creatius, tant pel grup de teixidors/es experts/es com pel grups d'estudiants que estaven en una fase d'aprenentatge de la tècnica.

Tot i que, De las Heras (2004) exposa que la rigidesa amb què es desenvolupa una certa forma ocupacional, en aquest cas l'activitat de teixir, canvia a mesura que la persona es torna més competent i coneixedora de les regles, donant peu a la creativitat i la imaginació del creador.

Aquesta tesi, posa de manifest que no cal tenir un gran domini, ni un gran coneixement de les regles per ser creatiu, de fet, el grup de persones que estaven aprenent a teixir, han demostrat i manifestat que l'activitat els ha permès ser creatius. Podent observant-se en les actituds i comportaments que adopten davant els errors, reinventant o donar una altra utilitat a allò creat. De fet al no conèixer les regles, els límits i les possibilitats de la tècnica, els proporciona l'oportunitat de provar coses noves i diferents, evitant estar encotillats per allò que es pot o no es pot fer, o per la manera "correcte" de teixir, donant pas a noves regles o maneres de fer. En definitiva, es troben en una etapa d'exploració del continu volitiu, que tal i com especifica Kielhofner (2002, 2011) és la primera etapa que es dona quan una persona aprèn una nova forma ocupacional, i es caracteritza per proporcionar oportunitats d'aprenentatge, de descobriment de

noves formes de fer les coses, i de descobriment de noves maneres d'expressar les pròpies habilitats.

Pel contrari, els/les teixidors/es del grup de teixir presencial, davant una peça amb errors, la seva reacció és de rebuig i habitualment la desfan. D'altra banda, els/les teixidors/es experts/es, tant els/les participants del grup de teixidors/es presencials com les del grup de teixidors/es virtuals, són creatius en la mesura que fan variacions de patrons, de colors, de combinació de punts i inclús de tècniques i realment els proporciona un món infinit de creativitat però dins una estructura. Aspecte que Corkhill (2014) considera clau per poder treballar la creativitat amb persones insegures i amb baixa autoestima.

En aquest sentit podem dir que el procés creatiu es dona en diferents moments en funció de cada grup. En el grup de teixidors/es tant presencials com virtuals, la part on la creativitat és més intensa és en el disseny i la planificació del projecte. Pel contrari, el grup de persones que estan aprenent, la creativitat està més concentrada en la part del procés de teixir, ja que en la part inicial d'un projecte, si que la falta de coneixement i domini de la tècnica pot limitar la seva creativitat.

5. LA MOTIVACIÓ PEL PROCÉS DE TEIXIR I EL RESULTAT FINAL

L'activitat de teixir consta tant d'un procés de fabricació com d'un resultat final, i aquesta tesi així ho ha recollit, evidenciant que cada una d'aquestes fases genera diferents comportaments i efectes sobre la persona, tant en els dos grups de teixidors/es experimentats/des com en el grup d'estudiants.

Alguns autors (Corkhill et al., 2014; Riley et al., 2013) exposen que tant una fase com l'altra proporcionen benestar, sense entrar en les possibles diferències que

es puguin donar, en el gaudir més d'una part que de l'altra, en funció del perfil de teixidor/a. No obstant això, la present recerca evidencia que les persones que fa més temps que teixeixen gaudeixen més del procés, a diferència d'aquelles que estan aprenent, que manifesten que en les fases inicials d'aprenentatge, l'acte de teixir els/les estressa. En aquest sentit, Riley (2013), va posar de manifest que un 19.5% de les persones que van participar en el seu estudi, van exposar que teixir les estressa associat a la frustració de l'aprenentatge de noves habilitats.

En relació al procés, alguns autors (Mayne, 2016; Myzelev, 2009) han exposat que aquest ha sigut considerat com un dels aspectes més agradables del teixir, aportant satisfacció en el transcurs de l'acció. No obstant això, les dades aquí recollides, tant els/les participants del grup de teixidors/es presencials com el de teixidors/es virtuals, posen de relleu la necessitat d'anar canviant de projecte per mantenir la motivació; no és tant l'acció de teixir el que les/els avorreix, sinó la monotonia de treballar en una mateixa peça durant un temps perllongat.

Aquesta mateixa monotonia i avorriment, és el que el grup d'estudiants, han relacionat amb fer el mateix punt o utilitzar el mateix colors durant llargs períodes de temps; manifestant que aquests aspectes els desmotiven alhora d'aprendre la tècnica. Evidentment, aquest últim grup, no combina diferents projectes perquè necessiten concentrar-se en un únic projecte per poder aprendre.

Per tant, per mantenir la motivació en persones que estan aprenent, anar canviant de color seria una bona opció; i a mesura que el seu domini de la tècnica vagi millorant, anar fent una combinació de punts podria ser una bona manera de mantenir la motivació.

6. BENESTAR AL TEIXIR EN GRUP

El grup de persones que han respost al qüestionari online que a part de teixir soles també ho fan en grup, han expressat que la seva preferència era similar teixint sols que en grups. No obstant això, els/les participants que realitzen aquesta activitat tant sols com en grup experimenten més benestar, els millora més l'estat d'ànim, se senten més feliços, el temps els passa més ràpid i desconnecten més dels problemes, que les persones que únicament teixeixen solen. Aquests resultats també concorden amb els trobats en el grup de teixidors/es presencials, on expressen obtenir benestar emocional al teixir en grup, que pot ser degut a l'oportunitat que els hi proporciona aquesta forma ocupacional de sortir de casa i activar-se.

En el grup de teixidors/es presencials, el benestar experimentat pel fet de teixir dins un grups, també és conseqüència de la diversitat del grup, aquesta diversitat és tant referent a l'edat, com al gènere, com a l'ètnia, com a l'estatus socio-econòmic. En aquest sentit, en el grup de teixidors/es presencials que han participat en aquesta tesi, les seves trobades per teixir, es converteixen en un espai d'intercanvi cultural i intergeneracional, de tradicions i de punts de vista molt diversos que enriqueixen els temes de conversa i l'aprenentatge d'aspectes relacionats amb el teixir i amb altres temes com la cuina, el cosir, les costums d'aquí i d'allà i d'altres temes mundans i quotidians. En aquest sentit, i com afirma Riley (2013), els grups de teixir podrien ser un bon mitjà per a la inclusió.

En aquesta mateixa línia, alguns/es participants del grup d'estudiants, que espontàniament s'han emportat el projecte a casa, han manifestat que gaudeixen més de l'activitat quan estan en grup, que a casa, sols, se'ls fa avorrit. Alguns

autors atribueixen el benestar que experimenten les persones que teixeixen en grup, al sentit de comunitat (Corkhill et al., 2014; Riley et al., 2013) tenint en compte que això implica compartir una ocupació i treballar junts (Stannard i Sanders, 2015). Altres autors (Pöllänen, 2015a; Potter, 2016) afegeix que comparteixen molt més que una ocupació, comparteixen experiències, interessos i un llenguatge comú.

El grup d'estudiants, que no havien teixit mai junts i feia poc temps que es coneixien, no han expressat explícitament que el grup els aporti benestar, i tampoc mostren cap sentit de pertinença com a un grup de teixidors/es, no obstant això, el teixir junts els ha ajudat a cohesionar-se com a grup. En aquest sentit, i en línia amb el que exposava Potter (2016), l'activitat de teixir, els ha permès establir vincles que van més enllà de compartir una activitat o una afició.

7. INSPIRACIÓ EN GRUP I APRENTATGE

Els resultats d'aquesta recerca han posat de manifest que el grup pot actuar com un agent inspirador, aporta idees, aspecte que també han recollit altres autors (Corkhill et al., 2014; Potter, 2016; Riley, 2008; Riley et al., 2013; Stannard i Sanders, 2015). De fet, pel grup de teixidors/res virtuals, ha estat el motiu més rellevant per teixir en grup. D'altra banda, aquest aspecte, en el grup de teixidors/es presencials i en els estudiants, és clau a l'hora de decidir quina peça volen confeccionar per a una altra persona, una de les fases que genera més indecisió del procés de teixir per a altres.

Aquesta tesi ha evidenciat que teixir en grup facilita l'aprenentatge mutu, en tots els grups que han participat en aquest treball. De fet, per els/les teixidors/es

virtual, l'aprendre i rebre ajuda del grup per un costat, i per l'altre, poden ensenyar és el tercer i quart motiu per teixir en grup. Molts són els autors que han parlat d'aquest aspecte (Corkhill et al., 2014; Kielhofner, 2011; Riley, 2011; Riley et al., 2013), i han corroborat que formar part d'una comunitat facilita l'aprenentatge (Kenning, 2015).

El fet, per un costat, de poder ensenyar a altres persones i demostrar les pròpies capacitats augmenta l'autoestima, com també va recollir Riley (2013), i contribueix a la motivació per continuar venint al grup. En aquest sentit, al grup de teixidors/es presencials, alguns/es participants més experimentats/des, tenen la necessitat d'ajudar als altres, i aquest fet les/els reconforta. I per l'altre costat, rebre ajuda dels altres, contribueix a la creació d'un entorn segur, tal i com el va anomenar Potter (2016). En aquest sentit, en el grup de teixidors/es presencials, l'entorn grupal esdevé un entorn segur facilitant que la persona s'atreveixi a provar coses noves tant relacionades amb el teixir com amb altres temes, i sobretot, en alguns participants, els augmenta la confiança personal. En aquest sentit, es podria dir que els grups de teixir poden actuar com espais ocupacional (Kielhofner, 2011) on la persona pot desenvolupar-se, i tal i com també va evidenciar Riley (2013), augmentar o millorar la confiança personal.

8. DESCONCENTRACIÓ EN LA TASCA I FRUSTRACIÓ AL TEIXIR EN GRUP

En relació a les dificultats que poden sorgir al teixir dins un grup, tant els/les teixidors/es presencials com virtuals, han apuntat que quan l'activitat es realitza en grup, es fa menys feina, hom no es pot concentrar tant, i per tant només permet realitzar-hi projectes fàcils. Aquest aspecte, en el grup de teixidors/es

presencials, els/les compensa perquè al grup hi van a buscar altres coses, com la companyia, el compartir i el poder fer tertúlia.

En aquesta línia, Corkhill (2014), en relació als grups de teixir naturals, exposava que no cal estar treballant o fent feina, sinó que només el fet d'estar amb el grup i compartir ja és beneficiós; i afegeix que poder anar al grup sense la sensació que s'ha de contribuir, que s'ha d'aportar alguna cosa; o que has d'explicar les pròpies penes, com concreta Kenning (2015), pot facilitar l'assistència al grup.

Un altre dels aspectes a destacar que s'ha observat en el grup dels estudiants ha estat que el fet de teixir en grup pot generar frustració quan comparen tant les seves habilitats amb la resta de companys, com el progrés de la feina, això sí que pot ocasionar una baixa participació.

En aquest sentit Kielhofner (1995), exposa que les formes ocupacionals poden implicar la comparació del propi desenvolupament amb el d'altres persones o amb algun estàndard reconegut, impactant en la pròpia autoeficàcia. Aquest aspecte ha sigut un dels punts amb què els teixidors/es entrevistats/des en línia van mostrar un alt grau de desacord, indicant la poca o nul·la preocupació pel que el grup pensi en relació al projecte que s'està elaborant. Un cop més, tot apunta que el domini de la tècnica i també la identificació com teixidors/es podrien explicar aquestes diferències entre els diferents grups.

9. INCREMENT DE LA VOLICIÓ TEIXINT PER A ALTRES

Respecte a l'objectiu d'identificar i comprendre les diferències en la volició en funció de la finalitat per a la que es teixeix (teixir per a un mateix o teixir per a una altra persona), aquesta tesi ha demostrat que alguns aspectes volicionals

estan més elevats quan les persones teixeixen per a altres persones, i d'altres quan teixeixen per ells mateixos.

El primer d'ells és el grau d'involucració. Quan teixien per una altra persona estan més involucrat en l'activitat, i això s'observa amb l'esforç que inverteixen teixint, ja que la persona està més concentrada, més atenta; i no deixa passar ni un error, perquè vol que la peça li quedi perfecta. Aquest aspecte s'ha recollit tant en les dades qualitatives com quantitatives, tant de l'estudi realitzat amb els/les teixidors/es virtuals com presencials que conformen aquesta tesi. En el grup d'estudiants, que estaven en una fase d'aprenentatge, encara que no es va comparar el teixir per a una altra persona amb el teixir per a un mateix, s'ha observat també un alt grau d'involucració en la tasca.

Quan hom decideix teixir per a una altra persona que no és un/a mateix/a, espera i busca un reconeixement per la feina feta, i aquest reconeixement el fa sentir orgullós/a per l'èxit del seu producte i contribuint, com també han exposat diferents autors (Pöllänen, 2013b; Stannard i Sanders, 2015), a augmentar la seva autoestima i la seva confiança personal. Aquest reconeixement de la feina feta i les alabances dels altres, indirectament, incrementa la volició per teixir; perquè com especifica Kielhofner (1995), la percepció d'èxit és clau per decidir participar en una activitat o rebutjar-la.

Regalar coses fetes a mà sol anar acompanyat, com diu Stannard (2015), de lloances de manera que fan augmentar l'autoestima. En aquesta línia, Collier (2011) en l'estudi realitzat al 2011, amb una mostra de 821 dones, va recollir que fer coses pels altres era un dels motius que els impulsava a fer coses teixides a mà, així mateix, la majoria de participants preferien regalar o guardar els seus

productes. En el cas del grup de teixidors/es presencials, en algun cas guarden les peces per regalar-les més endavant a algú especial, però la gran majoria de participants, tant d'aquest grup com de la resta, ja saben abans de començar a teixir la peça a qui la regalaran.

10. TEIXIR PER ALTRES COM UNA ACTIVITAT SIGNIFICATIVA

Tots els/les participants d'aquesta investigació, quan teixeixen per a altres persones, ho fan principalment per familiars propers, però també per a amics rellevants. En aquest sentit, Pöllänen (2013b) va posar de relleu la importància de les persones per a les que es fan les peces perquè tant el procés de teixir, com el resultat esdevinguin significatius.

Com expressen els/les teixidors/es entrevistats via online, el teixir els permet connectar-se amb els altres, permet estar pensant amb la persona estimada durant tot el procés de teixir, alhora que la mateixa activitat de teixir l'hi ofereix la possibilitat de demostrar l'estimació que senten cap a ells. Per tant, des d'aquest punt de vista, es pot afirmar que la finalitat amb la que s'elaboren les peces, si aquestes van dirigides a persones importants o estimades, permet la **connexió amb aquesta altra persona** (Persson et al., 2001) i per tant proporciona significat a l'activitat. En conseqüència, la connexió amb els altres a través de la peça elaborada, pot ser un gran potenciador volitiu per participar en aquesta activitat i en d'altres on es permeti generar un producte a través d'un procés de confecció o creació.

No obstant això, a la llum dels resultats, s'ha vist que depenent del grup estudiat, apareixen uns certs matisos. Per exemple, en el cas del grup de teixidors/es

virtuals, només teixien per a aquelles persones que saben valorar el temps que han dedicat fent la peça i l'esforç que els hi ha suposat. D'altra banda, els estudiants, tenint en compte que encara estan aprenent a teixir, tot i que a l'inici tenen clar per a qui fan la peça, en funció del resultat obtingut, canvien de destinatari, és a dir, si no els hi agrada tant el resultat decideixen regalar-ho a algú menys exigent.

Addicionalment, aquesta recerca posa de manifest que tots els/les participants d'aquest treball, anticipen la sensació de felicitat en relació a regalar les seves peces, és a dir, es pot observar que només d'imaginar la cara de felicitat del destinatari ja els genera felicitat a ells/es mateixos/es. En aquest sentit, és el que Smith (1989) va anomenar hipòtesi de la alegria empàtica, en la que afirma que quan s'impacta positivament en els demés ho se sent bé, tot i que ell ho va aplicar en relació al fet de proporcionar ajuda al altres, a la vista dels resultats obtinguts, es pot extrapolar al fet de donar o regalar a altres persones.

Per tant, no només té un impacte sobre la volició el fet que teixir pels altres és més significatiu, sinó també la reacció que aquests tenen es relació a l'objecte rebut. En conseqüència, aquest aspecte pot ajudar a seleccionar qui ha de ser l'altra, sempre que això sigui possible, perquè realment la finalitat per a la que es teixeix tingui un impacte positiu sobre la volició.

Una altra de les característiques que fan que una activitat sigui significativa és que pugui **reflectir els valors personals** (Bundgaard, 2005; Jackson et al., 1998). Per a alguns/es participants del grup de teixidors/es virtuals i també pel grup presencial, teixir per a projectes solidaris i/o comunitaris també ho

consideren important, no tant en termes d'estimació, sinó de necessitat, i per tant, també proporciona significat a l'activitat de teixir.

En aquest sentit teixir per a altres persones, sobretot per a projectes solidaris, es pot considerar un acte altruista perquè, com va exposar Batson (2003), el verdader altruisme és aquell que desencadena sentiments de simpatia, compassió i tendresa cap als demés, especialment quan aquests ho estan passant malament, i activen una motivació altruista amb la principal intenció de millorar el benestar de la persona necessitada. En aquest sentit, tant el grup virtual com el presencial, van realitzar peces de manera altruista com un acte de solidaritat per a col·lectius necessitats, van teixir joguines, necesser i roba perquè nens amb situacions bastant precàries poguessin tenir regals per Nadal o bé van teixir mantes per enviar a Síria.

Per tant, teixir per solidaritat també pot ser una bona via per donar sentit a la vida, a través del fer pels altres mitjançant una activitat significativa, en aquest cas, l'activitat de teixir. És en aquest acte de donar als altres, no només per solidaritat sinó també per estimació, que com exposava Salomón i Díaz del Castillo (2015), es pot trobar el sentit de la vida d'un mateix, evitant l'autoaïllament (Frankl, 2004). Per tant, quan la finalitat d'una peça elaborada a través d'una activitat significativa va dirigida a altres persones, pot atorgar sentit a la vida, en la mesura que aquesta sigui una persona estimada o necessitada; perquè com exposa Eakmann (2014) participar en activitats significatives dona sentit a la vida.

11. IMPACTE NEGATIU EN LA VOLICIÓ AL TEIXIR PER A ALTRES

Teixir per a altres, genera dubtes i incerteses relacionades amb la qualitat del resultat obtingut. En aquest sentit, per tots els grups que han participat en aquesta recerca, s'ha observat que quan es teixeix per a altres persones, els costa més decidir el projecte que volen fer i com el volen fer. En el cas dels estudiants, això s'agreuja perquè desconeixen les opcions o les possibilitats que els ofereix la tècnica, i tampoc són conscients de les habilitat que es requereixen per fer un projecte en concret. De fet el grup de teixidors/es virtuals, tenen més clar el que volen fer quan es fan alguna cosa per a ells/es mateixos/es.

Aquests dubtes i incerteses també apareixen pel fet de si la peça agradarà o no, juntament amb la imatge social que donaran si no queda bé, aspecte que sobretot es va recollir de les dades qualitatives, tant del grup de teixidors/es presencials com del grup d'estudiants; i el fet que la peça s'hagi d'acabar en un temps determinat perquè s'ha de regalar, també afegeix més pressió quan es teixeix per a altres.

Una de les maneres de rebaixar aquesta pressió per part dels/les teixidors/es virtuals i presencials, tenint present que dominen la tècnica, és teixint peces que ja han fet amb anterioritat, no proven coses noves, ni assumeixen cap tipus de repte, d'aquesta manera tenen més control sobre el resultat final, sobre el procés i el temps que necessiten per finalitzar-la, per tant, se senten més capaços/es i més eficaços/es, i això disminueix la pressió. En canvi pels estudiants, tenint en compte que era la primera vegada que teixien una peça dirigida a una altra persona, és més complicat disminuir aquesta pressió, només a mesura que la

peça va agafant forma i es veu com va quedant, pot, en alguns casos, disminuir o no aquesta pressió.

Per tant, en vistes del que s'ha exposat fins el moment, es pot afirmar que, tot i que teixir per a altres pot generar més pressió, el fet de dominar la tècnica o bé ajustar les habilitats a la complexitat del projecte pot ajudar a gestionar aquesta pressió.

D'altra banda, tant en el grup virtual com en el presencial, que són els dos grups en els que es va poder comparar les diferències volitives entre teixir per a ells/es mateixos/es o per a una altra persona, cal destacar que els aspectes volitius que estan més elevats quan es teixeix per un/a mateix/a són el fet de provar coses noves i buscar reptes; aspectes que a més a més van ser estadísticament significatius en el grup de teixidors/es virtuals.

S'ha vist, en tots dos grups, que quan hom arrisca, i per tant, està en un estadi d'assoliment volitiu màxim segons Kielhofner (2011), també se senten més orgullosos/es del resultat obtingut, i més eficaços/es; aspectes també significatius en les teixidores virtuals, però que també es va observar en els/les teixidors/es presencials i en els estudiants. En aquest últim grup, inclús, donaven menys importància a la peça obtinguda i més a l'aprenentatge assolit. Per tant, teixir per un/a mateix/a és una bona manera d'incrementar la volició a través del repte, sempre que aquest s'ajusti a les habilitats de la persona.

LIMITACIONS DE LA TESI

LIMITACIONS DE LA TESI

Tot i que ja s'han exposat les limitacions per a cada estudi que conforma aquesta tesi, aquesta en el seu conjunt, presenta algunes limitacions que cal considerar.

Cal considerar que els estudis d'aquesta tesi s'han portat a terme amb població sana, per tant tenint en compte que la població diana amb la que treballa la teràpia ocupacional són persones que poden presentar diferents limitacions, seria interessant de cara a futures recerques aprofundir en els efectes que pot tenir l'activitat de teixir, la finalitat per a la que es teixeix i el teixir en grup, sobre persones amb diferents afectacions cognitives i/ motrius.

Aquesta tesi ha aprofundit en les repercussions que té sobre la volició el teixir en grup, però tot i que les dades s'han recollit tant d'un grup de teixidors/res presencials com d'un grup de teixidors/es virtuals, no s'ha aprofundit en que aporta formar part d'un grup o comunitat de teixir virtual en relació a formar part d'un grup de teixir presencial. Per tant, caldrien futures recerques per determinar quines repercussions té sobre la volició formar part d'un grup o comunitat de teixir virtual.

Una altre aspecte relacionat amb el grup i en el que no s'ha aprofundit és el concepte de teixir en grup o dins d'un grup. En el cas d'aquesta tesi, ens hem centrat en la segona opció, teixir dins un grup i l'impacte que això té sobre la volició. Però seria interessant, de cara a futures recerques, comparar les diferències en la volició entre les persones que teixeixen dins un grup i les que teixeixen un projecte en grup, per exemple una acció d'*Urban Knitting*.

No va ser possible comparar el grup de teixidors/es virtuals i presencials amb el grup d'estudiants, en relació a la volició i la finalitat per a la que es teixeix, perquè el temps d'intervenció amb els estudiants va ser massa curt (6 setmanes) per poder teixir sota dues condicions, per a un/a mateix/a o per alguna altra persona, tenint en compte que teixien només 3 hores setmanals i no havien teixit mai. Per tant, requerien d'un procés previ d'aprenentatge. Per tant, de cara a futures recerques caldria fer estudis més llargs amb persones inexpertes en la forma ocupacional de teixir, per poder comparar les dades obtingudes en relació a les diferències en la volició en funció de la finalitat per a la que teixeixen, amb teixidors/a experts/es.

**IMPLICACIONS PER A LA PRÀCTICA
DE LA TERÀPIA OCUPACIONAL**

IMPLICACIONS PER A LA PRÀCTICA DE LA TERÀPIA OCUPACIONAL

Les aplicacions de l'activitat de teixir en la pràctica de la teràpia ocupacional poden ser moltes i molt variades, tenint en compte tant la finalitat que tenen les peces elaborades com pel fer de teixir en grup o sol/a. D'altra banda, el gran ventall de possibilitats d'adaptació que presenta la pròpia activitat, la dota d'un gran potencial terapèutic; des de l'ús de diferents materials i diferents eines, fins a la gran variabilitat en la complexitat dels projectes i les combinacions entre ells. Aquesta riquesa ofereix un món infinit de possibilitats; començant amb la senzillesa d'un teler rodo amb llana gruixuda i de cotó, a la complexitat d'un jersei de jacquard amb agulles de mitja de 2mm.

Primerament s'exposaran algunes aplicacions centrades en l'activitat de teixir; segonament, en relació al teixir en grup; i finalment, algunes relacionades amb la finalitat per a la que es teixeix.

1. APLICACIONS DE LA FORMA OCUPACIONAL DE TEIXIR

Des de la teràpia ocupacional es podria fer servir la forma ocupacional de teixir per a aquelles persones amb una baixa autoestima, i que per a elles l'activitat de teixir era o és significativa, començant per projectes fàcils i curts. I inclús començar per participar en un projecte d'*Urban Knitting*, on els resultats són immediats, molt vistosos i compten amb un ampli reconeixement social envers l'obra creada.

Cal tenir present que per a aquelles persones que no han teixit mai però que tenen interès per aprendre a teixir, s'ha de proporcionar un entorn segur, per evitar la frustració. En aquest sentit, començar per projectes fàcils i comptar amb persones que ajudin durant l'aprenentatge pot ajudar a crear aquest entorn segur; i una vegada la persona ja ha començat a agafar mínimament la tècnica, cal fugir, en la mesura del possible, de la monotonia dels colors o del punt per evitar l'avorriment.

L'activitat de teixir pot ser una bona eina per treballar la reminiscència en aquelles persones que havien teixit o que teixir representava una ocupació rellevant en les dones de la seva família, com la seva mare o la seva àvia. A través del teixir es poden evocar records de la infantesa i de la família, afavorint la integració del passat al present, contribuint a la satisfacció vital en l'etapa de l'envelliment mitjançant el recordar, i a més permet mantenir la identitat personal.

2. APLICACIONS DE LA FORMA OCUPACIONAL DE TEIXIR EN GRUP

En relació al factor grup, s'ha demostrat que teixir en grup pot aportar més benestar i també ajuda a desconnectar dels problemes, més que no pas quan en teixeix sol. Per tant, seria interessant poder crear grups municipals oberts a tothom per poder anar a teixir, compartir experiències i desconnectar dels problemes quotidians i de de l'estrès diari. A més a més, aquests grups també poden contribuir a lluitar contra l'aïllament i la solitud proporcionant un espai per socialitzar-se. No obstant això, és important que hi hagi una persona, que podria ser un terapeuta ocupacional, que faciliti l'entrada, i proporcioni un ambient que convidi a repetir.

Aquest mateixos grups municipals, poden esdevenir un bon espai per a la inclusió i l'intercanvi cultural, a més a més, poden actuar de promotors de la participació ciutadana desenvolupant el sentit de pertinença al municipi, i per tant, contribuint al benestar social.

D'altra banda, a nivell institucional, pensant en les residències geriàtriques, crear grups de teixir dins la mateixa institució pot aportar múltiples beneficis; Primerament, l'activitat de teixir pot oferir una oportunitat per sortir de l'habitació, activar-se i estar ocupats fent una activitat productiva i significativa.

Si aquests grups de teixir ubicats a les residències es plantegen com un grup intergeneracional, on generacions més joves poden aprendre de les generacions més grans, es pot contribuir a augmentar la causalitat personal de les generacions més grans i, generar un entorn segur per a les generacions més joves.

En base a les dades obtingudes en aquesta tesi, hi ha algunes situacions que seria millor que l'activitat es portes a terme, sol/a a casa. En seria un clar exemple, el cas d'una persona que tendeix a frustrar-se o bé necessita més concentració perquè el treball és complex; o bé el d'alguna persona que presenta alguna dificultat d'aprenentatge.

3. APLICACIONS DE LA FINALITAT EN LA FORMA OCUPACIONAL DE TEIXIR

Teixir per a altres pot ser una bona manera de connectar amb alguna persona. En moltes ocasions, no es pot estar tot el temps que es desitjaria amb les persones estimades, però si es teixeix alguna peça per a elles, simbòlicament

potser permet estar una mica amb elles. Un bon exemple d'aquesta aplicació pràctica, es trobaria en les persones que estan en una residència i que demanen constantment estar amb els seus familiars, potser al plantejar-los que pensin que podrien teixir per als seus familiars, podria calmar l'ansietat que tenen per veure'ls. No obstant això, és important tenir en compte per a qui volen teixir, sent els/les propis/es residents qui escullin a la persona per a la que volen teixir, d'aquesta manera l'activitat té sentit i permetrà estar connectada amb la persona destinatària; perquè aquesta tesi ha evidència que els altres no són qualsevol persona sinó que són persones importants i estimades.

D'altra banda, com s'ha demostrat en aquesta treball, teixir per a una altra persona, en general, és més motivador, però també suposa un repte més gran, per tant, és important que la persona domini la tècnica. En el cas d'aquelles persones que tot just estan aprenent o que no tenen prou domini de la tècnica, o que tinguin alguna dificultat, és important que comencin fent peces per un/a mateix/a i, quan estigui més segurs o segures ja teixiran per a una altra persona. No obstant això, si des de l'inici de l'aprenentatge, se'ls hi planteja que pensin per a qui volen teixir alguna peça, però tenint present que primerament ha d'aprendre la tècnica, potser aquesta primera fase resulta ser més motivadora i es treu la pressió inicial fins que no tingui el domini suficient de la tècnica per teixir per a una altra persona.

S'ha vist que teixir per a altres persones proporciona significat a l'activitat i, de retruc dóna significat a la pròpia vida. Teixir per solidaritat, podria ser una bona opció per a persones que estan solen però que tenen el valor de la solidaritat fortament arrelat.

CONCLUSIONS

CONCLUSIONS

1. ELS EFECTES DE L'ACTIVITAT DE TEIXIR

L'activitat de teixir permet fer un ús productiu i creatiu del temps lliure, proporciona benestar i satisfacció personal en la mesura que aquesta representi una activitat significativa per a qui la practica.

L'ampli ventall d'adaptacions i graduacions de l'activitat de teixir permet ajustar-se a diferents nivells d'habilitat i domini de la tècnica facilitant l'increment de la causalitat personal. Potenciada alhora per les expectatives d'èxit cap a la peça confeccionada .

Les persones que porten més temps teixint, gaudeixen més del procés, malgrat que necessiten anar canviant de projecte per mantenir la motivació. La majoria de teixidors/es treballen en més d'un projecte simultàniament, no només per mantenir-se motivats/des sinó per adaptar-lo al moment del dia, a l'estat psicofísic de la persona o al lloc on teixiran. No obstant això, les persones que estan aprenen, a l'inici de l'aprenentatge no gaudeixen tant del procés. Per tant, el domini de la tècnica és un element clau per gaudir més del procés.

2. LES REPERCUSSIONS DE TEIXIR EN GRUP SOBRE LA VOLICIÓ

Teixir en grup és un valor afegit pel benestar personal, proporciona oportunitats per sortir de casa i activar-se, aspecte de gran rellevància per lluitar contra l'aïllament i la solitud; en aquest sentit els grups de teixir esdevenen espais que faciliten la socialització. En els grups recent creats, i no necessàriament per teixir, l'activitat pot actuar com un agent de cohesió grupal.

L'aprenentatge mutu és un dels aspectes que més valoren les persones que teixeixen en grup. Per un costat, esdevenen espais segurs on aprendre i guanyar confiança personal; i per l'altre costat, hom pot ensenyar posant en valor les seves habilitats i capacitats contribuint així a millorar en seu sentit d'eficàcia i incrementar la seva causalitat personal.

D'altra banda, teixir en grup aporta idees per a realitzar projectes, facilitant en certes ocasions o moments, el procés de decisió de quina peça fer i com. Per tant, pot ajudar a desencallar o desbloquejar situacions d'indecisió, i poder avançar en el projecte per poder-lo acabar amb garanties d'èxit.

No obstant això, cal esmentar que el grup pot generar pressió, sobretot per l'opinió que els membres tenen del projecte que hom realitza, tot i això, l'impacte és mínim. Però, en canvi, per algunes persones que estan aprenen, teixir en grup els pot generar frustració per la comparació de l'evolució de les seves habilitats, i de la peça que estan teixint, amb altres membres del grup que van començar amb el mateix nivell que ells.

Una realitat que aquesta tesi ha evidenciat és que al teixir en grup, no es fa tanta feina, és difícil concentrar-se i per tant no es poden fer projectes complexes. Tot i això, aquests aspectes no suposen un impediment per assistir a les trobades de teixir en grup. Les mateixes teixidores i teixidors, adapten l'activitat i porten projectes fàcils, que no impliquin haver de comptar o que no requereixin estar gaire atents. Solen ser projectes monòtons.

Per tant, podem concloure que teixir en grup majoritàriament és un bon element per estimular la volició en aquelles persones que estan soles; o que necessiten

l'ajuda dels altres per confiar en si mateixos; o bé que necessiten inspiració. Tot i això trobem algunes barreres com, la comparació de les habilitats amb altres membres del grup i el judici que poden limitar aquesta volició.

3. DIFERÈNCIES EN LA VOLICIÓ EN FUNCIÓ DE LA FINALITAT PER A LA QUE ES TEIXEIX

I finalment, aquesta tesi ha evidenciat que teixir per a altres persones és clarament més significatiu que teixir per a un mateix. Però cal tenir present que aquestes altres persones són éssers estimats o necessitats pels que val la pena dedicar-los un temps i un esforç teixint per ells. És una manera d'estar connectats a ells a través del teixir. Per tant, la finalitat de teixir per a altres, proporciona significat a l'activitat, incrementant la volició.

En aquest sentit, a nivell volicional, s'ha demostrat que quan es teixeix per a altres, la persona està més involucrada, hi dedica més esforç i corregeix els errors que van sorgint per obtenir una peça de qualitat i garantir l'èxit de la mateixa quan aquesta sigui lliurada. Per aquest motiu, quan es teixeix per a una altra persona, es fan peces ja conegudes o bé s'utilitzen tècniques que dominen. Tot i això, teixir pel altres genera més pressió, més inseguretat, aspecte que ens algunes ocasions poden ser obstacles volitius, ja que no permeten gaudir plenament de l'activitat.

D'altra banda, quan un teixeix per si mateix/a aprofita per provar coses noves, per intentar reptes i un cop assolits es mostra molt més orgullós/a, és com un reflex de l'augment de la seva causalitat personal. Tot i això aquesta també es

pot veure augmentada quan es reben elogis dels altres per la peça feta, hagi suposat o no un repte.

Com a conclusió final, es pot dir que teixir en grup i teixir per a altres persones suposa un valor afegit per la mateixa activitat en relació a la volició, però cal tenir present quins aspectes volitius estan més presents en cada un d'ells per poder utilitzar adequadament l'activitat de teixir com a activitat terapèutica.

REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

- Abrams, L. (2006). Knitting, Autonomy and Identity: The Role of Hand-Knitting in the Construction of Women's Sense of Self in an Island Community, Shetland, c. 1850–2000. *Textile History*, 37(2), 149–165.
- Aguilar, A., Boerema, C., i Harrison, J. (2010). Meanings attributed by older adults to computer use. *Journal of Occupational Science*, 17(1), 27–33.
- Alcover, C. M. (1999). Aproximación al concepto de grupo y tipos de grupo. In F. Gil i C.-M. Alcover (Eds.), *Introducción a la psicología de los grupos* (pp. 77–104). Madrid: Ediciones Pirámide.
- Batson, C. D., i Powell, A. A. (2003). Altruism and Prosocial Behavior. In *Handbook of Psychology*. John Wiley i Sons, Inc. doi.org/10.1002/0471264385.wei0519
- Battista, J., i Almond, R. (1973). The development of meaning in life. *Psychiatry*, (36), 409–427.
- Baumeister, R. F. (1991). *Meanings of life*. New York: Guilford Press.
- Baym, N. K., i In, T. (2000). *Log on: Soaps, Fandom, and Online Community*. Thousand Oaks: Sage Publications.
- Bericat, E. (1998). *La integración de los métodos cuantitativo y cualitativo en la investigación social: Significado y medida*. Barcelona: Ariel.
- Boerema, C., Russell, M., i Aguilar, A. (2010). Sewing in the lives of immigrant women. *Journal of Occupational Science*, 17(2), 78–84. doi.org/http://dx.doi.org/10.1080/14427591.2010.9686678
- Brown, J. K. (1970). A note on the division of labor by sex. *American Anthropologist*, 72(5), 1073–1078.
- Bundgaard, K. M. (2005). The meaning of everyday meals in living units for older people. *Journal of Occupational Science*, 12, 91–101.

-
- Burke, J. P. (1977). A clinical perspective on motivation: pawn versus origin. *American Journal of Occupational Therapy*, 31(4), 254–258.
- Burt, E. L., i Atkinson, J. (2012). The relationship between quilting and wellbeing. *Journal of Public Health*, 34(1), 54–59. doi.org/10.1093/pubmed/fdr041
- Clark, F. A., Parham, D., Carlson, M. E., Frank, G., Jackson, J., Pierce, D., Zemke, R. (1991). Occupational science: Academic innovation in the service of occupational therapy's future. *The American Journal of Occupational Therapy*, 45(4), 300–310.
- Collier, A. (2011). *Using textile arts and handcrafts in therapy with women: Weaving lives back together* (1ed.). London: Jessica Kingsley.
- Collier, A. F., i Claire, E. (2011). The well-being of women who create with textiles: Implications for art therapy. *Art Therapy*, 28(3), 104–112.
- Corkhill, B., Dieppe, P., Main, G., Jones, H., McNally, T., i Riley, J. (2012). *Therapeutic Knitting Study Day Manuscript Knitting To Facilitate Change Contents*. Bath: Stitchlinks CIC.
- Corkhill, B., Hemmings, J., Maddock, A., i Riley, J. (2014). Knitting and Well-being. *Textile: The Journal of Cloth and Culture*, 12(1), 34–57. doi.org/10.2752/175183514x13916051793433
- Creek, J. (2008). Creative activities. In J. Creek i L. Lougher (Eds.), *Occupational therapy and mental health* (4ed., pp. 333–344). Churchill Livingstone Elsevier.
- Croghan, C. (2013). *Knitting is the new yoga? Comparing techniques; physiological and psychological indicators of the relaxation response*. Dublin Business School.
- Csikszentmihalyi, M. (1997). Finding flow: the pschology of engagement with everyday life. *Psychology Today*, 1–7. doi.org/10.5860/CHOICE.35-1828
- Csikszentmihalyi, M. (2012). *Fluir: una psicología de la felicidad*. Editorial Kairós.

- De las Heras, C. (2004). *Teoría y Aplicación del Modelo de Ocupación Humana, Primera parte*. Santiago, Chile: Copyright Reencuentros.
- De las Heras, C., Geist, R., Kielhofner, G., i Li, Y. (2003). *Manual del Usuario del Cuestionario Volicional. Versión 4.1*. Chicago: University of Illinois.
- Dickie, V. A. (2011). Experiencing Therapy Through Doing: Making Quilts. *OTJR: Occupation, Participation i Health*, 31(4), 209–215. doi.org/10.3928/15394492-20101222-02
- Duffy, K. (2007). Knitting through recovery one stitch at a time: Knitting as an experiential teaching method for affect management in group therapy. *Journal of Groups in Addiction i Recovery*, 2(1), 67–83. doi.org/http://dx.doi.org/10.1300/J384v02n01_04
- Eakman, A. M. (2012). Measurement characteristics of the Engagement in Meaningful Activities Survey in an age-diverse sample. *American Journal of Occupational Therapy*, 66(2), 20–29. doi.org/10.5014/ajot.2012.001867
- Eakman, A. M. (2013). Relationships Between Meaningful Activity, Basic Psychological Needs, and Meaning in Life: Test of the Meaningful Activity and Life Meaning Model. *OTJR: Occupation, Participation, Health*, 33(2), 100–109. doi.org/10.3928/15394492-20130222-02
- Eakman, A. M. (2014). A Prospective Longitudinal Study Testing Relationships Between Meaningful Activities, Basic Psychological Needs Fulfillment, and Meaning in Life. *OTJR: Occupation, Participation, Health*, 34(2), 93–105. doi.org/10.3928/15394492-20140211-01
- Eakman, A. M., Carlson, M. E., i Clark, F. A. (2010). The meaningful activity participation assessment: A measure of engagement in personally valued activities. *The International Journal of Aging and Human Development*, 70(4), 299–317.
- Frankl, V. (2004). *El hombre en busca de sentido: un psicólogo en un campo de concentración. El hombre en busca de sentido*. Barcelona: Herder.

-
- Gauer, M. A. N. (2011). *Crafting Identities: Female crafters and their expressions of identity through crafts*. (Tesi doctoral inèdita). Department of Psychology. University of Oslo.
- Ginsburg, M. (1993). *La historia de los textiles*. Madrid: Libsa.
- Griffiths, S. (2008). The experience of creative activity as a treatment medium. *Journal of Mental Health*, 17(1), 49–63. doi.org/10.1080/09638230701506242
- Harré, R., i Lamb, R. (1992). *Diccionario de psicología social y de la personalidad*. Barcelona: Paidós.
- Harris, E. (2007). The meanings of craft to an occupational therapist. *Australian Occupational Therapy Journal*, 55(2), 133–142. doi.org/10.1111/j.1440-1630.2007.00700.x
- Heine, S. J., Proulx, T., i Vohs, K. D. (2006). The meaning maintenance model: On the coherence of social motivations. *Personality and Social Psychology Review*, 10(2), 88–110.
- Horghagen, S., Josephsson, S., i Alsaker, S. (2007). The use of craft activities as an occupational therapy treatment modality in Norway during 1952-1960. *Occupational Therapy International*, 14(1), 42–56. doi.org/10.1002/oti.222
- Husserl, E. (2011). *La idea de la fenomenología*. Barcelona: Herder.
- Jackson, J., Carlson, M., Mandel, D., Zemke, R., i Clark, F. (1998). Occupation in lifestyle redesign: the well elderly study occupational therapy program. *The American Journal of Occupational Therapy*, 52(5), 326–336.
- Johnson, R. B., Onwuegbuzie, A. J., Johnson, R. B., i Onwuegbuzie, A. J. (2014). Mixed Methods Research : A Research Paradigm Whose Time Has Come. *Educational Researcher*, 33(7), 14–26. doi.org/10.3102/0013189X033007014

- Kelly, C. G., Cudney, S., i Weinert, C. (2012). Use of creative arts as a complementary therapy by rural women coping with chronic illness. *Journal of Holistic Nursing*, 30(1), 48–54.
- Kelly, M. (2014). Knitting as a feminist project? *Women's Studies International Forum*, 44(1), 133–144. doi.org/10.1016/j.wsif.2013.10.011
- Kenning, G. (2015). "Fiddling with Threads": Craft-based Textile Activities and Positive Well-being. *Textile: The Journal of Cloth and Culture*, 13(1), 50–65. doi.org/10.2752/175183515x142356800353 04
- Keyes, C. L. M., Shmotkin, D., i Ryff, C. D. (2002). Optimizing well-being: the empirical encounter of two traditions. *Journal of Personality and Social Psychology*, 82(6), 1007.
- Kielhofner, G. (1995). *A Model of Human Occupation: Theory and Application*. Baltimore, MD: Lippincott Williams and Wilkins.
- Kielhofner, G. (2002). *A model of human occupation: Theory and application*. *Occupational Medicine* (Vol. 3ed.). Baltimore, MD: Lippincott, Williams and Wilkins.
- Kielhofner, G. (2011). *Modelo de ocupación humana : teoría y aplicación*. (4ed.). Buenos Aires: Médica Panamericana.
- King, G. A. (2004). The meaning of life experiences: Application of a meta-model to rehabilitation sciences and services. *American Journal of Orthopsychiatry*, (74), 72–88.
- Klinger, E. (2012). The search for meaning in evolutionary goal-theory perspective. *The Human Quest for Meaning: Theories, Research, and Applications*, 23–55.
- Larrea, I. (2007). *El significado de la creación de tejidos en la obra de mujeres artistas*. (Tesi doctoral inèdita). Facultad de bellas artes. Universidad del País Vasco.

-
- Ley 15. (1999). Ley Orgánica 15/1999, 13 Diciembre de 1999, de Protección de Datos de Carácter Personal. *Boletín Oficial Del Estado*, 43088–43099.
- Ludwig, F. M., Hattjar, B., Russell, R. L., i Winston, K. (2007). How caregiving for grandchildren affects grandmothers' meaningful occupations. *Journal of Occupational Science*, 14(1), 40–51.
- Manzini, J. L. (2000). Declaración de Helsinki: Principios éticos para la investigación médica sobre sujetos humanos. *Acta Bioethica*, 6(2), 321–334.
- Mayne, A. (2016). Feeling lonely, feeling connected: Amateur knit and crochet makers online. *Craft Research*, 7(1), 11–29. doi.org/10.1386/crre.7.1.11_1
- Moruno, P. (2002). *Razonamiento clínico en terapia Ocupacional: un análisis del procedimiento diagnóstico*. (tesi doctoral inèdita). Departamento de Psicología Biológica y de la Salud. Universidad Autónoma de Madrid.
- Moruno Miralles, P. (n.d.). Principios conceptuales de la terapia ocupacional. *Revista Síntesi*.
- Moruno Miralles, P. (2010). Acerca del concepto de ocupación. *TOG*, 7(Suplemento 6), 40–58.
- Myzelev, A. (2009). Whip your hobby into shape: knitting, feminism and construction of gender. *Textile: The Journal of Cloth and Culture*, 7(2), 148–163. doi.org/10.2752/175183509X460065
- Orton-Johnson, K. (2014). Knit, purl and upload: new technologies, digital mediations and the experience of leisure. *Leisure studies*, 33(3), 305–321. doi.org/10.1080/02614367.2012.723730
- Patton, M. Q. (2002). *Qualitative Research and Evaluation Methods* (3ed.). Thousands Oaks, California: Sage.
- Pentney, B. A. (2008). Feminism, Activism, and Knitting: Are the Fibre Arts a Viable Mode for Feminist Political Action?. *Thirdspace: A Journal of Feminist Theory i Culture*, 8(1).

- Persson, D., Erlandsson, L.K., Eklund, M., i Iwarsson, S. (2001). Value dimensions, meaning, and complexity in human occupation—a tentative structure for analysis. *Scandinavian Journal of Occupational Therapy*, 8(1), 7–18.
- Pöllänen, S. (2009). Craft as context in therapeutic change. *Indian Journal of Occupational Therapy*, 41(2), 43–47.
- Pöllänen, S. (2013a). Homing and downshifting through crafts. In U. Härkönen (Ed.), *Reorientation of teacher education towards sustainability through theory and practice*. (p. 275). Joensuu: University of Eastern Finland.
- Pöllänen, S. (2013b). The meaning of craft: craft makers' descriptions of craft as an occupation. *Scandinavian Journal of Occupational Therapy*, 20(3), 217–227. doi.org/10.3109/11038128.2012.725182
- Pöllänen, S. (2015a). Crafts as Leisure-Based Coping: Craft Makers' Descriptions of Their Stress-Reducing Activity. *Occupational Therapy in Mental Health*, 31(2), 83–100. doi.org/10.1080/0164212 X.2015.1024377
- Pöllänen, S. (2015b). Elements of crafts that enhance well-being: Textile craft makers' descriptions of their leisure activity. *Journal of Leisure Research*, 47(1), 58–78.
- Pope, C., i Mays, N. (2006). *Qualitative research in health care* (3 ed.). Massachusetts: BMJ books, Blackwell Publishing.
- Potter, M. L. (2016). Knitting: A Craft and a Connection. *Issues in Mental Health Nursing*, 1–3. doi.org/10.1080/01612840.2016.1230160
- Quiñones, C. (2004). *El tejido en las tribus indígenas de Colombia: Unidad y diversidad*. In *Geografía humana de Colombia. Variación biológica y cultural en Colombia (Tomo I)* (pp. 109–116). Bogotá: Instituto Colombiano de Cultura Hispánica.
- Quiroga, V. A. M. (1995). *Occupational therapy: The first 30 years 1900 to 1930*. Bethesda, MD: American Occupational Therapy Association.

-
- Reed, K. (2011). Exploring the meaning of occupation: The case for phenomenology. *Canadian Journal of Occupational Therapy*, 78(5), 303–310. doi.org/10.2182/cjot.2011.78.5.5
- Reed, K. L. (2005). An annotated history of the concepts used in occupational therapy. In C. H. Christiansen, M. C. Baum, i J. Bass-Haugen (Eds.), *Occupational therapy: Performance, participation, and well-being* (pp. 567–626). Thorofare, NJ: Slack.
- Reynolds, F., Vivat, B., i Prior, S. (2008). Women's experiences of increasing subjective well-being in CFS/ME through leisure-based arts and crafts activities: a qualitative study. *Disability i Rehabilitation*, 30(17), 1279–88. doi.org/10.1080/0963828070165 4518
- Riley, J. (2008). Weaving an enhanced sense of self and a collective sense of self through creative textile-making. *Journal of Occupational Science*, 15(2), 63–73. doi.org/10.1080/14427591.2008.9686611
- Riley, J. (2011). Shaping Textile-Making: Its Occupational Forms and Domain. *Journal of Occupational Science*, 18(4), 322–338. doi.org/10.1080/14427591.2011.584518
- Riley, J., Corkhill, B., i Morris, C. (2013). The benefits of knitting for personal and social wellbeing in adulthood: findings from an international survey. *British Journal of Occupational Therapy*, 76(2), 50–57. doi.org/10.4276/030802213X13603244419077
- Romero, D. M., Moruno, P., i Ávila, A. (2006). Significado de las actividades de la vida diaria. In *Actividades de la vida diaria* (pp. 35–50). Barcelona: Masson.
- Romero Ayuso, D. M. (2010). El sentido de la ocupación. *TOG (A Coruña)*, 7(6), 59–77.
- Salomón, A., i Díaz del Castillo, J. P. (2015). *Encontrando y realizando sentido: diálogo socrático y ejercicios vivenciales en logoterapia*. Lima: Universidad Femenina del Sagrado Corazón, UNIFÉ.

- Scheler, M. (2001). *Ética: nuevo ensayo de fundamentación de un personalismo ético*. Caparrós editores.
- Scheler, M. (2007). *Ética*. Madrid: Caparrós.
- Shaw, M. E. (1980). *Dinámica de grupo: psicología de la conducta de los pequeños grupos*. Barcelona: Herder.
- Sicilia, Á. (1999). El diario personal del alumnado como técnica de investigación en Educación Física. *Apunts. Educación Física Y Deportes*, 4(58), 25–33.
- Smith, K. D., Keating, J. P., i Stotland, E. (1989). Altruism reconsidered: The effect of denying feedback on a victim's status to empathic witnesses. *Journal of Personality and Social Psychology*, 57(4), 641.
- Smith, M. J. (2016). *Knitting as a Vehicle of Personal Transformation*. (tesi doctoral inèdita). City University of Seattle.
- Smith, Y. J., Stephenson, S., i Gibson-Satterthwaite, M. (2013). The meaning and value of traditional occupational practice: A Karen woman's story of weaving in the United States. *Work*, 45(1), 25–30. doi.org/10.3233/WOR-131600
- Stannard, C. R., i Sanders, E. A. (2015). Motivations for Participation in Knitting Among Young Women. *Clothing and Textiles Research Journal*, 33(2), 99–114. doi.org/10.1177/0887302X14564619
- Strauss, A. L., i Corbin, J. (2002). *Bases de la investigación cualitativa: técnicas y procedimientos para desarrollar la teoría fundamentada*. Medellín: Universidad de Antioquia.
- Taylor, S. ., i Bogdan, R. (1987). *Introducción a los métodos cualitativos. Introducción a los métodos cualitativos de investigación*. Barcelona: Paidós. doi.org/10.1017/CBO9781107415324.004
- Turney, J. (2004). Here's one I made earlier: Making and living with home craft in contemporary Britain. *Journal of Design History*, 267–281.
- Utsch, H. (2007). *Knitting and stress reduction*. (Tesi doctoral inèdita) Department of Clinical Psychology. Antioch University New England.

-
- Wallace, J. (2012). Yarn Bombing, Knit Graffiti and Underground Brigades: A Study of Craftivism and Mobility. *The Mobile Cultures Issue*, 6(3).
- Walters, J. H., Sherwood, W., Mason, H., Bannigan, K., Bryant, W., i Fieldhouse, J. (2014). Creative activities. In J. Creek i L. Lougher (Eds.), *Creek's occupational therapy and mental health* (Fifth, pp. 260–273). Edinburgh: Elsevier Health Sciences.
- Wei, C. (2004). Formation of Norms in a Blog Community. *The Blogosphere: Rhetoric, Community and Culture of Weblogs*, 34 pars.
- Wills, K. (2007). *The close-knit circle: American knitters today*. Westport: Greenwood Publishing Group.
- Yalom, I. D. (1980). *Existential psychotherapy*. New York: BasicBooks.

ANNEXES

ANNEX A. DICTAMEN COMITÈ D'ÈTICA. ESTUDI 1.

UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL
DE CATALUNYA

DICTAMEN DEL COMITÈ D'ÈTICA DE RECERCA

UNIVERSITAT DE VIC - UNIVERSITAT CENTRAL DE CATALUNYA

El Comitè d'ètica de recerca de la Universitat de Vic – Universitat Central de Catalunya, en la seva reunió del dia 11 de juliol de 2016, després de l'avaluació realitzada de la proposta amb expedient 04/2016, titulada *"Hacer punto (tejer) para uno/a mismo/a o para los demás: diferentes propósitos, diferentes aspectos volitivos"*, de Judit Rusiñol i tenint en compte la documentació presentada i els aspectes que es detallen a continuació:

	Adequat	Dubtós	Incorrecte	No s'escau
Justificació de l'estudi	X			
Definició de l'objecte de l'estudi	X			
Implicacions ètiques en disseny, metodologia i finançament	X			
Competència de l'investigador i del grup	X			
Explicitació de les implicacions ètiques del projecte	X			
Disseny metodològic	X			
Finançament				X

I quan escaigui:

	Adequat	Dubtós	Incorrecte	No s'escau
Obtenció del consentiment informat i altres informes necessaris	X			
Informació adequació instal·lacions i instruments requerits	X			
Compromís de confidencialitat	X			

Observacions/ Comentaris:

Es considera que el projecte és correcte tant des del punt de vista ètic com metodològic. Tanmateix es recomana:

- Fer una validació de l'instrument per un grup d'experts.
- Aclarir si la no acceptació de la gravació és un criteri d'exclusió. Al mateix temps s'hauria d'incorporar en el document de consentiment informat la informació sobre la gravació.

Tots els membres del CER UVic-UCC es comprometen a garantir la confidencialitat de la informació a la que tenen accés en el desenvolupament de les funcions. Es garanteix així el tractament adequat de la documentació rebuda per a la avaluació de protocols i de la identitat dels subjectes que participen en les propostes que s'avaluen.

- Aclarir què s'entén en el concepte "teixir per un altre". Qui és l'altre? El grup pot ser molt heterogeni.
- Explicar si el fet de teixir conjuntament (en un espai comú com el centre cívic) és només un fet contextual o té alguna connotació afegida que no consta en la descripció del projecte.

Es resol emetre el següent dictamen com a:¹

Favorable² X

Favorable condicionat ____

Desfavorable ____

Data: 11/07/2016

Firma president del Comitè:

U UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL
DE CATALUNYA
Vicerectorat de Recerca
i Professorat

¹ Qualsevol modificació o incidència que afecti al desenvolupament del projecte (finalitat, persones de l'equip, etc.), s'haurà de notificar al CER UVic-UCC per tal de tornar a valorar el projecte.

² Un dictamen favorable comporta per l'investigador principal les següents obligacions:

1. Presentar, si escau, el projecte a convocatòries externes (competitives o no) amb els mateixos elements essencials que han estat avaluats favorablement pel CER.
2. Desenvolupar, si escau, el projecte amb els mateixos elements essencials que han estat avaluats favorablement pel CER.
3. Presentar una memòria justificativa de compleció del projecte a la seva finalització, incloent un resum executiu de màxim 5000 caràcters i tots els documents que es consideri necessari fer arribar al CER. Aquest material es conservarà als arxius de la UVic-UCC per a futures revisions.

Tots els membres del CER UVic-UCC es comprometen a garantir la confidencialitat de la informació a la que tenen accés en el desenvolupament de les funcions. Es garanteix així el tractament adequat de la documentació rebuda per a la valuació de protocols i de la identitat dels subjectes que participen en les propostes que s'avaluen.

ANNEX B. QÜESTIONARI INICIAL. ESTUDI 1.

Dades personals

Nom:

Edat:

Estat Civil:

Té fills? Quants?

Telèfon, correu electrònic o altres dades de contacte:

Gènere:

País d'origen:

Quan temps fa que vius a Catalunya:

Idiomes que parles i entens:

Informacions generals.

1. Quins tipus d'estudis ha cursat?
 - a. No sap llegir ni escriure.
 - b. Primària.
 - c. Grau mitjà.
 - d. Batxillerat o grau superior.
 - e. Estudis universitaris.
 - f. Prefereix no contestar.
2. Quin és el seu nivell d'ingressos?
 - a. A l'atur i sense ingressos.
 - b. A l'atur però cobrant un subsidi.
 - c. Menys de 600 euros bruts mensuals.
 - d. Entre 601 i 1000 euros bruts mensuals.
 - e. Entre 1001 i 1500 euros bruts mensuals.
 - f. Entre 1501 i 2000 euros bruts mensuals.
 - g. Més de 2001 euros bruts mensuals.

Informació sobre teixir

1. Quin és el teu interès per teixir?
 - a. Interès actual.
 - b. Interès de passat.
 - c. Cap interès especial
2. Quan temps fa que teixeixes?
3. Quin tipus de teixidora et consideres? De procés (gaudeixes més en el procés de crear que amb el producte final)? O de producte (gaudeixes més amb el producte final que amb el procés de fer-lo)?
4. Perquè t'agrada més el producte o el procés?
5. Quant temps de mitjana a la setmana teixeixes?
 - a. Menys d'una hora.
 - b. Entre 1 i 3 hores.
 - c. Entre 3'5 i 5 hores.
 - d. Entre 5'5 i 7 hores.
 - e. Entre 7'5 i 9.
 - f. Més de 9'5.
6. Perquè vens al grup de teixir?
7. Vols afegir algun altre comentari?

ANNEX C. QÜESTIONARI VOLICIONAL

ESTUDI PILOT: Significat i sentit del teixir					
ACTIVITAT: TEIXIR					
ÍTEMS				VALORACIÓ	
1	MOSTRA CURIOSITAT: toca, manipula, observa els materials, prova, etc.	P	D	I	E
		P	D	I	E
2	INICIA ACCIONS: iniciativa, escull patró, tipus de punt a fer. Si fa l'acció per ell mateix.	P	D	I	E
		P	D	I	E
3	INTENTA COSES NOVES: s'anima a provar coses que son un repte però no un desafiament.	P	D	I	E
		P	D	I	E
4	MOSTRA ORGULL: ensenya el resulta del que està fent, comenta que li ha sortit bé, etc.	P	D	I	E
		P	D	I	E
5	BUSCA DESAFIAMENTS: intenta una activitat més complexa o fer un treball extra.	P	D	I	E
		P	D	I	E
6	BUSCA RESPONSABILITAT ADDICIONAL: s'ofereix a ajudar, a recollir, coses que suposen canvi de rol.	P	D	I	E
		P	D	I	E
7	INTENTA CORREGIR ERRORS: errors propis, coses que ha vist que ha fet malament.	P	D	I	E
		P	D	I	E
8	INTENTA RESOLDRE PROBLEMES: incidències de les quals no té la culpa i que requereixen decisions.	P	D	I	E
		P	D	I	E
9	MOSTRA PREFERÈNCIES: verbalment o amb l'acció es veu que una activitat li agrada o no. No diu "és igual..."	P	D	I	E
		P	D	I	E
10	REALITZA L'ACTIVITAT FINS A ACABAR-LA: persisteix malgrat els obstacles que troba.	P	D	I	E
		P	D	I	E
11	ROMAN INVOLUCRAT: està concentrat no dispers	P	D	I	E
		P	D	I	E

Barems del registre:

P= Passiu (puntuació numèrica 1). No mostra l'indicador.

D= Dubtós (puntuació numèrica 2). Mostra l'indicador, amb màxim recolzament, estructura o estimulació. Exemple: senyals verbals, visuals, corporals repetides.

I= Involucrat (puntuació numèrica 3). Mostra l'indicador, amb mínim grau de recolzament, estructura o estimulació. Exemple: recolzament emocional o senyals verbals.

E= Espontani (puntuació numèrica 3). Mostra l'indicador, sense recolzament, estructura o estimulació, només el terapeuta ocupacional disposa l'ambient.

ANNEX D. PREGUNTES PER ORIENTAR EL DIARI PERSONAL. ESTUDI**1.**

Guia de preguntes perquè els/les participants anotin les seves respostes al seu diari personal. Depenen de la sessió se'ls hi faran unes preguntes o unes altres.

Sessió 1:

Que has decidit fer? Perquè?

Perquè has escollir aquest color de llana?

Ha sigut difícil o fàcil el què has fet avui?

T'ha agradat?

Sessió de la 2 a la 9:

Que has fet avui?

Com t'ha anat?

Com t'has sentit?

T'ha costat?

T'has equivocat en algun moment?

Ultima sessió:

Has acabat el què estaves fent?

Com t'has sentit?

ANNEX E. ENTREVISTA SEMIESTRUCTURADA. ESTUDI 1.

Quina diferència hi ha per tu entre teixir una peça per a tu mateix/a o teixir una peça per a una altra persona?

Quina diferència hi ha per tu entre teixir sola o teixir dins del grup?

Aspectes relacionats amb els interessos.

Perquè teixeixes? (exemple: plaer corporal, els patrons em plantegen reptes cognitius, per estètica, perquè t'aporta reptes a superar)

T'agrada més teixir peces per a tu mateixa o per a altres persones? Perquè?

T'agrada més teixir sola o teixir dins d'aquest grup? Que t'aporta el grup?

Aspectes relacionats amb la causalitat personal.

Et sents capaç de realitzar qualsevol projecte de teixir? Creus que alguns aspectes et limiten alhora de teixir? Quins?

Sents que tens la mateixa capacitat quan teixeixes alguna peça per a tu que quan teixeixes una peça per a una altra persona?

Fas projectes més complicats quan teixeixes per a tu o quan teixeixes per a una altra persona? Perquè? Té que veure amb les teves capacitats?

Quan comences un projecte de teixir, creues que l'aconseguiràs acabar?

Has abandonat algun projecte? Perquè?

Et plantejes reptes a l'hora de teixir o sempre fas el què saps fer? Els reptes te'ls plantejes quan vols teixir una cosa per a una altra persona?

Quant teixeixes, esperes assolir els resultats esperats?

Si hi ha alguna cosa que no et surt busques ajuda?

En relació a teixir dins del grup, fas coses més fàcils o més difícils quan teixeixes en grup? Perquè?

Aspectes relacionats amb els valors.

Perquè és important i significatiu per tu teixir?

És important per tu teixir una peça per a una altra persona, per a la ciutat (*Urban Knitting*) o per a projectes socials (Càrites) més que no pas per tu? Perquè?

Quins aspectes de tot el procés de teixir (escollir el projecte, escollir les llanes, la tècnica...) valoren de manera diferent quan teixeixes alguna cosa per a tu o per a una altra persona?

Quan decideixen teixir alguna cosa, en quina situació et costa més decidir què fer, quan t'ho fas per tu o quan vols teixir alguna peça per a

El grup t'ha condicionat amb el que has decidir teixir? En quin sentit t'ha condiciona?

ANNEX F. CONSENTIMENT INFORMAT I INFORMACIÓ LLIURADA ALS PARTICIPANTS DE ESTUDI 1.

Informació per als participants

Els membres de l'equip d'investigació del Grup de Recerca M30 (Methodology, Methods, Models and Health and Social Outcomes), estem portant a terme el projecte de recerca: El significat i el sentit de teixir.

El projecte té com a finalitat conèixer el significat del teixir en funció del sentit per al qual es teixeix, és a dir, si es teixeix alguna cosa per a un mateix o per una altra persona. En primer lloc, durant 18 setmanes, es teixirà un petit projecte per a un mateix i, en segon lloc, es teixirà un projecte per a una altra persona, o per la comunitat o per una institució... En aquest projecte hi participen la universitat de Vic, la Creu Roja i l'Ajuntament de Vic. En el context d'aquesta recerca li demanem la col·laboració per participar activament al grup de teixir, per a respondre a les entrevistes que li anirem fent al llarg del projecte i per anar omplint un dietari de les diferents sessions.

Aquesta col·laboració implica participar en:

1. Assistir a teixir cada dimecres de 9.30 a 11.30 al centre cívic de Can pau Raba, des del 1 de febrer al 7 de juny de 2017.
2. Respondre a un qüestionari exploratori, per recollir dades personals i vinculades amb l'afició de teixir.
3. Respondre a una entrevista en profunditat per aprofundir en la diferència entre teixir per un mateix o per a altres persones.
4. Escriure al dietari al finalitzar cada sessió. La informació que cal escriure al dietari respon a les següents preguntes: què has fet avui? Com t'ha anat? Com t'has sentit? Has canviat alguna cosa en el transcurs de la sessió?

Tots els participants tindran un codi i, per tant és impossible identificar al participant amb les respostes proporcionades, garantint totalment la confidencialitat. Les dades que s'obtinguin de la seva participació no s'utilitzaran per a cap altre fi diferent de l'especificat en aquesta recerca, i passaran a formar part d'un fitxer de dades del que serà el màxim responsable l'investigador principal. Totes aquestes dades quedaran protegides mitjançant un sistema de codificació, i únicament hi podrà accedir els investigadors del projecte: Judit Rusiñol i Rodríguez, María Rodríguez Bailón, Marcel·la Torra Torras i un traductor/a.

El fitxer de dades de l'estudi estarà sota la responsabilitat de l'investigador principal (IP) davant del qual es podrà exercir en tot moment els drets que estableix la Llei 15/1999 de protecció de les dades personals.

Estem a la seva disposició per a resoldre qualsevol dubte que li sorgeixi. Pot contactar amb nosaltres el mateix dimecres al grup de teixir o al següent mail judit.rusinyol@uvic.cat.

Consentiment informat

Jo, _____, major d'edat, amb numero de DNI _____, actuant amb nom i interès propi.

DECLARO QUE:

He rebut informació sobre el projecte El significat i el sentit de teixir, del que se m'ha lliurat un foli informatiu annexat a aquest consentiment i per el que es sol·licita la meva participació. he entès el seu significat, se m'han resolt els dubtes i se m'han exposat les accions que se'n deriven del mateix. Se m'ha informat de tots els aspectes relacionats amb la confidencialitat i protecció de les dades en relació a la gestió de les dades personals que comporta el projecte i les garanties pressas en compliment de la LLei 15/1999 de Protecció de Dades Personals.

La meva participació en el projecte és totalment voluntària i tinc dret a retirar-me del mateix en qualsevol moment, revocant el present consentiment, sense que aquesta retirada pugui influir negativament sobre la meva persona en cap sentit. En el cas de retirada, tinc dret a que les meves dades siguin cancel·lades del fitxer de l'estudi.

Així mateix, renuncio a qualsevol benefici econòmic, acadèmic o de qualsevol naturalesa que pogués derivar-se del projecte o dels seus resultats.

Per tot això,

DONO EL MEU CONSENTIMENT A:

1. Participar en el projecte El *significat i el sentit de teixir*.
2. Que l'equip d'investigació M30 i la Sra. Judit Rusiñol i Rodriguez com a investigadora principal, puguin gestionar les meves dades i difondre la informació que el projecte generi. Es garanteix que es preservarà en tot moment la meva identitat i intimitat, amb les garanties establertes en la Llei 15/1999 de protecció de dades i normativa complementària.
3. Que, en cas que es requereixi, les meves dades puguin ser traduïdes per un traductor/a extern al projecte, garantint que es preservarà en tot moment la meva identitat i intimitat, amb les garanties establertes en la Llei 15/1999 de protecció de dades i normativa complementària.
4. Que l'equip M30 conservi tots els registres efectuats sobre la meva persona en suport electrònic, amb la garantia i els terminis legalment previstos, si estiguessin establerts, i a falta de previsió legal, pel temps que fos necessari per complir amb les funcions del projecte per a les quals les dades van ser recollides.

Vic, a ____ de _____ de _____

Signatura participant

Signatura IP

ANNEX G. DICTAMEN COMITÈ D'ÈTICA. ESTUDI 2.

DICTAMEN DEL COMITÈ D'ÈTICA DE RECERCA UNIVERSITAT DE VIC - UNIVERSITAT CENTRAL DE CATALUNYA

El Comitè d'ètica de recerca de la Universitat de Vic – Universitat Central de Catalunya, en la seva reunió del dia 9 de gener de 2017, després de l'avaluació realitzada de la proposta amb expedient 18/2017, titulada "El hacer punto para uno mismo o para los demás: análisis de la volición en comunidades virtuales de tejedores/as", de Judit Rusiñol Rodríguez i tenint en compte la documentació presentada i els aspectes que es detallen a continuació:

	Adequat	Dubtós	Incorrecte	No s'escau
Justificació de l'estudi	X			
Definició de l'objecte de l'estudi	X			
Implicacions ètiques en disseny, metodologia i finançament	X			
Competència de l'investigador i del grup	X			
Explicitació de les implicacions ètiques del projecte	X			
Disseny metodològic	X			
Finançament				X

I quan escaigui:

	Adequat	Dubtós	Incorrecte	No s'escau
Obtenció del consentiment informat i altres informes necessaris	X			
Informació adequació instal·lacions i instruments requerits	X			
Compromís de confidencialitat	X			

Observacions/ Comentaris:

Es tracta d'un projecte ja revisat, en el que s'ha introduït només algunes petites variacions que no plantegen dificultat des del punta de vista ètic ni metodològic.

Tots els membres del CER UVic-UCC es comprometen a garantir la confidencialitat de la informació a la que tenen accés en el desenvolupament de les seves funcions. Es garanteix així el tractament adequat de la documentació rebuda per a l'avaluació de protocols i de la identitat dels subjectes que participen en les propostes que s'avaluin.

Es resol emetre el següent dictamen com a:¹

Favorable² X

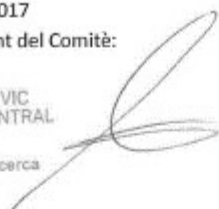
Favorable condicionat

Desfavorable

Data: 09/01/2017

Firma president del Comitè:

 UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL
DE CATALUNYA
Vicerectorat de Recerca
i Professorat

¹ Qualsevol modificació o incidència que afecti al desenvolupament del projecte (finalitat, persones de l'equip, etc.), s'haurà de notificar al CER UVic-UCC per tal de tornar a valorar el projecte.

² Un dictamen favorable comporta per l'investigador principal les següents obligacions:

- Presentar, si escau, el projecte a convocatòries externes (competitives o no) amb els mateixos elements essencials que han estat avaluats favorablement pel CER.
- Desenvolupar, si escau, el projecte amb els mateixos elements essencials que han estat avaluats favorablement pel CER.
- Presentar una memòria justificativa de compleció del projecte a la seva finalització, incloent un resum de màxim 5000 caràcters i tots els documents que es consideri necessari fer arribar al CER. Aquest material es conservarà als arxius de la UVic-UCC per a futures revisions.

Tots els membres del CER UVic-UCC es comprometen a garantir la confidencialitat de la informació a la que tenen accés en el desenvolupament de les seves funcions. Es garanteix així el tractament adequat de la documentació rebuda per a la avaluació de protocols i de la identitat dels subjectes que participen en les propostes que s'avaluïn.

ANNEX H. CONSENTIMENT INFORMAT I INFORMACIÓ LLIURADA ALS I LES PARTICIPANTS DE L'ESTUDI 2.

Información para los participantes

De del grupo de investigación M3O (Methodology, Methods, Models and Health and Social Outcomes) de la Universidad de Vic, estamos llevando a cabo el proyecto de investigación: *Hacer punto (tejer) para uno/a mismo/a o para los demás: diferentes propósitos, diferentes aspectos volitivos.*

El proyecto tiene como finalidad conocer el significado del tejer en función del sentido para el cual se teje, es decir, si se teje alguna cosa para uno mismo o para otra persona.

Su colaboración consiste en responder al cuestionario que le ha llegado por vía telemática. Los datos que se obtendrán de su participación no se utilizaran por ningún otro fin diferente del especificado en esta investigación, y pasaran a formar parte de un fichero de datos del que será el máximo responsable el investigador principal (IP), delante del cual se podrá ejercer en todo momento los derechos que establece la ley 15/1999 de protección de los datos personales. Únicamente tendrán acceso a dicho fichero los investigadores del proyecto: Judit Rusiñol i Rodríguez, María Rodríguez Bailón, Anna Ramon Aribau, Pedro Moruno Miralles y Marcel·la Torra Torras.

Estamos a su disposición para resolver cualquier duda que le surja. Puede contactar con nosotros en el siguiente mail: judit.rusiñol@uvic.cat

Consentimiento informado

Respondiendo al cuestionario online declaro que:

He recibido información sobre el proyecto *Hacer punto (tejer) para uno/a mismo/a o para los demás: diferentes propósitos, diferentes aspectos volitivos*, expuesto en la primera parte de dicho documento, y por el que se solicita mi participación, he entendido su significado, me han resuelto las dudas y se han expuesto las acciones que se derivaran del mismo. Se me ha informado de todos los aspectos relacionados con la confidencialidad y protección de los datos en relación a la gestión de los datos personales que comporta el proyecto y las garantías tomadas en cumplimiento de la ley 15/1999 de Protección de Datos personales.

Mi participación al responder el cuestionario es totalmente voluntaria y tengo el derecho de retirar mi respuesta en cualquier momento, sin que esta retirada pueda influir negativamente sobre mi persona en ningún sentido. En caso de retirada, tengo derecho a que mis datos sean cancelados del fichero del estudio.

Así mismo, renuncio a cualquier beneficio económico, académico o de cualquier naturaleza que se pudiera derivar del proyecto o de sus resultados.

Por todo lo anterior, acepto que respondiendo el cuestionario online doy mi consentimiento para:

Que el equipo de investigación M3O y la Sra. Judit Rusiñol Rodríguez como investigadora principal, puedan gestionar mis datos y difundir la información que el proyecto genere. Se garantiza que se preservará en todo momento mi identidad e intimidad, con las garantías establecidas en la ley 15/1999 de protección de datos y normativa complementaria.

Que el grupo M3O conserve todos los registros efectuados sobre mi persona en soporte electrónico, con la garantía y los términos legales previstos, si estuvieran establecidos, y a falta de previsión legal, por el tiempo que fuera necesario para cumplir con las funciones del proyecto para las cuales los datos fueron recogidos.

ANNEX I. QÜESTIONARI ONLINE. L'ESTUDI 2.

SORTEO KIT DE LANAS!!!

¿Quieres participar en un sorteo de un kit de lana (90%pura lana virgen y 10% seda) hilada a mano por el talleret del clot?

Solo tienes que responder a un cuestionario sobre tu aficción por tejer.

Finaliza el 15 de febrero!!!!!!

* Necessari

<https://www.facebook.com/eltalleretdelclot>

Empecemos

En primer lugar, creo que es oportuno presentarme. Mi nombre es Judit Rusinyol, soy profesora agregada del grado de Terapia Ocupacional de la Universidad de Vic, y miembro del grupo de investigación M3O de la misma universidad. Soy una apasionada de las actividades vinculadas con el tejer: media, ganchillo, telar...y miembro activo del grupo de tejer "Urban Knitting Osona" (Barcelona). Esta pasión me ha llevado a realizar mi tesis doctoral sobre el tejer y su sentido.

Este cuestionario pretende recoger una serie de datos sobre la actividad de tejer (ganchillo, tricot...), vinculados con la motivación por tejer en función de para quién se teje y con quién se teje. Recordarte que la participación en el mismo es totalmente ANONIMA y que los datos recogidos se utilizaran únicamente en el marco de esta investigación.

Puedes consultar más información sobre el proyecto y como se van a tratar los datos obtenidos en este cuestionario en el siguiente enlace: <https://drive.google.com/file/d/0B794v8Vn8vJFSHh5Nml0cW4yYjg/view?usp=sharing>. El hecho de responder a este cuestionario implica la aceptación de los terminos establecidos en los documentos expuestos en el enlace anterior.

Te agradecemos tu participación y tu franqueza al decirnos honestamente lo que te preguntamos. Y para agradecerte tu participación entrarás en el sorteo con madejas de lana hilada a mano. Al final del cuestionario encontraras los datos y el sorteo.

¡Muchas gracias por su colaboración!

1. ¿Cuál de las siguientes técnicas de tejer realizas?*

Selecciona todas las opciones que correspondan.

- Ganchillo
- Media o tricot
- Telar
- Otros: _____

2. ¿Cuánto tiempo hace que empezaste a tejer?*

Marque un óvalo.

- Menos de un año
- De un año a 5 años
- De 5 años y un mes a 10 años
- Más de 10 años
- Desde que era una niña o niño.

3. ¿Cuántas horas a la semana inviertes en tejer?*

Marque un óvalo.

- Menos de 1 hora.
- Entre 1 y 3 horas.

4. A continuación, te planteamos una serie de frases y nos gustaría conocer tu acuerdo o desacuerdo con cada una de ellas. Siendo 0 en muy en desacuerdo y 5 en muy de acuerdo. *

Marqueu només un oval per fila.

	0 Muy en desacuerdo	1	2	3	4	5
Tejo porque me aporta bienestar personal.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Tejer mejora mi estado de ánimo y me siento más feliz.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Tejo porque me gustan las actividades manuales / labores.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Tejo porque me gusta crear cosas.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Tejer me permite superar retos.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Tejer me ayuda a relajarme y disminuir el estrés.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Tejo para distraerme, para entretenerme.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Cuando tejo se me pasa el tiempo muy rápido.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Tejo porque me hace sentir que puedo hacerlo.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Tejer me ayuda a desconectar de los problemas.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Tejo porque lo he hecho desde pequeño/a.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Tejo porque me gusta regalar lo que hago a otras personas.	☐	☐	☐	☐	☐	☐

5. Si tejes por otros motivos no especificados en la pregunta anterior, ¿te gusta tejer?
6. ¿Cuál de las siguientes frases te representa mejor?*

Marqueu només un oval.

- Disfruto más durante el proceso de tejer que con el resultado.
- Disfruto más con el producto final que durante el proceso de tejer.

7. ¿Trabajas en varios proyectos / piezas a la vez? ¿Por qué?

8. ¿Con qué frecuencia tejes para elaborar piezas para ti? (del 0 al 7) *

Maqueu només un oval.

	0	1	2	3	4	5	6	7	
Nunca	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	Mu

9. ¿Con qué frecuencia tejes para elaborar piezas para otras personas (far por una causa benéfica, por proyectos de urban knitting como por ejem arbol o una farola, etc)? (del 0 al 7) *

Maqueu només un oval.

	0	1	2	3	4	5	6	7	
Nunca	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	Mu

10. ¿Con qué frecuencia tejes por tejer sin pensar para qué o quién será l elaborarás ? (del 0 al 7)*

Maqueu només un oval.

	0	1	2	3	4	5	6	7	
Nunca	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	Mu

En esta última situación: tejer para otras personas proyectos, ¿puedes responder a las siguientes pre:

11. ¿A quién te refieres cuando tejes para otras personas o proyectos? *

12. ¿Que importancia tienen estas personas o proyectos para ti? *

Ahora necesitamos que pienses en aquellos momentos en los cuales tejes algo con el fin de elaborar una pieza así como en otros momentos cuando tejes para una pieza para otra persona o proyecto (familiar, amigo, causa benéfica, por proyectos de urban knitting,

Escoge la mejor opción, siendo 0 nunca y 7 muy frecuentemente.

13. Intento cosas nuevas antes nunca hechas (como por ejemplo incorporar un punto o patrón.), cuando tejo... *

Marqueu només un oval per fila.

	0 Nunca	1	2	3	4	5	6	7 Muy frec
Para mi	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Para otros	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

14. Busco desafíos (como por ejemplo, hacer otro tipo de técnica como tejido circular..., que nunca habías realizado), cuando tejo... *

Marqueu només un oval per fila.

	0 Nunca	1	2	3	4	5	6	7 Muy frec
Para mi	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Para otros	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

15. Cuando empiezo a tejer tengo claro lo que quiero hacer. *

Marqueu només un oval per fila.

	0 Nunca	1	2	3	4	5	6	7 Muy frec
	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

17. **Sé y siento que lo estoy haciendo bien.** *

Marqueu només un oval per fila.

	0	Nunca	1	2	3	4	5	6	7	Muy frecua
Para mi	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Para otros	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

18. **Disfruto cuando tejo...** *

Marqueu només un oval per fila.

	0	Nunca	1	2	3	4	5	6	7	Muy frecua
Para mi	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Para otros	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

19. **Siento y pienso que la actividad es importante y especial.** *

Marqueu només un oval per fila.

	0	Nunca	1	2	3	4	5	6	7	Muy frecua
Para mi	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Para otros	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

20. **Cuando elaboro una pieza le pongo mucho empeño.** *

Marqueu només un oval per fila.

	0	Nunca	1	2	3	4	5	6	7	Muy frecua
Para mi	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Para otros	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

21. **Cuando tejo me preocupo mucho por si la pieza va a quedar bien o no.** *

Marqueu només un oval per fila.

	0	Nunca	1	2	3	4	5	6	7	Muy frecua
Para mi	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Para otros	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

23. **Cuando tejo, intento resolver los errores que he cometido de mane (como por ejemplo, te equivocaste en hacer un tipo de punto).** *

Marqueu només un oval per fila.

	0	Nunca	1	2	3	4	5	6	7	Muy fre
Para mi	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

24. Intento acabar la pieza u objetivo que me había propuesto. *

Marqueu només un oval per fila. /

	0	Nunca	1	2	3	4	5	6	7	Muy f
Para mi	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

25. ¿Dónde tejes? *

Marqueu només un oval.

- Solo/a en casa. *Passeu a la pregunta 37.*
- Voy a un grupo de tejer. *Passeu a la pregunta 26.*
- Los dos (algunas veces tejo en casa solo/a y otros voy a un grupo de tejer). *Passeu a la pregunta 26.*

Passeu a la pregunta 37.

Tejer en grupo.

En relación a tejer dentro del grupo, marca el grado de acuerdo o desacuerdo con las siguientes afirmaciones.

Siendo 0 muy en desacuerdo y 7 muy de acuerdo

26. Me gusta más tejer en grupo que sola/o en casa.*

Marqueu només un oval.

	0	1	2	3	4	5	6	7
Muy en desacuerdo	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

27. Cuando tejo en grupo realizo proyectos más fáciles*.

Marqueu només un oval.

	0	1	2	3	4	5	6	7
Muy en desacuerdo	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

29. Cuando tejo|en grupo no trabajo tanto. *

Maqueu només un oval.

0 1 2 3 4 5 6

Muy en
desacuerdo

30. Me gusta tejer en grupo porque me da la oportunidad de salir de casa y :

Maqueu només un oval.

0 1 2 3 4 5 6

Muy en
desacuerdo

31. Me gusta tejer en grupo porque puedo aprender de otros y me ayudan sale alguna cosa. *

Maqueu només un oval.

0 1 2 3 4 5 6

Muy en
desacuerdo

32. Me gusta tejer en grupo porque puedo ayudar a otros. *

Maqueu només un oval.

0 1 2 3 4 5 6

Muy en
desacuerdo

33. Tejer en grupo me aporta ideas para nuevos proyectos. *

Maqueu només un oval.

0 1 2 3 4 5 6

Muy en

35. Cuando tejo en grupo no me relajo tanto. *

Maqueu només un oval.

	0	1	2	3	4	5	6	7	
Muy en desacuerdo	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	Muy de acuerdo

36. A veces me preocupa lo que las personas del grupo piensen en relación al proyecto/pieza que estoy haciendo. *

Maqueu només un oval.

	0	1	2	3	4	5	6	7	
Muy en desacuerdo	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	Muy de acuerdo

Sección final

37. Género *

Seleccioneu totes les opcions que corresponguin.

- Mujer.
- Hombre.

38. Edad *

Quiero participar en el sorteo

Si quieres participar en el sorteo solo tienes que proporcionarnos un mail de contacto. Este mail solo se utilizará en el caso de ganar el sorteo.

39. Escribe tu mail a continuación:

ANNEX J. PROVA PILOT. L'ESTUDI 2.

Cuestionario sobre tejer

Este cuestionario que están a punto de realizar está en fase de pruebas y es por ese motivo que su participación es esencial. El objetivo de su contribución es el de valorar el nivel de claridad de las preguntas, si el lenguaje utilizado es correcto, así como si faltan opciones de respuesta y si éstas se comprenden correctamente. Así que, por favor, léanse el cuestionario con el único objetivo de valorar su adecuación y pertinencia. NO es necesario que conteste a las preguntas. La dinámica es la siguiente: Leer el enunciado y respuestas de una pregunta, pensar si se entienden, si se utiliza el lenguaje apropiado y si faltan opciones de respuesta. Su colaboración nos será de enorme ayuda. Muchas gracias.

En primer lugar, creo que es oportuno presentarme. Mi nombre es Judit Rusinyol, soy profesora agregada del grado de Terapia Ocupacional de la Universidad de Vic, y miembro del grupo de investigación M30 de la misma universidad. Soy una apasionada de las actividades vinculadas con el tejer: media, ganchillo, telar...y miembro activo del grupo de tejer "Urban Knitting Osona" (Barcelona). Esta pasión me ha llevado a realizar mi tesis doctoral sobre el tejer y su sentido.

Este cuestionario pretende recoger una serie de datos sobre la actividad de tejer (ganchillo, tricot...), vinculados con la motivación por tejer en función de para quién se teje y con quién se teje. Recordarte que la participación en el mismo es totalmente ANONIMA y que los datos recogidos se utilizarán únicamente en el marco de esta investigación.

Puedes consultar más información sobre el proyecto y como se van a tratar los datos obtenidos en este cuestionario en el siguiente enlace:
<https://drive.google.com/file/d/0B794v8Vn8vJFSHh5Nml0cW4yYjg/view?usp=sharing>

Te agradecemos tu participación y tu franqueza al decimos honestamente lo que piensas sobre lo que te preguntamos. ¡Muchas gracias por su colaboración!

En caso de duda puedes contactar con judit.rusinyol@uvic.cat

* Obligatorio

¿Cuál de las siguientes técnicas de tejer realizas?*

Selecciona todos los que correspondan.

- Ganchillo
- Media o tricot
- Telar
- Otros

1. ¿Cuánto tiempo hace que tejes?*

Marca solo un óvalo.

- Menos de un año
- De un año a 5 años
- De 5 años y un mes a 10 años
- Más de 10 años
- Des de que era una niña o niño.

Grau de comprensió de la pregunta:

Poc				Totalment
1	2	3	4	5

¿En caso de marcar 1 o 2, podría concretarnos por qué no se entiende la pregunta?

Grau de comprensió de la pregunta:

Poc				Totalment
1	2	3	4	5

¿En caso de marcar 1 o 2, podría concretarnos por qué no se entiende la pregunta?

2. ¿Cuántas horas a la semana inviertes en tejer? * Marca solo un óvalo.

- Menos de 1 hora
- Entre 1 y 3 hbras.
- Entre 3'5 y 5 horas.
- Entre 5'5 y 7 horas.
- Entre 7'5 y 9 horas.
- Más de 9'5 horas.

Grau de comprensi3n de la pregunta:				
Poc				Totalment
1	2	3	4	5

¿En caso de marcar 1 o 2, podr3a concretar por qu3 no se entiende la pregunta?

3. A continuaci3n, te planteamos una serie de frases y nos gustar3a conocer tu grado de acuerdo o desacuerdo con cada una de ellas. Siendo 0 en muy en desacuerdo y 7 muy de acuerdo. * Marca solo un 3valo por fila.

	0 Muy en desacuerdo	1	2	3	4	5	6	7 Muy De acuerdo																
Tejo porque me aporta bienestar personal.	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> ¿En caso de marcar 1 o 2, podr3a concretar, debajo de cada ítem o frase, por qu3 no se entiende la pregunta? <table border="1" style="width: 100%; text-align: center;"> <thead> <tr> <th colspan="5">Grau de comprensi3n de la pregunta:</th> </tr> <tr> <th>Poc</th> <th></th> <th></th> <th></th> <th>Totalment</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>4</td> <td>5</td> </tr> </tbody> </table> </div>	Grau de comprensi3n de la pregunta:					Poc				Totalment	1	2	3	4	5
Grau de comprensi3n de la pregunta:																								
Poc				Totalment																				
1	2	3	4	5																				
Tejer mejora mi estado de ánimo y me siento más feliz.	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> <table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>4</td> <td>5</td> </tr> </table> </div>	1	2	3	4	5										
1	2	3	4	5																				
Tejo porque me interesan las actividades manuales / labores.	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> <table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>4</td> <td>5</td> </tr> </table> </div>	1	2	3	4	5										
1	2	3	4	5																				
Tejo porque me gusta crear cosas.	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> <table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>4</td> <td>5</td> </tr> </table> </div>	1	2	3	4	5										
1	2	3	4	5																				
Tejer me aporta retos a superar y oportunidades de crecimiento personal.	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> <table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>4</td> <td>5</td> </tr> </table> </div>	1	2	3	4	5										
1	2	3	4	5																				
Tejer me ayuda a relajarme y disminuir el estrés.	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> <table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>4</td> <td>5</td> </tr> </table> </div>	1	2	3	4	5										
1	2	3	4	5																				
Tejo para distraerme, para entretenerme.	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> <table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>4</td> <td>5</td> </tr> </table> </div>	1	2	3	4	5										
1	2	3	4	5																				
Cuando tejo se me pasa el tiempo muy rápido.	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> <table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>4</td> <td>5</td> </tr> </table> </div>	1	2	3	4	5										
1	2	3	4	5																				

¿En caso de marcar 1 o 2, podría concretar, debajo de cada ítem o frase, por qué no se entiende la pregunta?

Tejo porque me hace sentir que soy capaz de hacerlo.

Grau de comprensi3n de la pregunta:

Poc				Totalment
1	2	3	4	5

Tejer me ayuda a desconectar de los problemas.

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

Tejo porque lo he hecho desde peque1a/o.

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

Me gusta tejer para regalar a otras personas.

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

4. Si tejes por otros motivos no especificados en la pregunta anterior, ¿podrías concretarlos aqu1?

En caso de no tener otros motivos dejar en blanco.

Poc				Totalment
1	2	3	4	5

5. ¿Qu3 tipo de tejedor/a te consideras? * Marca solo un 3valo.

Tejedor/a de proceso (disfruto m1s durante el proceso de tejer que con el resultado final)

Tejedor/a de producto (disfruto m1s con el producto final que durante el proceso de realizaci3n)

Indiferente (tanto disfruto durante la realizaci3n de la pieza como con el producto final)

Poc				Totalment
1	2	3	4	5

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

¿En caso de marcar 1 o 2, podr1a concretar por qu3 no se entiende la pregunta?

6. ¿Trabajas en varios proyectos / piezas a la vez? ¿Por qu3?

Poc				Totalment
1	2	3	4	5

¿En caso de marcar 1 o 2, podr1a concretar, debajo de cada ítem o frase, por qu3 no se entiende la pregunta?

¿En caso de marcar 1 o 2, podría concretar por qué no se entiende la pregunta?

7. ¿Con qué frecuencia tejes para elaborar piezas para ti? (del 0 al 7) *

Marca solo un óvalo.

0 1 2 3 4 5 6 7

Nunca

Muy
frecuentemente

Grau de comprensi3n de la pregunta:

Poc				Totalment
1	2	3	4	5

8. ¿Con qué frecuencia tejes para elaborar piezas para otras personas (familiar, amigo, por una causa benéfica, por proyectos de urban knitting, etc)? (del 0 al 7) *

Marca solo un óvalo.

0 1 2 3 4 5 6 7

Nunca

Muy
frecuentemente

Poc				Totalment
1	2	3	4	5

En esta última situación: tejer para otras personas o proyectos, ¿puedes responder a las siguientes preguntas?

9. ¿A quién te refieres cuando tejer para otras personas o proyectos? *

¿En caso de marcar 1 o 2, podría concretar, debajo de cada ítem o frase, por qué no se entiende la pregunta?

Poc				Totalment
1	2	3	4	5

10. ¿Puedes concretar qué significan para ti estas personas/proyectos? *

Poc				Totalment
1	2	3	4	5

Ahora necesitamos que pienses en aquellos momentos en los cuales tejes algo con el fin de elaborar una pieza para ti, así como en otros momentos cuando tejes para elaborar una pieza para otra persona o proyecto (familiar, amigo, por una causa benéfica, por proyectos de urban knitting, etc).

Escoge la mejor opción, siendo 0 nunca y 7 muy frecuentemente.

¿En caso de marcar 1 o 2, podría concretar, debajo de cada ítem o frase, por qué no se entiende la pregunta?

11. Intento cosas nuevas antes nunca hechas (como por ejemplo incorporar un nuevo punto o patrón.), cuando tejo... * Marca solo un óvalo por fila.

0 Nunca 1 2 3 4 5 6 7 Muy frecuentemente

Para mí

Para otros

Grau de comprensi3n de la pregunta:

Poc				Totalment
1	2	3	4	5

12. Busco desafios (como por ejemplo hacer otro tipo de t3cnica como ganchillo, telar o tejido circular..., que nunca habías realizado), cuando tejo... * Marca solo un óvalo por fila.

0 Nunca 1 2 3 4 5 6 7 Muy frecuentemente

Para mí

Para otros

Poc				Totalment
1	2	3	4	5

13. Tengo claros los objetivos que quiero alcanzar. * Marca solo un óvalo por fila.

0 Nunca 1 2 3 4 5 6 7 Muy frecuentemente

Para mí

Para otros

Poc				Totalment
1	2	3	4	5

14. Me siento orgulloso/a con los resultados que voy obteniendo. * Marca solo un óvalo por fila.

0 Nunca 1 2 3 4 5 6 7 Muy frecuentemente

Para mí

Para otros

Poc				Totalment
1	2	3	4	5

15. Sé y siento que lo estoy haciendo bien. * Marca solo un óvalo por fila.

0 Nunca 1 2 3 4 5 6 7 Muy frecuentemente

Para mí

Para otros

Poc				Totalment
1	2	3	4	5

22. Intento acabar la actividad/tarea/paso u objetivo que me había propuesto.* Marca solo un óvalo por fila.

0 Nunca 1 2 3 4 5 6 7 Muy frecuentemente

Para mí	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Para otros	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

¿En caso de marcar 1 o 2, podría concretar, debajo de cada ítem o frase, por qué no se entiende la pregunta?

Grau de comprensión de la pregunta:

Poc				Totalment
1	2	3	4	5

23. ¿Dónde tejes? *

Marca solo un óvalo.

- Solo/a en casa. Pasa a la pregunta 36.
- Voy a un grupo de tejer. Pasa a la pregunta 25.
- Los dos (algunas veces tejo en casa solo/a y otros voy a un grupo de tejer). Pasa a la pregunta 25.

Poc				Totalment
1	2	3	4	5

Tejer en grupo.

En relación a tejer dentro del grupo, puedes marcar el grado de acuerdo o desacuerdo con las siguientes afirmaciones.

Siendo 0 muy en desacuerdo y 7 muy de acuerdo

24. Me gusta más tejer en un grupo que sola en casa.* Marca solo un óvalo.

0 1 2 3 4 5 6 7

Muy en desacuerdo Muy de acuerdo

¿En caso de marcar 1 o 2, podría concretar, debajo de cada ítem o frase, por qué no se entiende la pregunta?

Grau de comprensión de la pregunta:

Poc				Totalment
1	2	3	4	5

25. Cuando tejo en grupo realizo proyectos más fáciles.* Marca solo un óvalo.

0 1 2 3 4 5 6 7

Muy en desacuerdo Muy de acuerdo

Poc				Totalment
1	2	3	4	5

26. Cuando tejo en grupo me cuesta más concentrarme.* Marca solo un óvalo.

0 1 2 3 4 5 6 7

Muy en desacuerdo Muy de acuerdo

Poc				Totalment
1	2	3	4	5

¿En caso de marcar 1 o 2, podría concretar, debajo de cada ítem o frase, por qué no se entiende la pregunta?

27. Cuando tejo en grupo no trabajo tanto. * Marca solo un óvalo.

0 1 2 3 4 5 6 7

Muy en desacuerdo Muy de acuerdo

Grau de comprensi3n de la pregunta:

Poc				Totalment
1	2	3	4	5

28. Me gusta tejer en grupo porque me da la oportunidad de salir de casa y activarme. * Marca solo un óvalo.

0 1 2 3 4 5 6 7

Muy en desacuerdo Muy de acuerdo

Poc				Totalment
1	2	3	4	5

29. Me gusta tejer en grupo porque puedo aprender de otros y me ayudan cuando no me sale alguna cosa. * Marca solo un óvalo.

0 1 2 3 4 5 6 7

Muy en desacuerdo Muy de acuerdo

Poc				Totalment
1	2	3	4	5

30. Me gusta tejer en grupo porque puedo ayudar a otros. * Marca solo un óvalo.

0 1 2 3 4 5 6 7

Muy en desacuerdo Muy de acuerdo

Poc				Totalment
1	2	3	4	5

31. Tejer en grupo me aporta ideas para nuevos proyectos. * Marca solo un óvalo.

0 1 2 3 4 5 6 7

Muy en desacuerdo Muy de acuerdo

Poc				Totalment
1	2	3	4	5

32. Tejer en grupo me aporta bienestar personal. * Marca solo un óvalo.

0 1 2 3 4 5 6 7

Muy en desacuerdo Muy de acuerdo

Poc				Totalment
1	2	3	4	5

ANNEX K. DICTAMEN COMITÈ D'ÈTICA. ESTUDI 3.

UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL
DE CATALUNYA

DICTAMEN DEL COMITÈ D'ÈTICA DE RECERCA
UNIVERSITAT DE VIC - UNIVERSITAT CENTRAL DE CATALUNYA

El Comitè d'ètica de recerca de la Universitat de Vic – Universitat Central de Catalunya, en la seva reunió del dia 10 d'octubre de 2016, després de l'avaluació realitzada de la proposta amb expedient 11/2016, titulada "Hacer punto (tejer) para uno/a mismo/a o para los demás: diferentes propósitos, diferentes aspectos volitivos", de Judit Rusiñol Rodríguez i tenint en compte la documentació presentada i els aspectes que es detallen a continuació:

	Adequat	Dubtós	Incorrecte	No s'escau
Justificació de l'estudi	X			
Definició de l'objecte de l'estudi	X			
Implicacions ètiques en disseny, metodologia i finançament	X			
Competència de l'investigador i del grup	X			
Explicitació de les implicacions ètiques del projecte	X			
Disseny metodològic	X			
Finançament				X

I quan escaigui:

	Adequat	Dubtós	Incorrecte	No s'escau
Obtenció del consentiment informat i altres informes necessaris	X			
Informació adequació instal·lacions i instruments requerits	X			
Compromís de confidencialitat	X			

Observacions/ Comentaris:

Es considera que el projecte és correcte tant des del punt de vista ètic com metodològic. Tanmateix es recomana:

- Comunicar als alumnes que es poden fer publicacions a partir de les dades obtingudes en l'estudi.
- Fer signar compromís de confidencialitat al traductor, si és una persona externa a l'equip d'investigació.

Tots els membres del CER UVic-UCC es comprometen a garantir la confidencialitat de la informació a la que tenen accés en el desenvolupament de les seves funcions. Es garanteix així el tractament adequat de la documentació rebuda per a la valuació de protocols i de la identitat dels subjectes que participen en les propostes que s'avaluen.

- Guardar la informació de l'estudi en els servidors de la UVic-UCC per a garantir la seguretat de les dades.

Es resol emetre el següent dictamen com a:¹

Favorable² X

Favorable condicionat

Desfavorable

Data: 10/10/2016

Firma president del Comitè:

UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL
DE CATALUNYA
Vicerectorat de Recerca
i Professorat

¹ Qualsevol modificació o incidència que afecti al desenvolupament del projecte (finalitat, persones de l'equip, etc.), s'haurà de notificar al CER UVic-UCC per tal de tomar a valorar el projecte.

² Un dictamen favorable comporta per l'investigador principal les següents obligacions:

- a) Presentar, si escau, el projecte a convocatòries externes (competitives o no) amb els mateixos elements essencials que han estat avaluats favorablement pel CER.
- b) Desenvolupar, si escau, el projecte amb els mateixos elements essencials que han estat avaluats favorablement pel CER.
- c) Presentar una memòria justificativa de complació del projecte a la seva finalització, incloent un resum de màxim 5000 caràcters i tots els documents que es consideri necessari fer arribar al CER. Aquest material es conservarà als arxius de la UVic-UCC per a futures revisions.

Tots els membres del CER UVic-UCC es comprometen a garantir la confidencialitat de la informació a la que tenen accés en el desenvolupament de les seves funcions. Es garanteix així el tractament adequat de la documentació rebuda per a la avaluació de protocols i de la identitat dels subjectes que participen en les propostes que s'avaluïn.

ANNEX L. ENTREVISTA INICIAL. ESTUDI 3.

Datos personales

Nom:

Edat:

Estat Civil:

Té fills? Quants?

Telèfon, mail o altres dades de contacte:

Gènere:

País d'origen:

Quan temps fa que vius a Catalunya:

Idiomes que parles i entens:

Informació sobre teixir

1. Has teixit abans
 - a. Si
 - b. No

En cas afirmatiu:

2. Quan temps fa que teixeixes?
3. Quin tipus de teixidora et consideres? De procés (gaudeixes més en el procés de crear que amb el producte final)? O de producte (gaudeixes més amb el producte final que amb el procés de fer-lo)?
4. Perquè t'agrada més el producte o el procés?
5. Quant temps de mitjana a la setmana teixeixes?
 - a. Menys d'una hora.
 - b. Entre 1 i 3 hores.
 - c. Entre 3'5 i 5 hores.
 - d. Entre 5'5 i 7 hores.
 - e. Entre 7'5 i 9.
 - f. Més de 9'5.
6. Vols afegir algun altre comentari?

ANNEX M. PREGUNTES PER GUIAR EL DIARI PERSONAL. ESTUDI 3.

Informació ubicada al campus virtual de l'estudiant

Cal que al finalitzar cada sessió reflexioneu sobre la pròpia ocupació, sobre l'activitat que heu fet a classe. A continuació us proporcionem un seguit de preguntes que us poden ajudar a reflexionar:

- Què has fet en aquesta sessió? Has pogut decidir tu el has hagut de fer? Com t'has sentit?
- Quines habilitats o destreses consideres que són necessàries per portar a terme aquesta activitat?
- Abans d'iniciar l'activitat, com de capaç consideraves que eres per portar-la a terme de manera satisfactòria? Ha sigut difícil o fàcil? Com t'has sentit alhora de fer l'activitat?
- Mentre la feies, va canviar aquesta opinió sobre la teva capacitat? I al final?
- Explica les teves sensacions i emocions, abans, mentre i després de realitzar l'activitat
-

The screenshot shows a web interface for a virtual campus. The main content area is titled "Recursos Terapèutics / M1 [GTO]" and "Diari de camp". It contains the following text:

Cal que al finalitzar cada sessió reflexioneu sobre la pròpia ocupació, sobre l'activitat que heu fet a classe. A continuació us proporcionem un seguit de preguntes que us poden ajudar a reflexionar:

- Què has fet en aquesta sessió? Has pogut decidir tu el has hagut de fer? Com t'has sentit?
- Quines habilitats o destreses consideres que són necessàries per portar a terme aquesta activitat?
- Abans d'iniciar l'activitat, com de capaç consideraves que eres per portar-la a terme de manera satisfactòria? Ha sigut difícil o fàcil? Com t'has sentit alhora de fer l'activitat?
- Mentre la feies, va canviar aquesta opinió sobre la teva capacitat? I al final?
- Explica les teves sensacions i emocions, abans, mentre i després de realitzar l'activitat

Below the text, there are tabs for "Mostra", "Edita", "Comentaris", "Historial", "Mapa", "Filtres", and "Administració". At the bottom, there is an "Index" section with dates: "Dimecres 15/09/2016" and "Dimecres 20/09/2016".

ANNEX N. ENTREVISTA SEMIESTRUCTURADA. ESTUDI 3.

T'has emportat el que feies a casa? Quina diferència hi ha per tu entre teixir sola o teixir dins del grup?

Aspectes relacionats amb els interessos.

Que t'ha aportat teixir? (exemple: plaer corporal, els patrons em plantegen reptes cognitius, per estètica, perquè t'aporta reptes a superar)

T'agrada teixir per a altres persones? Perquè?

T'agrada més teixir sola (en cas d'haver-se emportat la peça a casa) o teixir dins d'aquest grup? Que t'aporta el grup?

Aspectes relacionats amb la causalitat personal.

Et sents capaç de realitzar qualsevol projecte de teixir? Creus que alguns aspectes et limiten alhora de teixir? quins?

Sents que tens la mateixa capacitat quan teixeixes alguna peça per a una altra persona?

Has fet un projecte més complicats quan has teixit per a una altra persona? Perquè? Té que veure amb les teves capacitats?

Quan comences un projecte de teixir, creues que l'aconseguiràs acabar?

Has abandonat algun projecte? Perquè?

Et plantejes reptes a l'hora de teixir o sempre fas el què saps fer? Els reptes te'ls plantejes quan vols teixir una cosa per a una altra persona?

Quant teixeixes, esperes assolir els resultats esperats?

Si hi ha alguna cosa que no et surt busques ajuda?

En relació a teixir dins del grup, fas coses més fàcils o més difícils quan teixeixes en grup? Perquè?

Aspectes relacionats amb els valors.

Perquè és important i significatiu per tu teixir?

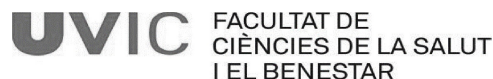
És important per tu teixir una peça per a una altra persona, per a la ciutat (*Urban Knitting*) o per a projectes socials (Càrites)? Perquè?

Quins aspectes de tot el procés de teixir (escollir el projecte, escollir les llanes, la tècnica...) valores de manera diferent quan teixeixes alguna peça per a una altra persona?

Quan decideixen teixir alguna peça, et costa més decidir quan vols teixir alguna peça per a una altra persona?

El grup t'ha condicionat amb el que has decidir teixir? En quin sentit t'ha condiciona?

ANNEX O. CONSENTIMENT INFORMAT I INFORMACIÓ LLIURADA ALS I LES PARTICIPANTS DE L'ESTUDI 3.

Informació per als participants

Els membres de l'equip d'investigació del Grup de Recerca M30 (Methodology, Methods, Models and Health and Social Outcomes), estem portant a terme el projecte de recerca: *Hacer punto (tejer) para uno/a mismo/a o para los demás: diferentes propósitos, diferentes aspectos volitivos.*

El projecte té com a finalitat conèixer el significat del teixir en funció del sentit per al qual es teixeix, és a dir, si es teixeix alguna cosa per a un mateix o per una altra persona. En primer lloc, durant 6 setmanes, es teixirà un petit projecte per a un mateix i, en segon lloc, es teixirà un projecte per a una altra persona, o per la comunitat o per una institució... En el context d'aquesta recerca li demanem la col·laboració per participar activament en una activitat de teixir, per a respondre a les entrevistes que li anirem fent al llarg del projecte i per anar omplint un dietari de les diferents sessions.

Aquesta col·laboració implica participar en:

1. Assistir a teixir en les sessions marcades en el pla de treball de l'assignatura.
2. Respondre a un qüestionari exploratori, per recollir dades personals i relacionades amb l'activitat de teixir.
3. Respondre a una entrevista en profunditat per aprofundir en la diferència entre teixir per un mateix o per a altres persones.
4. Escriure al dietari al finalitzar cada sessió. La informació que cal escriure al dietari respon a les següents preguntes: què has fet avui? Com t'ha anat? Com t'has sentit? Has canviat alguna cosa en el transcurs de la sessió?

Tots els participants tindran un codi i, per tant és impossible identificar al participant amb les respostes proporcionades, garantint totalment la confidencialitat. Cal destacar que la professora de l'assignatura, Judit Rusiñol, no tindrà accés a cap dada: consentiment informat, Qüestionari inicial, Observació no-participant i entrevistes en profunditat, fins que l'assignatura s'hagi avaluat i tancat l'acta. Les dades que s'obtinguin de la seva participació no s'utilitzaran per a cap altre fi diferent de l'especificat en aquesta recerca, i passaran a formar part d'un fitxer de dades del que serà el màxim responsable l'investigador principal. Totes aquestes dades quedaran protegides mitjançant un sistema de codificació, i únicament hi podrà accedir els investigadors del projecte: Judit Rusiñol i Rodríguez, María Rodríguez Bailón, Anna Ramon Aribau, Pedro Moruno Miralles i Marcel·la Torra Torras.

El fitxer de dades de l'estudi estarà sota la responsabilitat de l'investigador principal (IP) davant del qual es podrà exercir en tot moment els drets que estableix la Llei 15/1999 de protecció de les dades personals.

Estem a la teva disposició per a resoldre qualsevol dubte que et sorgeixi. Pot contactar amb nosaltres al següent mail anna.ramon@uvic.cat.

Consentiment informat

Jo, _____, major d'edat, amb numero de DNI _____, actuant amb nom i interès propi.

DECLARO QUE:

He rebut informació sobre el projecte *Hacer punto (tejer) para uno/a mismo/a o para los demás: diferentes propósitos, diferentes aspectos volitivos*, del que se m'ha lliurat un foli informatiu annexat a aquest consentiment i per el que es sol·licita la meva participació. he entès el seu significat, se m'han resolt els dubtes i se m'han exposat les accions que se'n deriven del mateix. Se m'ha informat de tots els aspectes relacionats amb la confidencialitat i protecció de les dades en relació a la gestió de les dades personals que comporta el projecte i les garanties pressas en acompliment de la LLei 15/1999 de Protecció de Dades Personals.

La meva participació en el projecte és totalment voluntària i tinc dret a retirar-me del mateix en qualsevol moment, revocant el present consentiment, sense que aquesta retirada pugui influir negativament sobre la meva persona en cap sentit. En el cas de retirada, tinc dret a que les meves dades siguin cancel·lades del fitxer de l'estudi.

Així mateix, renuncio a qualsevol benefici econòmic, acadèmic o de qualsevol naturalesa que pogués derivar-se del projecte o dels seus resultats.

Per tot això,

DONO EL MEU CONSENTIMENT A:

1. Participar en el projecte *El significat i el sentit de teixir*.
2. Que l'equip d'investigació M30 i la Sra. Judit Rusiñol i Rodriguez com a investigadora principal, puguin gestionar les meves dades i difondre la informació que el projecte generi. Es garanteix que es preservarà en tot moment la meva identitat i intimitat, amb les garanties establertes en la Llei 15/1999 de protecció de dades i normativa complementària.
3. Que, en cas que es requereixi, les meves dades puguin ser gravades en àudio i traduïdes per un traductor/a extern al projecte, garantint que es preservarà en tot moment la meva identitat i intimitat, amb les garanties establertes en la Llei 15/1999 de protecció de dades i normativa complementària.
4. Que l'equip M30 conservi tots els registres efectuats sobre la meva persona en suport electrònic, amb la garantia i els terminis legalment previstos, si estiguessin establerts, i a falta de previsió legal, pel temps que fos necessari per complir amb les funcions del projecte per a les quals les dades van ser recollides.

Vic, a _____ de _____ de _____

Signatura participant

Signatura IP